തൗഹീദുൽ
അസ്മാഇ വ സ്വിഫാത്ത്

{ فتح رب البرية بتلخيص الحموية }

[Malayalam – മലയാളം – مليالم]

ശൈഖ് മുഹമ്മദുബ്നു സ്വാലിഹുബ്നു ഉഥൈമീൻ(رحمه الله)

للعلامة محمد بن صالح العثيمين رحمه الله تعالى

ഹംസ ജമാലി

ترجمة : حمزة الجمالي

Daawa books

P.B. No: 1981

Vyttila, Kochi

Ph: 0091-484-2301275

Email: info@dawabooks.org

مكتب الدعوة ، جمعية مشكاة الحق

كوجين ، كيرلا ، الهند

www.islamhouse.com

1433-2012

المكتب التعاوني للدعوة وتوعية الجاليات بالربوة

Islamic Propagation Office in Rabwah

P.O.Box 29465 RIYADH 11457 – TEL 4454900 – 4916065

FAX: 4970126 - E-Mail: rabwah@islamhouse.com

http://www.islamhouse.com

പ്രസാധകക്കുറിപ്പ്–

അന്താരാഷ്ട്ര നിലവാരത്തിൽ മലയാള പുസ്തകങ്ങൾ പുറത്തിറക്കുകയും പ്രസക്തമായ വിവിധ ഭാഷാഗ്രന്ഥങ്ങൾ മലയാളത്തിലേക്ക് മൊഴിമാറ്റം നടത്തി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയും അന്താരാഷ്ട്ര സമൂഹത്തിന് പരിചയപ്പെടുത്തേ മലയാള കൃതികൾ മറ്റു ഭാഷകളിലേക്ക് പരിഭാഷപ്പെടുത്തി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്യുകയെന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ തുടക്കം കുറിച്ച 'ദഅ്‌വാ ബുക്സ്' ശ്രദ്ധേയവും വ്യതിരിക്തവുമായ പുസ്തകങ്ങൾ പുറത്തിറക്കിക്കൊ ് ഇതിനകം തന്നെ പുസ്തകപ്രസാധന രംഗത്ത് സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠ നേടിക്കഴിഞ്ഞിട്ടു ്, الحمد لله

വിശുദ്ധ ഖുർആനും തിരുസുന്നത്തുമാകുന്ന ഇസ്‌ലാമിന്റെ അടിസ്ഥാന പ്രമാണങ്ങളെ, അഹ്‌ലുസുന്നത്തി വൽ ജമാഅത്തിന്റെ രീതിശാസ്ത്രത്തിൽ ഗ്രന്ഥരചന നടത്തിയിട്ടുള്ള പണ്ഡിതൻമാരുടെ പുസ്തകങ്ങളാണ് പ്രധാനമായും ദഅ്‌വ ബുക്സ് പുറത്തിറക്കുന്നത്.ഗ്രന്ഥകർത്താക്കളുടെ സ്വന്തമായ അഭിപ്രായങ്ങളിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുകയ

ല്ല, പ്രമാണബദ്ധമായി കാര്യങ്ങളെ വിലയിരുത്തുകയും മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിലേക്ക് നയിക്കുകയാണ് ഇത്തരം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പുറത്തിറക്കുമ്പോൾ 'ദഅ്‌വ ബുക്സ്' ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.

നാഥാ. . . . നീ ഇതൊരു പ്രതിഫലാർഹമായ പ്രവർത്തനമായി സ്വീകരിക്കേണമേ (ആമീൻ)

മാനേജർ–

താളുകളിൽ

ഗ്രന്ഥകർത്താവിനെക്കുറിച്ച് 6
വിവർത്തന കുറിപ്പ് 7
ആമുഖം 10

01. മതത്തിൽ പിന്തുടരൽ നിർബന്ധമായത് 13
02. പ്രവാചക സന്ദേശം 14
03. അല്ലാഹുവിന്റെ നാമഗുണ വിശേഷണങ്ങളിൽ അഹ്‌ലുസ്സുന്നത്തിവൽജമാഅത്തിന്റെ വിശ്വാസം 20
04. ശരിയായ മാർഗം സലഫുകളുടേത് മാത്രം 30
05. മുൻഗാമികളുടെ മാർഗത്തെക്കുറിച്ച് പിൻഗാമികളിൽ ചിലരുടെ അഭിപ്രായം 38
06. സത്യവും അസത്യവും കൂട്ടിക്കുഴക്കുന്നു 40
07. മുൻഗാമികൾ എന്തു പറഞ്ഞു 41
08. അല്ലാഹുവിന്റെ ഔന്നത്യം 46
09. ദിശ (സ്ഥലകാലം) 53
10. അല്ലാഹുവിന്റെ സിംഹാസനാരോഹണം 55
11. അല്ലാഹു നമ്മുടെ കൂടെയാണ് 66
12. അല്ലാഹു സിംഹാസനാരോഹിതനാകുന്നുവെന്നതിനെയും അവൻ സൃഷ്ടികളോടൊപ്പമാകുന്നുവെന്നതിനെയും എങ്ങനെ യോജിപ്പിക്കാം 71
13. അല്ലാഹുവിന്റെ ഇറങ്ങൽ 76
14. അല്ലാഹുവിന്റെ മുഖം 79
15. അല്ലാഹുവിന്റെ കൈകൾ 81
16. അല്ലാഹുവിന്റെ കണ്ണുകൾ 84
17. അല്ലാഹുവിന്റെ കൈ, കണ്ണ് എന്നിവയെ സംബന്ധിച്ച്

വിവിധരൂപത്തിൽ വന്നതിനെക്കുറിച്ച് 85
18. അല്ലാഹുവിന്റെ സംസാരം 87
19. അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണങ്ങളെ നിഷേധിക്കൽ 95
20. അല്ലാഹുവിന്റെ സ്വിഫാത്തുകളെ നിഷേധിക്കുന്നവ
രുടെ മാർഗം 99
21. സിഫാത്തുകളെ നിഷേധിക്കുന്നവരും ഉപമിക്കുന്നവരും 108
22. സലഫുകൾ ഇൽമുൽകലാമിനെതിരെ 109
23. അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യദിനത്തിലുമുൽ വിശ്വാസത്തിൽ
നിന്ന് വ്യതിചലിച്ചവർ 112
24. അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണങ്ങളെ പ്രതിപാദിക്കുന്ന
ആയത്തുകളിലും ഹദീസുകളിലും അഹ്ലുൽ ഖിബ്‌ല
ക്കാരുടെ ഭിന്നിപ്പുകൾ 128
25. നൂതനവാദികൾ അഹ്ലുസ്സുന്നത്തിനെതിരിൽ
ആരോപിക്കുന്ന പരിഹാസപ്പേരുകൾ 131
26. ഇസ്‌ലാമും ഈമാനും 134

ഗ്രന്ഥകർത്താവിനെക്കുറിച്ച്

ലോക മുസ്ലിം പണ്ഡിത പ്രമുഖരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ശൈഖ് മുഹമ്മദുബ്നു സ്വാലിഹുബ്നു ഉഥൈമീനിൽ മുഖ്ബിലുൽ വുഹൈബി അത്തമീമി(ﷺ) ഹിജ്റ 1347ൽ റമദാൻ 27ന് സുഊദി അറേബ്യയിലെ അൽഖസീം പ്രവിശ്യയിലെ ഉനൈസയിൽ ജനിച്ചു.പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുശേഷം റിയാദിലെ ഇമാം മുഹമ്മദുബ്നു സുഊദ് ഇസ്ലാമിക് യൂണിവേഴ്സിററിയിൽ നിന്നും ഇൽമുശ്ശരീഅയിൽ ബിരുദം നേടി. ശൈഖ് അബ്ദുർ റഹ്മാൻ ബിൻ നാസ്വിർ അസ്സഅദി(ﷺ), ശൈഖ് ഇബ്നുബാസ്(ﷺ) തുടങ്ങിയ പ്രമുഖരുടെ ശിഷ്യൻകൂടിയായിരുന്നു മഹാനവർകൾ.പിൽക്കാലത്ത് അദ്ദേഹം ഗുരുവര്യരെക്കാളും പ്രശസ്തനായിത്തീർന്നു.

തന്റെ ഗുരുവര്യനായ ശൈഖ് അബ്ദുർറഹ്മാൻ സഅദിയുടെ നിര്യാണത്തിനുശേഷം 'ഉനൈസ'യിലെ 'ജാമിഉൽ കബീറി'ൽ ഖത്വീബും മുഫ്തിയുമായി നിയമിതനായി.കൂടാതെ സഊദി അറേബ്യയിലെ ഉന്നത പണ്ഡിതസഭയിലെ അംഗം,റിയാദിലെ ഇമാം മുഹമ്മദുബ്നു സുഊദ് ഇസ്ലാമിക് യൂണിവേഴ്സിററിയുടെ കീഴിലുൽ അൽഖസീം ശരീഅഃ കോളെജിലെ 'ഇസ്ലാമിക് വിശ്വാസവിഭാഗം' തലവൻ എന്നീ സ്ഥാനങ്ങളലങ്കരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടു ്. ഹിജ്റഃ 1414ൽ കിംഗ് ഫൈസൽ അവാർഡ് നേടിയ ശൈഖവർകൾ ഘനപ്പെട്ട ഫത്വകളും ലേഖനങ്ങളുമടക്കം ചെറുതും വലുതുമായി നൂറിലധികം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിച്ച് മുസ്ലിം ലോകത്തെ ധന്യമാക്കിയ മഹാവ്യക്തിത്വവും കൂടിയാണ്. ലളിതവും സാധാരണവുമായ ജീവിതം നയിച്ചിരുന്ന അദ്ദേഹം 74ാം വയസ്സിൽ നിര്യാതനായി.

വിവർത്തകക്കുറിപ്പ്

അല്ലാഹു സഗുണ സമ്പൂർണനാണ്. അവന്റെ നാമ വിശേഷണങ്ങളെയും പ്രവർനങ്ങളെയും കുറിക്കുന്ന ധാരാളം പരാമർശങ്ങൾ ഖുർആനിലും ഹദീസുകളിലും വന്നിട്ടു ്. അവ മനസ്സിലാക്കുന്ന ഏതൊരാൾക്കും ആരാധനകളർഹിക്കുന്ന ഏക അസ്തിത്വം അല്ലാഹുവാണെന്ന് വ്യക്തമാകുന്നതാണ്.

നമ്മുടെ പരിമിതമായ അറിവും യുക്തിയും വെച്ചുകൊ ് സർവ ചരാചരങ്ങളെയും സൃഷ്ടിച്ച് പരിപാലിച്ചു പോരുന്ന അല്ലാഹുവിന്റെ ഗുണങ്ങളെ വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ സാധ്യമല്ല.അല്ലാഹുവിനു ന്ന് ഖുർആനും ഹദീസുകളും പഠിപ്പിച്ച ഗുണങ്ങൾ; അവയെ നിഷേധിക്കുകയോ സൃഷ്ടികളോട് സാദൃശ്യപ്പെടുത്തുകയോ ഉപമിക്കുകയോ ഭേദഗതി വരുത്തുകയോ രൂപസങ്കല്പമു ാക്കുകയോ ചെയ്യാതെ അവന്റെ മഹത്വത്തിന് യോജിക്കുന്ന വിധത്തിൽ വിശ്വസിക്കൽ നിർബന്ധമാണ്.

ലോക ജനതയിലധികപേരും അല്ലാഹുവിന്റെ 'റുബൂബിയ്യത്തി'നെ(രക്ഷാകർതൃത്വത്തിലെ ഏകത്വം) അംഗീകരിക്കുകയും;'ഉലൂഹിയ്യി' (ആരാധനയിലെ ഏകത്വത്തി)ൽ മററുള്ളവരെ പങ്കുചേർക്കുകയും 'അസ്മാഉ വ സ്സിഫാത്തി'നെ (നാമ വിശേഷണങ്ങളെ) വ്യാഖ്യാനിക്കുകയോ നിരാകരിക്കുകയോ രൂപസങ്കൽപങ്ങളു ാക്കുകയോ, സാദൃശ്യപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യുന്നതായിക്കാണാം.

തൗഹീദിന്റെ മേൽ പറഞ്ഞ മൂന്ന് ഭാഗങ്ങളിലെ ആദ്യത്തെ ര ുവിഭാഗങ്ങളായ രക്ഷാകർതൃത്വത്തിലെ ഏകത്വം ആരാധനയിലെ ഏകത്വം എന്നിവ വിശദീകരിക്കുന്ന അനേകം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇന്ന് പ്രചാരത്തിലു ങ്കിലും അല്ലാഹുവിന്റെ നാമവിശേഷണ

ങ്ങളുടെ വിഷയത്തിൽ പൂർവികരുടെ നിലപാട് വിവരിക്കുന്ന കൃതി മലയാളത്തിൽ വളരെ വിരളമാണ് എന്നത് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ആവശ്യകത വർധിപ്പിക്കുന്നു. ഒരു വിശ്വാസി അവശ്യം അറിഞ്ഞിരക്കേ ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കാനും പഠിക്കാനും സമൂഹം മുന്നോട്ടു വരണമെന്ന് വിനയപൂർവം ഉണർട്ടെ.

ഇസ്ലാമിക പ്രബോധനരംഗത്ത് മഹത്തായ സേവനങ്ങളർപ്പിച്ച ബഹു: ശൈഖ് മുഹമ്മദുബ്നു സ്വാലിഹുബ്നു ഉഥൈമീൻ(ﷺ)യുടെ ഒന്നാമത്തെ രചനയായ 'ഫത്ഹുറബ്ബിൽ ബരിയ്യ: ബി തൽഖീസിൽ ഹമവിയ്യ:' എന്ന വിലപ്പെട്ട ഗ്രന്ഥിന്റെ മൊഴിമാററമാണ് നിങ്ങളുടെ കൈകളിൽ.

വിഖ്യാത പണ്ഡിതനായ ശൈഖുൽ ഇസ്ലാം ഇബ്നുതൈമിയ്യ(ﷺ) രചിച്ച'അൽതവാ അൽഹമവിയ്യ' എന്ന കൃതിയെ ശൈഖ് ഉഥൈമീൻ(ﷺ) ചുരുക്കി വിവരിക്കുകയായിരുന്നു.

അല്ലാഹുവിന്റെ നാമവിശേഷണങ്ങളിൽ അഹ്ലുസ്സുന്നത്തി വൽ ജമാഅത്തിന്റെ യഥാർഥ വിശ്വാസം ജനങ്ങൾക്ക് മുന്നിൽ തുറന്ന് കാണിക്കുകയും അതിനെതിരിലുള്ള വിമർശനങ്ങൾക്കുള്ള ഖണ്ഡനവുമാണ് ഗ്രന്ഥിന്റെ ഉള്ളടക്കം.

ഈ പുസ്തകം നിങ്ങളുടെ കയ്യിലെത്തിക്കാൻ എന്നെ സഹായിച്ച പലരുമു ്. അവരെ നന്ദിപൂർവം ഓർക്കുകയും അവർക്ക് അർഹമായ പ്രതിഫലം സഗുണ സമ്പൂർണനായ അല്ലാഹു നല്കട്ടെ എന്ന് പ്രാർഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

വിവർത്തനങ്ങളിൽ പാളിച്ചകളില്ലാതിരിക്കാൻ പരമാവധി സൂക്ഷ്മത പാലിച്ചിട്ടു ്. പിഴവുകൾ മനുഷ്യസഹജമാണല്ലോ അബദ്ധങ്ങൾ സഹോദരബുദ്ധ്യാ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തുന്നവരോട്

നന്ദിയു   ാകും.അല്ലാഹു ഇതൊരു സൽകർമമായി സ്വീകരിക്കട്ടെ. നാഥാ....ഇതിന്റെ മൂലകൃതിയുടെ രചയിതാവായ ശൈഖുൽ ഇസ്ലാം ഇബ്നുതൈമിയ്യ(رحمه الله) വിന്നും,അതിൽ ആവശ്യമായ വിശദീകരണങ്ങൾ നല്കിക്കൊ   ് ചുരുക്കി വിവരിച്ച ശൈഖ് മുഹമ്മദുബ്നു സ്വാലിഹുൽ ഉഥൈമീൻ(رحمه الله)വിന്നും നീകരുണ ചെയ്യുകയും അദ്ദേഹത്തെയും ഞങ്ങളെയും നീ സ്വർഗത്തിൽ ഒരുമിച്ച് കൂട്ടുകയും ചെയ്യേണമേ.. (ആമീൻ)

ഹംസ ജമാലി
ഇസ്ലാമിക് ഗൈഡൻസ് സെന്റർ മജ്മഅ്
സഊദി അറേബ്യ

ആമുഖം

സർവ സ്തുതിയും അല്ലാഹുവിന്നാകുന്നു. അവനെ വാഴ്ത്തുന്നു.അവനോട് മാത്രം സഹായം തേടുകയും പാപമോചനം തേടുകയും,അവങ്കലേക്ക് പശ്ചാതപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നമ്മുടെ ദുഷ്യങ്ങളിൽ നിന്നുംചീത്ത പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ നിന്നും അല്ലാഹുവിൽ ശരണം തേടുന്നു.അല്ലാഹു മാർഗദർശനം നല്കിയവനെ പിഴപ്പിക്കാനാരുമില്ല. അവൻ പിഴവിലാക്കിയവനെ നേർവഴിയിലാക്കാനും ആരുമില്ല.അല്ലാഹുവല്ലാതെ മറെറാരു ആരാധ്യനില്ലെന്നും മുഹമ്മദ് അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതനാണെന്നും ഞാൻ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ കരുണാ കടാക്ഷങ്ങൾ പ്രവാചക തിരുമേനിക്കും കുടുംബത്തിനും അനുചരന്മാർക്കും സർവ ജനങ്ങൾക്കും ധാരാളമായി വർഷിക്കുമാറാകട്ടെ!

അല്ലാഹു മുഹമ്മദ് നബി(ﷺ)യെ സന്മാർഗവും സത്യ മതവുമായി ലോകർക്ക് കാരുണ്യവും മാതൃകയും സർവ അടിമകൾക്കും തെളിവുമായും നിയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. തന്നിൽ അർപ്പിതമായ ഈ ദൗത്യം അദ്ദേഹം നിർവഹിക്കുകയു ായി.സമുദായത്തിന് അവരുടെ മതപരമായ കാര്യങ്ങളിലെ അടിസ്ഥാനപരവും ശാഖാപരവുമായ കാര്യങ്ങളിൽ ആവശ്യമായ എല്ലാ നിർദേശങ്ങളും വ്യക്തമാക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. നന്മയിലേക്ക് പ്രേരണ നല്കുന്ന എല്ലാ കാര്യങ്ങളും നബി(ﷺ) വിവരിച്ചു.സകല തിന്മകളെക്കുറിച്ചും സമൂഹത്തിനെ താക്കീത് നല്കുകയും ചെയ്തു. അവിടുന്ന് ഈ സമുദായത്തെ ഒരു തെളിഞ്ഞ പാതയിലാണ് വിട്ടേച്ചുപോയത്. അതിന്റെ രാത്രിപോലും പകലിനെപ്പോലെ വെളിച്ചമുള്ളതാകുന്നു.പ്രവാചകന്റെ അനുയായികൾ ശോഭയാർന്ന ആ മാർഗത്തിലൂടെ സഞ്ചരിച്ചു. ഇവരിൽ നിന്നും ഉത്തമരായ നൂററാ ുകാരെന്ന് അറിയപ്പെട്ട താബിഉകളും അവരുടെ

പിൻതലമുറക്കാരും അതിനെ അനുധാവനം ചെയ്തു. പിന്നീട് ഈ മതത്തിൽ വിവിധങ്ങളായ അനാചാരങ്ങൾ കടന്നുകൂടി. രാത്രി വഴിയറിയാതെ തപ്പിത്തടഞ്ഞ് വീഴുന്നതു പോലെ സമൂഹം അതിൽ വീഴുന്നവരായിമാറി.വിശ്വാസ കാര്യങ്ങളിൽ എട്ടുകാലി വല പോലെ ദുർബലമായി മാറുകയും ചെയ്തു.എന്നാൽ അത്യുന്നതനായ രക്ഷിതാവ് അവന്റെ ഈ ദീനിനെ ഇത്തരം ശത്രുക്കളിൽ നിന്നും സംരക്ഷിക്കുന്നതിനായി അവന്റെ ഔലിയാക്കൾക്ക് ഈമാനും,വിജ്ഞാനവും നല്കി. ബിദ്അത്തുകാരുടെ കുതന്ത്രങ്ങളെ അവരിലേക്ക് തന്നെ തിരിച്ചുവിടുകയും ചെയ്യും. അനാചാരവുമായി ഏതൊരുവൻ മുന്നോട്ടു വരുമ്പോഴും അത്തരക്കാരുടെ പൊള്ളവാദങ്ങളും അനാചാരത്തിന്റെ നിരർത്ഥകതയും ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്ന സുന്നത്തിന്റെ സംരക്ഷകരെ അല്ലാഹു അയക്കാതിരുന്നിട്ടില്ല.

സമൂഹത്തിൽ അള്ളിപ്പിടിച്ച അനാചാരങ്ങളെ എതിർക്കുന്നതിൽ അഗ്രേസരനായിരുന്നു മഹാനായ ശൈഖുൽഇസ്‌ലാം തഖിയുദ്ദീൻ അഹ്മദുബ്നു അബ്ദിൽഹലീംബ്നു അബ്ദിസ്സലാംബ്നു തൈമിയ്യ(ﷺ).ഹിജ്റ 661 റബീഉൽഅവ്വൽ പത്തിന് തിങ്കളാഴ്ച ഇറാഖിലെ 'ഹർറാൻ' പട്ടണത്തിൽ ജനിച്ച അദ്ദേഹം 'ഡമസ്കസിലെ' കോട്ടയിൽ വെച്ച് ഹിജ്റ 728ൽ ദുൽഖഅദു മാസത്തിൽ ദിവംഗതനാവുകയും ചെയ്തു.

പ്രവാചകൻ(ﷺ)യുടെ തിരുസുന്നത്തുകളെ വിവരിക്കുകയും അതിലെ പ്രധാന ഭാഗങ്ങളെ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ബിദ്അത്തുകളെ പൊളിച്ച് നിർമാർജനം ചെയ്യുന്ന ഒട്ടനവധി ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ രചയിതാവുമാണദ്ദേഹം.

മേൽ ലക്ഷ്യം മുൻനിർത്തി അദ്ദേഹം രചിച്ച ഗ്രന്ഥമാകുന്നു الفتاوى الحموية (അൽഫത്‌വാ അൽഹമവിയ്യ). സിറിയയിലെ

‘ഹുമാത്ത്’ എന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ച് ഹിജ്റ 698ൽ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമ വിശേഷണങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വിഷയത്തിൽ അദ്ദേഹ ത്തോട് ചോദിച്ച ചോദ്യങ്ങൾക്കുള്ള മറുപടിയാകുന്നു മേൽകൃ തിയിലെ പ്രതിപാദ്യ വിഷയം. 83 പേജുകളുൾ ക്കൊള്ളുന്ന ഈ കൃതി മുഖേന അദ്ദേഹം നിരവധി പരീക്ഷണങ്ങൾക്ക് വിധേയ മായി. ഇസ്‌ലാമിനും മുസ്‌ലിംകൾക്കും അദ്ദേഹം ചെയ്ത മഹ ത്തായ സേവനത്തിന് അല്ലാഹു ഉത്തമമായ പ്രതിഫലം നൽക ട്ടെ. ആമീൻ.

ഈ മറുപടി മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ പലർക്കും പ്രയാസമു ാകുമെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയതിനാൽ അതിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടതി നെ സംക്ഷിപ്തമാക്കി ആവശ്യമെന്ന് തോന്നുന്നിടത്ത് വിശദീക രണങ്ങൾ നല്കുകയാണ് ഞാൻ ചെയ്തത്. ഇതിന് ഞാൻ فتح رب البرية بتلخيص الحموية (ഫത്ഹുറബ്ബിൽ ബരിയ്യ: ബിതൽഖീസ്വി ൽ ഹമവിയ്യ:) എന്ന് പേരു വെക്കുകയും ചെയ്തു.

നമ്മുടെ കർമങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിക്കുവേ ിയാ കുവാനും അത് അവന്റെ അടിമകൾക്ക് ഫലപ്രദമാകാനും അ ല്ലാഹുവിനോട് തേടുന്നു. അവൻ ഉന്നതനും അത്യുദാരനുമാകു ന്നു.

ഗ്രന്ഥകാരൻ

ശൈഖ് മുഹമ്മദുബ്നു സ്വാലിഹുൽ ഉഥൈമീൻ(ﷺ)
സുഊദി അറേബ്യ

മതത്തിൽ പിന്തുടരൽ നിർബന്ധമായത്

അല്ലാഹുവിന്റെ വചനവും,അവന്റെ പ്രവാചകൻ മുഹമ്മദ് (ﷺ)യുടെ ചര്യയും അദ്ദേഹത്തിനുശേഷം വന്ന സ്വഹാബികളിലെ സച്ചരിതരായ ഖുലഫാഉറാശിദുകളുടെയും സന്മാർഗത്തിൽ അവരെ പിന്തുടർന്നവരുടെയും വാക്കുകളെയുമാണ് ഒരടിമക്ക് അവന്റെ മതത്തിൽ പിന്തുടരൽ നിർബന്ധമാകുന്നത്.

കാരണം വ്യക്തമായ തെളിവുകളും സന്മാർഗവുമായി അല്ലാഹു മുഹമ്മദ് നബി(ﷺ)യെ നിയോഗിക്കുകയും, സർവ ജനങ്ങളോടും അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിക്കണമെന്നും, പ്രത്യക്ഷമായും പരോക്ഷമായും അദ്ദേഹത്തെ പിന്തുടരണമെന്നും നിർബന്ധമാക്കിയിരിക്കുന്നു എന്ന് അല്ലാഹു(ﷻ)പറഞ്ഞു:

“പറയുക: മനുഷ്യരേ, തീർച്ചയായും ഞാൻ നിങ്ങളിലേക്കെല്ലാമുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതനാകുന്നു. ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും ആധിപത്യം ഏതൊരുവന്നാണോ അവനല്ലാതെ ഒരു ദൈവവുമില്ല. അവൻ ജീവിപ്പിക്കുകയും മരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.അതിനാൽ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിലും അവന്റെ ദൂതനിലും വിശ്വസിക്കുവിൻ. അതെ, അല്ലാഹുവിലും അവന്റെ വചനങ്ങളിലും വിശ്വസിക്കുന്ന അക്ഷരജ്ഞാനമില്ലാത്ത ആ പ്രവാചകനിൽ. അദ്ദേഹത്തെ നിങ്ങൾ പിൻപററുവിൻ നിങ്ങൾക്ക് നേർമാർഗം പ്രാപിക്കാം.” (അഅ്റാഫ്:158)

നബി(ﷺ)പറഞ്ഞു: “നിങ്ങൾ എന്റെ ചര്യ മുറുകെപ്പിടിക്കുക. എനിക്കുശേഷം വരുന്ന മാർഗദർശനം സിദ്ധിച്ച സച്ചരിതരായ മുൻഗാമികളുടെ ചര്യയും, നിങ്ങൾ അവ അണപ്പല്ലുകൊ കടിച്ച് പിടിക്കുക.മതത്തിലെ നൂതനാചാരങ്ങളെ കരുതിയിരിക്കുക. എല്ലാ പുതിയതും അനാചാരമാകുന്നു. എല്ലാ അനാചാരവും

വഴികേടാകുന്നു'' (അബൂദാവൂദ്: 4607).

ഉപകാരപ്രദമായ വിജ്ഞാനത്തിലും സൽകർമങ്ങളിലും പ്രവാചകന്റെ പാത പിന്തുടർന്നവരാണ് സച്ചരിതരായ മുൻഗാമികൾ. പ്രവാചകൻ(ﷺ)യുടെ അനുചരന്മാരാണ് ഈ വിശേഷണത്തിന് ഏററവും അർഹതപ്പെട്ടവർ. കാരണം അല്ലാഹു അവന്റെ പ്രവാചകന്റെ അനുയായികളായും അവന്റെ മതത്തെ നേരാംവണ്ണം നിലനിർത്തുന്നതിന്നുമായി അവരെയാണ് തെരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നത്.പൂർണ വിശ്വാസികളും, വിവേകികളും, ധാരാളം പ്രവർത്തിക്കുന്നവരും, തീരുമാനങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കുന്നവരും, കൂടുതൽ സന്മാർഗം പ്രാപിച്ചവരുമായവരെയല്ലാതെ അല്ലാഹു തന്റെ ദൂതന്റെ അനുയായികളായി തെരഞ്ഞെടുക്കുകയില്ല അവൻ സർവജ്ഞനും അഗാധജ്ഞാനിയുമാകുന്നു അതുകൊ ് തന്നെ പ്രവാചകനുശേഷം പിന്തുടരാൻ അവരാണ് കൂടുതൽ യോഗ്യരും. അവർക്കു ശേഷം സന്മാർഗികളും ധർമബോധമുള്ളവരുമായ മതത്തിലെ ഇമാമുകളും.

പ്രവാചക സന്ദേശം

നബി(ﷺ)യുടെ ദൗത്യം ര ുകാര്യങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു:

1) ഉപകാരപ്രദമായ വിജ്ഞാനം

2) സൽകർമ്മം.

അല്ലാഹു(ﷻ)പറഞ്ഞു:

''സന്മാർഗവും സത്യമതവും കൊ ് എല്ലാ മതങ്ങൾക്കും മീതെ അതിനെ തെളിയിച്ചുകാണിക്കാൻ വേ ി തന്റെ ദൂതനെ

നിയോഗിച്ചവനാകുന്നു അവൻ. ബഹുദൈവാരാധകർക്ക് (അ ത്) അനിഷ്ടകരമായാലും ശരി'' (അസ്സ്വഫ്ഫ്:9)

ആയത്തിൽ പറഞ്ഞ هُـدَى(സന്മാർഗം)എന്നതു കൊ ് വി വക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത് ഉപകാരപ്രദമായ വിജ്ഞാനവും دِيـنِ (സത്യ മതം) കൊ ് വിവക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത് ആത്മാർഥതയോടെയും പ്രവാചക തിരുമേനിയെ പിന്തുടർന്നുകൊ ും അല്ലാഹുവിന്ന് നിർവഹിക്കുന്ന സൽകർമവുമാകുന്നു.

ഇഹത്തിലും പരത്തിലും സമൂഹത്തിന് നന്മയും ഉപകാര വുമു ാകുന്ന എല്ലാ വിജ്ഞാനങ്ങളുമുൾക്കൊള്ളുന്നതാണ് ഉ പകാരപ്രദമായ വിജ്ഞാനം.ഇതിലൊന്നാമത്തേതാണ് അല്ലാഹു വിന്റെ നാമങ്ങളിലും വിശേഷണങ്ങളിലും പ്രവർത്തികളിലുമു ള്ള വിജ്ഞാനം. കാരണം ഇതാണ് ഏററവും ഉപകാരപ്രദമായ അറിവ്.അതുതന്നെയാണ് ദൈവിക സന്ദേശത്തിന്റെ സത്തയും, പ്രവാചക പ്രബോധനത്തിന്റെ രത്നച്ചുരുക്കവും. അപ്രകാരം ത ന്നെ വാക്കുകൊ ും,പ്രവർത്തി കൊ ും വിശ്വാസം കൊ ു മെല്ലാം മതം നിലനില്ക്കുന്നതും ഇതുമുഖേനയാണ്.

സംശയരഹിതമായും പ്രസ്പഷ്ടമായും വിവരിക്കാതെ പ്ര വാചക പുംഗവൻ(ﷺ) അതിനെ (അല്ലാഹുവിന്റെ നാമ വിശേഷ ണങ്ങളെ) അവഗണിച്ചുവെന്നത് നബി(ﷺ)യിൽ നിന്ന് സംഭവി ക്കാവതല്ല. ഇത് വ്യക്തമാക്കുന്ന ഏതാനും കാരണങ്ങൾ താഴെ കൊടുക്കുന്നു.

ഒന്ന്: പ്രവാചക സന്ദേശം പ്രകാശവും സന്മാർഗവുമടങ്ങി യതാകുന്നു. അല്ലാഹു നബി(ﷺ)യെ സന്തോഷവാർത്ത അറിയി ക്കുന്നവനും താക്കീത് നല്കുന്നവനും അല്ലാഹുവിന്റെ ഉത്തര വനുസരിച്ച് അവങ്കലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്നവനും പ്രകാശം നല്കു

ന്ന ഒരു വിളക്കും ആയിക്കൊ ാണ് നിയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്.എത്രത്തോളമെന്നാൽ നബി(ﷺ) തന്റെ സമുദായത്തെ രാത്രി പോലും പകലിന് സമാനമായ തെളിഞ്ഞ പാതയിലാണ് വിട്ടേച്ചു പോയത്. നശിച്ചവനല്ലാതെ ആ പാതയിൽ നിന്നും തെററുകയില്ല. ആ പ്രകാശത്തിൽ ഏററവും മഹത്തരവും ഉന്നതവുമായത് അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചും അവന്റെ നാമങ്ങളെക്കുറിച്ചും അവന്റെ ഗുണങ്ങളെക്കുറിച്ചും അവന്റെ പ്രവർത്തികളെക്കുറിച്ചുമെല്ലാമുള്ള അറിവുകൊ ു ാകുന്നതാണ്. അതുകൊ ുതന്നെ അത് വ്യക്തമായി വിവരിക്കൽ പ്രവാചകന്റെ ബാധ്യതയിൽ പെട്ടതാണ്.

ര ്: ഭക്ഷണപാനീയ മര്യാദകൾ, ഇരുത്തം ഉറക്കം പോലുള്ള ദീനിന്റെയും ദുൻയാവിന്റെയും കാര്യങ്ങളിൽ സമൂഹത്തിന്നാവശ്യമായ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും അവിടുന്ന് സമൂഹത്തെ പഠിപ്പിച്ചു. അബൂദർറ്(رضي الله عنه) പറയുന്നു:

‘‘വായുവിൽ ചിറകിട്ടടിക്കുന്ന ഓരോ പറവകളെക്കുറിച്ചും നബി(ﷺ) ഞങ്ങൾക്ക് ഒരറിവ് നല്കാതെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞിട്ടില്ല.’’ (ത്വബ്റാനി 1624, സിൽസില സ്വഹീഹ: 1803)

അല്ലാഹുവിനെയും അവന്റെ നാമങ്ങളെയും ഗുണങ്ങളെയും പ്രവർത്തികളെയും കുറിച്ചുള്ള അറിവ് ഈ പൊതുവാചകത്തിലകപ്പെടുമെന്നതിൽ സന്ദേഹമില്ല. മാത്രമല്ല അനിവാര്യമായും അറിഞ്ഞിരിക്കേ വിജ്ഞാനമെന്ന നിലയിൽ പ്രവാചകൻ(ﷺ) പഠിപ്പിച്ച കാര്യങ്ങളിൽ പ്രഥമസ്ഥാനം നല്കേ തും ഇതിന് തന്നെ.

മൂന്ന്: അല്ലാഹുവിലും അവന്റെ നാമങ്ങളിലും ഗുണങ്ങളിലും പ്രവർത്തികളിലും വിശ്വസിക്കൽ മതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനവും,പ്രവാചകന്മാരുടെ പ്രബോധനത്തിന്റെ ചുരുക്കവുമാകുന്നു.

അത് ബുദ്ധിയും ഹൃദയവും കരസ്ഥമാക്കിയ, ഏററവും ശ്രേഷ്ഠവും നിർബന്ധവുമായതുമാണ് എന്നിരിക്കെ ഇതിനേക്കാൾ ചെറിയ പലകാര്യങ്ങൾക്കും പ്രാമുഖ്യം കല്പിച്ച നബി(ﷺ) എങ്ങിനെ ഇതിനെ അവഗണിക്കും?

നാല്: തന്റെ രക്ഷിതാവിനെക്കുറിച്ച് ജനങ്ങളിൽ ഏററവും കൂടുതൽ അറിയുന്നവൻ നബി(ﷺ)യാണ്. അവരിൽ പടപ്പുകളോട് ഏററവും ഗുണകാംക്ഷയുള്ളവനും,വ്യക്തവും സ്ഫുടവുമായി വിശദീകരിക്കാൻ കഴിയുന്നവനും ഇദ്ദേഹം തന്നെയാണ്. എന്നിരിക്കെ അല്ലാഹുവിലും അവന്റെ നാമങ്ങളിലും ഗുണങ്ങളിലും പ്രവർത്തികളിലും വിശ്വസിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് കണിശമല്ലാത്ത വിധം സംശയകരമാകുന്ന നിലയിൽ വിട്ടുപോവുക എന്നത് അസംഭവ്യമാണ്.

അഞ്ച്: തീർയായും സ്വഹാബികൾ ഇക്കാര്യത്തിൽ സത്യം പറയുന്നവരായിരിക്കേ തു ്. അല്ലാത്തപക്ഷം ഒന്നുകിൽ അതിൽ മൗനം പാലിക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ അയഥാർഥമായത് പറയുകയോ ചെയ്യലുമാകുന്നു. ഇത് ര ും അവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഉ ാകാവതല്ല.

കാരണം മൗനം പാലിക്കൽ, അല്ലാഹുവിന് നിർബന്ധമായതും അല്ലാത്തതുമായ അവന്റെ നാമങ്ങളിലുമുള്ള അവരുടെ അറിവില്ലായ്മയാലാകും, അല്ലെങ്കിൽ അറിയാമായിരുന്നിട്ടും അത് മറച്ചുവെച്ചതിനാലായിരിക്കും ഇത് ര ും സംഗതമല്ല.

എന്തുകൊ ന്നാൽ വിജ്ഞാനം തേടുന്ന, ആരാധനയിൽ കൊതിയുള്ള ജീവനുള്ള ഏതു ഹൃദയത്തിനും അല്ലാഹുവിലുള്ള വിശ്വാസത്തെക്കുറിച്ചും അവന്റെ നാമങ്ങളും ഗുണങ്ങളുംശരിയായി അറിഞ്ഞ് വിശ്വസിക്കുന്നതിന്നായി അന്വേഷിക്കുക എന്നത് ഏററവും വലിയ ലക്ഷ്യമാകാതിരിക്കാൻ വകയില്ല.

നന്മയെ സനേഹിക്കുന്നതിലും ഉപകാരപ്രദമായ വിജ്ഞാനങ്ങൾ കരസ്ഥമാക്കുന്നതിലും ജനങ്ങളിൽ ഏററവും മുൻപന്തിയിൽ ഉത്തമരായ നൂററാ ുകാരാണ്. അതിൽതന്നെ ഏററവും ശ്രേഷ്ഠമായ സ്വഹാബികളാണ് എന്നത് സംശയത്തിന് വകയില്ലാത്ത കാര്യമാകുന്നു. നബി(ﷺ)പറയുകയു ായി:

“ജനങ്ങളിൽ ഏററവും ഉത്തമരായവർ എന്റെ നൂററാ ുകാരാകുന്നു. അതിനുശേഷം അതിനടുത്തവരും പിന്നീട് അതിനടുത്തവരും.” (ബുഖാരി, 3458, മു 4601)

വാക്ക് പ്രവർത്തി വിശ്വാസം എന്നിവകൊ ് അല്ലാഹുവിലേക്ക് അടുക്കുന്ന എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും ഈ പ്രത്യേകത അവരുടെ ശ്രേഷ്ടതയെക്കുറിക്കുന്നു.

ഇനി ഈ വിഷയത്തിൽ അവർ യഥാർഥത്തിൽ അറിയാത്തവരായിരുന്നുവെന്ന് നാം സങ്കല്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവർക്കുശേഷം വന്നവരാണ് അജ്ഞരാവാൻ കൂടുതൽ സാധ്യത. കാരണം അല്ലാഹുവിന്റെ നാമങ്ങളും വിശേഷണങ്ങളും ദിവ്യസന്ദേശം മുഖേനയാണ് അറിയുക. സ്വഹാബികളാകട്ടെ പ്രവാചക തിരുമേനിയുടെയും മുസ്ലിം ഉമ്മത്തിന്റെയുമിടയിലെ മാധ്യമമാകുന്നു. എന്നിരിക്കെ ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് അവരിൽ ഒരാൾക്കും അറിവില്ലാ എന്നത് അസംഭവ്യമാകുന്നു.

സ്വഹാബികൾ സത്യം അറിഞ്ഞിട്ടും മറച്ചുവെക്കുക എന്നത് അവരിൽ വന്നുകൂടാത്തതാണ്.കാരണം ഉപകാരപ്രദമായ വിജ്ഞാനം പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിലും അത് സമുദായത്തിന് എത്തിച്ചു കൊടുക്കുന്നതിലും സ്വഹാബാക്കളുടെ താല്പര്യം അറിയുന്ന ശരിയായ ബുദ്ധിയുള്ള ഒരാൾക്കും സത്യം മറച്ചുവെക്കുക എന്ന അപരാധത്തെ അവരിലേക്ക് ചേർത്തിപ്പറയാൻ സാധ്യമല്ല തന്നെ. പ്രത്യേകിച്ച് അല്ലാഹുവിനെയും അവന്റെ നാമങ്ങളെയും ഗുണങ്ങളെയും കുറിച്ചുള്ള നിർബന്ധമായ കാര്യങ്ങളിൽ.

അതിനുപുറമെ ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് സ്വഹാബാക്കളിൽ നിന്ന് ഒരുപാട് വചനങ്ങൾ വന്നിട്ടുമു ്. അന്വേഷിക്കുന്നവർക്ക് അത് കെ ത്താവുന്നതുമാകുന്നു.

സ്വഹാബികൾ അയഥാർഥ്യം പറയുക എന്നത് ര ു കാരണങ്ങളാൽ അസംഭവ്യമാണ്.

ഒന്ന്: അയാഥാർഥ്യമായ വാക്കുകൾ വ്യക്തമായ തെളിവിന് പുറത്താകുന്നു. സ്വഹാബികളാകട്ടെ ജനങ്ങളിൽ വെച്ച് വ്യക്തമായ തെളിവില്ലാത്തവ പറയുന്നതിന്നും വളരെ വിദൂരത്താണെന്നത് സുവിദിതമാണ്. പ്രത്യേകിച്ച് അല്ലാഹുവിലുള്ള വിജ്ഞാനത്തിന്റെ അദൃശ്യമായ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും. താഴെകൊടുക്കുന്ന ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ അന്വർഥമാക്കുന്നവരായിരുന്നു അവർ.

“നിനക്കറിവില്ലാത്ത യാതൊരു കാര്യത്തിന്റെയും പിന്നാലെ നീ പോകരുത്. തീർച്ചയായും കേൾവി, കാഴ്ച, ഹൃദയം എന്നിവയെപ്പററിയെല്ലാം ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നതാണ്.” (അൽഇസ്റാഅ്: 36)

പറയുക: “എന്റെ രക്ഷിതാവ് നിഷിദ്ധമാക്കിയിട്ടുള്ളത് പ്രത്യക്ഷമായതും നീചവൃത്തികളും, അധർമവും,ന്യായം കൂടാതെയുള്ള കയ്യേററവും, യാതൊരു പ്രമാണവും അല്ലാഹു ഇറക്കിത്തന്നിട്ടില്ലാത്തതിനെ അവനോട് നിങ്ങൾ പങ്കുചേർക്കുന്നതും, അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ നിങ്ങൾക്കു വിവരമില്ലാത്തത് നിങ്ങൾ പറഞ്ഞു ാക്കുന്നതും മാത്രമാണ്.” (അൽഅഅ്റാഫ്: 33)

ര ്: വാസ്തവവിരുദ്ധമായ വാക്കുകൾ പറയുന്നത് ഒന്നുകിൽ അതിന്റെ ഉത്ഭവം അറിവില്ലായ്മയിൽ നിന്നാകും. അല്ലെങ്കിൽ സൃഷ്ടികളെ പിഴപ്പിക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതിൽ നിന്നാകും. ഇവര ും സ്വഹാബികളുടെ മഹത്വത്തിന് ചേരാത്തതാ

ണ്. സമുദായത്തിന് പൂർണമായും ഗുണകാംക്ഷികളായി അറിയപ്പെടുന്ന സ്വഹാബികളിൽ നിന്നും സൃഷ്ടികളെ പിഴപ്പിക്കാൻ ഉദ്ദേശ്യമു ാകുക എന്നത് അസംഭവ്യമാണ്.

ഇനി ഈ വിഷയത്തിൽ സ്വഹാബികൾ പറഞ്ഞവയിൽ ദുരുദ്ദേശ്യമു ങ്കിൽ അവർ പറയുന്ന മതപരമായ മററു കാര്യങ്ങളിലും ദുരുദ്ദേശ്യമു ന്നുവരികയും അങ്ങനെ ഈ വിഷയത്തിലും മററും അവരുടെ വാക്കുകൾ വിശ്വാസയോഗ്യമല്ലാതായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. ഇത് അങ്ങേയററം ദുർബലമായതാണ്. കാരണം ഇത് ശരീഅത്തിന് തന്നെ അപമാനം വരുത്തുന്നതാകുന്നു.

അപ്രകാരം ഈ വിഷയത്തിൽ സ്വഹാബികൾ സത്യം പറയൽ അനിവാര്യമാണെന്ന് വ്യക്തമാകുകയാണെങ്കിൽ ഒന്നുകിൽ അവരുടെ ചിന്തയിൽ നിന്നോ, അല്ലെങ്കിൽ വഹ്യിന്റെയടിസ്ഥാനത്തിലോ ആയിരിക്കാം അത് പറയുന്നത്. ഇവിടെ ആദ്യം പറഞ്ഞത് അസംഭവ്യമാണ്. കാരണം അല്ലാഹുവിന് ഉ ായിരിക്കേ പരിപൂർണമായ ഗുണങ്ങൾ ബുദ്ധികൊ ് ചിന്തിച്ച് പറയാവുന്നതല്ല. എന്നിരിക്കെ ഇവിടെ ര ാമത്തെ അഭിപ്രായമായ പ്രവാചകൻ(ﷺ)യുടെ സന്ദേശം മുഖേന ലഭിച്ചതായിരിക്കാനാണ് സാദ്ധ്യത.ഇതോടെ നബി(ﷺ) അല്ലാഹുവിന്റെ നാമങ്ങളിലും ഗുണങ്ങളിലുമുള്ള യഥാർത്ഥമായ വിവരണം വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നുവെന്ന് മനസ്സിലാകുന്നു. ഇതുതന്നെയാണ് ഇവിടെ ലക്ഷ്യമാകുന്നതും.

അല്ലാഹുവിന്റെ നാമഗുണ വിശേഷണങ്ങളിൽ അഹ്ലുസ്സുന്നത്തി വൽ ജമാഅത്തിന്റെ വിശ്വാസം

അഹ്ലുസ്സുന്നത്തി വൽജമാഅ: പ്രവർത്തിയിലും, വിശ്വാ

സത്തിലും നബി(ﷺ)യുടെ സുന്നത്തിനെ പ്രത്യക്ഷവും പരോക്ഷവുമായ നിലയിൽ സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ ഐക്യപ്പെട്ടവരാണ്.

അല്ലാഹുവിന്റെ നാമവിശേഷണങ്ങളിൽ അഹ്ലുസ്സുന്നത്തി വൽ ജമാഅത്തിന്റെ വിശ്വാസം താഴെ വരും പ്രകാരമാണ്.

ഒന്നാമതായി: സ്ഥിരീകരണം. അതായത് അല്ലാഹു അവന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിലോ അല്ലെങ്കിൽ അവന്റെ പ്രവാചകന്റെ നാവിലൂടെയോ തനിക്ക് ഉള്ളതായി സ്ഥിരീകരിച്ചവ തദനുസാരം അതിൽ വ്യാഖ്യാനങ്ങളോ നിരാകരണമോ രൂപസങ്കല്പമോ സാദൃശ്യപ്പെടുത്തലോ കൂടാതെ സ്ഥിരീകരിക്കുക.

ര   ാമതായി: നിഷേധം. അതായത് അല്ലാഹു അവന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിലോ അല്ലെങ്കിൽ അവന്റെ പ്രവാചകന്റെ നാവിലൂടെയോ തന്റെമേൽ നിഷിദ്ധമായ നിഷേധ ഗുണങ്ങളെ നിഷേധിക്കുക. അതോടൊപ്പം അല്ലാഹുവിന് നിഷിദ്ധമായ നിഷേധ ഗുണങ്ങൾക്ക് എതിരായ ഗുണങ്ങളാണ് അല്ലാഹുവിനുള്ളത് എന്ന് വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുക.

മൂന്നാമതായി: പ്രമാണങ്ങളിലൂടെ അല്ലാഹുവിന് സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെടുകയോ, നിഷേധിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത ദേഹം, സ്ഥലം, ഭാഗം തുടങ്ങി ജനങ്ങൾ വിയോജിച്ചിട്ടുള്ളവ സ്ഥിരീകരിക്കുകയോ നിഷേധിക്കുകയോ ചെയ്യാതെ വിട്ടു നില്ക്കുക.എന്നാൽ അവയുടെ അർത്ഥത്തെക്കുറിച്ച് വിശദീകരണം തേടുകയും അങ്ങനെ അല്ലാഹുവിന്റെ പരിശുദ്ധിക്ക് യോജിക്കാത്ത, അയഥാർത്ഥ്യമാണ് അത് കൊ   ് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നതെങ്കിൽ അത് തള്ളപ്പെടുന്നതാണ്. അതല്ല അല്ലാഹുവിന് യോജിക്കുന്ന ആശയമാണെങ്കിൽ അത് സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യും.

ഇതാണ് നിർബന്ധമായും സ്വീകരിക്കേ   മാർഗം. ഇത് അവയെ നിരാകരിക്കുന്നവരുടെയും സാദൃശ്യപ്പെടുന്നവരുടെ

യും ഇടയിലുള്ള മിതമായ അഭിപ്രായം കൂടിയാകുന്നു.

ഈ മാർഗം സ്വീകരിക്കൽ നിർബന്ധമാണെന്ന് ബുദ്ധിയും പ്രമാണവും സമ്മതിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന് അനിവാര്യവും അനുവദനീയവും അസംഭവ്യവുമായ കാര്യങ്ങളിലെ വിശദീകരണം പ്രമാണം കൊ ല്ലാതെ അറിയാൻ സാധ്യമല്ല.

അപ്പോൾ പ്രമാണത്തെ പിൻപററിക്കൊ ് ഉള്ളതായി സ്ഥിരീകരിച്ചവരെ സ്ഥിരീകരിക്കാനും നിഷിദ്ധമായ നിഷേധ ഗുണങ്ങളെ നിഷേധിക്കുകയും മൗനം പാലിച്ചതിൽ മൗനമവലംബിക്കുകയും ചെയ്യൽ നിർബന്ധമാകുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

അല്ലാഹുവിന് ഏററവും നല്ല പേരുകളു ്.അതിനാൽ ആ പേരുകളിൽ അവനെ നിങ്ങൾ വിളിച്ചുകൊള്ളുക. അവന്റെ പേരുകളിൽ കൃത്രിമം കാണിക്കുന്നവരെ നിങ്ങൾ വിട്ടുകളയുക.അവർ ചെയ്തുവരുന്നതിന്റെ ഫലം അവർക്കു വഴിയെ നൽകപ്പെടും. (അൽഅഅ്റാഫ്: 180)

മറെറാരധ്യായത്തിൽ വീ ്ും

"അവനു തുല്യമായി യാതൊന്നുമില്ല. അവൻ എല്ലാം കാണുന്നവനും കേൾക്കുന്നവനുമാകുന്നു." (അശ്ശൂറാ: 11)

മറെറാരധ്യായത്തിൽ

"നിനക്കറിവില്ലാത്ത യാതൊരു കാര്യത്തിന്റെയും പിന്നാലെ നീ പോകരുത്" (അൽഇസ്റാഅ്: 36)

ഒന്നാമത്തെ ആയത്ത്: അല്ലാഹുവിന്റെ നാമ വിശേഷണങ്ങളെ വ്യാഖ്യാനങ്ങളോ, നിരാകരണമോ കൂടാതെ സ്ഥിരീകരിക്കൽ നിർബന്ധമാണെന്ന് അറിയിക്കുന്നു. കാരണം അത് ര ്ും കൃത്രിമം കാണിക്കലാകുന്നു.

ര   ാമത്തെ ആയത്ത്: അല്ലാഹുവിന്റെ നാമ വിശേഷണ ങ്ങളെ സാദൃശ്യപ്പെടുത്തൽ കൂടാതെ സ്ഥിരീകരിക്കൽ നിർബ ന്ധമാണെന്ന് അറിയിക്കുന്നു.

മൂന്നാമത്തെ ആയത്ത്: അല്ലാഹുവിന്റെ നാമ വിശേഷണ ങ്ങളെ രൂപസങ്കല്പമില്ലാതെ സ്ഥിരീകരിക്കുകയും അപ്രകാരം അല്ലാഹുവിന് സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെടുകയോ, നിഷേധിക്കപ്പെടുക യോ ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തവയിൽ സ്ഥിരീകരിക്കുകയോ നിഷേധി ക്കുകയോ ചെയ്യാതെ, വിട്ടുനിൽക്കുകയും ചെയ്യൽ നിർബന്ധ മാണെന്ന് അറിയിക്കുന്നു.

ഇങ്ങനെ അല്ലാഹുവിന് സ്ഥിരപ്പെട്ട എല്ലാ ഗുണങ്ങളും സ് തുതിക്കപ്പെടുകയും പുകഴ്ത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന പരിപൂർണ മായ ഗുണങ്ങളാകുന്നു. യാതൊരുവിധത്തിലുള്ള ന്യൂനതകളും അവയ്ക്കില്ല. എന്നിരിക്കെ അല്ലാഹുവിന് സ്ഥിരപ്പെട്ട പരിപൂർ ണമായ എല്ലാ ഗുണങ്ങളും എല്ലാ വിധത്തിലും പരിപൂർണമായ ത് തന്നെയാണ്.

അപ്രകാരം അല്ലാഹു അവന്ന് ഇല്ല എന്നറിയിച്ച എല്ലാ നി ഷേധ ഗുണങ്ങളും അല്ലാഹുവിന്ന് നിർബന്ധമായും ഉ   ാകേ   ഗുണങ്ങൾക്ക് എതിരാകുന്നതാണ്. എല്ലാ സൽഗുണങ്ങളി ലും അല്ലാഹു പരിപൂർണനായിരിക്കെ ന്യൂനതകളടങ്ങിയ ഗുണ ങ്ങളും അവന്ന് അസംഭവ്യമാകുന്നു.അതുപോലെ അല്ലാഹു അ വന്ന് ഏതൊന്ന് നിഷിദ്ധമാക്കുന്നുവെങ്കിൽ അല്ലാഹുവിന്ന് നി ഷിദ്ധമായ ആ നിഷേധ ഗുണം ഇല്ലെന്ന് അംഗീകരിക്കുന്നതോ ടൊപ്പം അല്ലാഹുവിന് നിഷിദ്ധമായ ആ നിഷേധഗുണത്തിന് എ തിരായ ഗുണങ്ങളെ പരിപൂർണമായും സ്ഥിരീകരിക്കൽ കൂടിയാ കുന്നു. എന്തുകൊ   ന്നാൽ പ്രശംസനീയമായ ഒരു ഗുണം സ്ഥിരീകരിക്കാതെ നിഷേധ ഗുണം മാത്രം പരിപൂർണതയെ കു റിക്കുകയില്ല. കാരണം ചിലപ്പോൾ അശക്തത അതിന് കാരണ

മാകുന്നു. ഒരു കവിയുടെ വാക്കുകൾ നോക്കൂ:

''വഞ്ചന കാണിക്കാത്ത ഒരു ഗോത്രം! അവർ ജനങ്ങളോട് ഒരു കടുക് മണിയോളവും അനീതി പ്രവർത്തിക്കുന്നുമില്ല.''*

*ഈ ഗോത്രത്തിന് ശത്രുക്കളെ എതിർക്കുവാനുള്ള ശേഷിയില്ലാത്തതിനെ കവി നിന്ദിച്ചു പാടിയതാണിത്.

അതായത് അല്ലാഹു അവന്ന് നിഷിദ്ധമാക്കിയ ഗുണങ്ങളിൽ പെട്ടതാണല്ലോ 'അക്രമം പ്രവർത്തിക്കൽ'. അതായത് അക്രമം പ്രവർത്തിക്കുക എന്ന നിഷേധ ഗുണം നിഷേധിക്കുന്നതോടൊപ്പം അതിന്റെ എതിർഗുണമായ നീതിപാലനം പരിപൂർണമായും സ്ഥിരീകരിക്കുക കൂടി ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹു അവന്ന് നിഷിദ്ധമാക്കിയ ഗുണങ്ങളിൽപെട്ടതാണ് 'ക്ഷീണമു ാവുക' എന്നത്. എന്നുവെച്ചാൽ 'ക്ഷീണം ഉ ാവുക' എന്ന നിഷേധ ഗുണം നിഷേധിക്കുന്നതോടൊപ്പം അതിന്റെ എതിർഗുണമായ ശക്തി പരിപൂർണമായും സ്ഥിരീകരിക്കുകകൂടി ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങനെയാണ് എല്ലാ നിഷേധ ഗുണങ്ങളെയും നിഷേധിക്കേ ത്. الله أعلم

അത്തഹ്രീഫ്

ഭാഷാപരമായി മാററംവരുത്തൽ എന്നാണിതിന്നർത്ഥം

'നസ്സി'ന്റെ പദത്തിലോ അർത്ഥത്തിലോ മാററംവരുത്തുക വ്യാഖ്യാനിക്കുക എന്നതാണ് സാങ്കേതികാർത്ഥം.പദപരമായ മാററത്തോടൊപ്പം അർത്ഥം വ്യത്യാസപ്പെടുകയും അല്ലാതെയുമിരിക്കും. ഇത് മൂന്ന് ഇനമാകുന്നു.

1. പദത്തെ മാററുന്നതോടൊപ്പം അർത്ഥം മാറുന്നവ

ഉദാഹരണം : മൂസായോട് അല്ലാഹു നേരിട്ട് സംസാരിക്കുകയും ചെയ്തു. (നിസാഅ്:164)

എന്ന ആയത്തിലെ اللهُ (അല്ലാഹു) എന്നതിന് ഉകാരത്തിന് പകരം اللهَ (അല്ലാഹ) എന്ന് ചിലർ 'അ'കാരം കൊടുക്കുന്നത് പോലെ. ഇത് മുഖേന ആയത്തിന്റെ അർത്ഥം അല്ലാഹുവോട് മൂസാ നേരിട്ട് സംസാരിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നായി മാറും.

2. പദത്തെ മാററുന്നതോടൊപ്പം അർത്ഥത്തിൽ മാററം വരാത്തവ

ഉദാഹരണം: സ്തുതി സർവലോക പരിപാലകനായ അല്ലാഹുവിന്നാകുന്നു. (ഫാതിഹ:2)

എന്ന ആയത്തിലെ الحَمْدُ (അൽഹംദു) എന്നതിന് 'ഉ'കാരത്തിന് പകരം الحَمْدَ (അൽഹംദ) എന്ന് അകാരം കൊടുക്കുന്നത് പോലെ.ഇതുകൊ ് ആയത്തിന്റെ അർഥം മാറുകയില്ല.അജ്ഞതയിൽ നിന്നാണ് സാധാരണ ഇത്തരം അബദ്ധങ്ങൾ ഉ ാകുക. ഇതുകൊ ് അവർക്ക് പ്രത്യേക ഉദ്ദേശ്യവും ഉ ാകാറില്ല.

3. അർത്ഥം മാററുക. പ്രമാണത്തിന്റെ പിൻബലമില്ലാതെ ബാഹ്യമായ അർത്ഥത്തെ മാററുക.

ഉദാഹരണം: അല്ലാഹുവിന്റെ ഇരു കൈകളെ ശക്തി,അനുഗ്രഹം തുടങ്ങിയ അർത്ഥങ്ങളാക്കി മാററുക.

അത്തഅ്ത്വീൽ

ഭാഷാപരമായി ശൂന്യമാക്കുക,നിഷേധിക്കുക എന്നൊക്കെയാണർത്ഥം

അല്ലാഹുവിന്ന് നിർബന്ധമായ നാമവിശേഷണങ്ങളെ മുഴുവനോ ഭാഗികമോ നിരാകരിക്കുക എന്നതാണിവിടെ സാങ്കേതികാർത്ഥം. ഇത് ര ് ഇനമാകുന്നു.

1. **മൊത്തത്തിൽ നിഷേധിക്കുക.** അഥവാ അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണങ്ങളെ പാടെ നിഷേധിക്കുന്ന ജഹ്മിയാക്കളെപ്പോലെ മൊത്തത്തിൽ നിരാകരിക്കുക. അവരിലെ അതിരുകവിഞ്ഞവർ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമങ്ങളെയും നിരാകരിക്കുന്നു.

അത്തക്യീഫ്

അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണങ്ങൾക്ക് രൂപസങ്കൽപമു ാക്കുക. ഉദാഹരണം: അല്ലാഹുവിന്റെ കയ്യിനെ രൂപസങ്കൽപമു ാക്കുക, അല്ലാഹു ഒന്നാനാകാശത്തേക്ക് ഇറങ്ങുന്നതും കയറുന്നതും ഇന്നിന്നപ്രകാരമാണെന്ന് സങ്കൽപിക്കുക. ഇതൊക്കെ അതിനുദാഹരണങ്ങളാണ്. നമുക്ക് പരിചയമുള്ള ഇറക്കമോ, കയററമോ സങ്കൽപിച്ചു കൂടാ.

അത്തംഥീലു വത്തശ്ബീഹ്

ഒന്നിന് തുല്യമായി മറെറാന്നിനെ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നതിനാണ് അത്തംഥീൽ എന്ന് പറയുക.

ഒരു വസ്തുവിന് സാദൃശ്യമായത് സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് 'തശ്ബീഹ്' എന്നുപറയുന്നു.

തുല്യപ്പെടുത്തുക എന്നാൽ എല്ലാ നിലയ്ക്കും സമപ്പെടുത്തലാകുന്നു. സാദൃശ്യപ്പെടുത്തുക എന്നത് കൂടുതൽ ഗുണങ്ങളിലും സമപ്പെടുത്തലാകുന്നു. ഇവ പരസ്പരം ഒന്ന് മറെറാന്നായി പൊതുവെ പറയപ്പെടാറു ്. ഇവ ര ിന്റെയും (التكييف) രൂപസങ്കൽപത്തിന്റേയും ഇടയിൽ ര ു നിലക്കുള്ള വ്യത്യാസങ്ങളാണുള്ളത്.

ഒന്ന്: ഒരു വസ്തുവിന്റെ രൂപത്തെ ഉപാധിയോടെയോ നിരുപാധികമോ വിവരിക്കലാണ് രൂപ സങ്കൽപമെന്നത്. എന്നാൽ

തുല്ല്യപ്പെടുത്തപ്പെടുന്നതും സാദൃശ്യപ്പെടുത്തപ്പെടുന്നതുമായ വസ്തുവിനോട് നിരുപാധികമായി അറിയിക്കുന്നതാണ് തംഥീലും തശ്ബീഹും.

ഇതനുസരിച്ച് രൂപസങ്കൽപം സർവ വ്യാപകമായതായിരിക്കും. എന്തുകൊ ന്നാൽ സാദൃശ്യപ്പെടുത്തപ്പെടുന്നതെല്ലാം തന്നെ രൂപം സങ്കൽപിക്കപ്പെട്ടതാകുന്നു.എന്നാൽ സങ്കൽപിക്കുന്നതിനെല്ലാം രൂപമു ായി കൊള്ളണമെന്നില്ല.

ര ്: അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണങ്ങളുമായി മാത്രം ബന്ധപ്പെട്ടതാണ് രൂപസങ്കൽപം (التكييف) എന്നാൽ തുല്യപ്പെടുത്തൽ (التمثيل) ഔന്നത്യത്തിലും,വിശേഷണത്തിലും,സത്തയിലുമൊക്കെ ഉ ാകും. ഇതനുസരിച്ച് തുല്യപ്പെടുത്തൽ വ്യാപകമായതായിത്തീരുന്നു.

ഇനി ജനങ്ങൾ പിഴച്ചുപോകുന്ന സാദൃശ്യപ്പെടുത്തൽ (التشبيه) ര ു വിധമാകുന്നു.

സൃഷ്ടിയെ സ്രഷ്ടാവിനോട് സാദൃശ്യപ്പെടുത്തൽ സൃഷ്ടാവിനെ സൃഷ്ടിയോട് സാദൃശ്യപ്പെടുത്തൽ

സൃഷ്ടിയെ സ്രഷ്ടാവിനോട് സാദൃശ്യപ്പെടുത്തുക എന്നതിന്റെ അർത്ഥം: സ്രഷ്ടാവിന് മാത്രം പ്രത്യേകമാകുന്ന പ്രവർത്തികൾ, അവകാശങ്ങൾ, വിശേഷണങ്ങൾ തുടങ്ങിയതിലേതെങ്കിലുമൊന്നിനെ സൃഷ്ടികൾക്ക് വകവെച്ചുകൊടുക്കലാകുന്നു. ഇവിടെ ഒന്നാമത്തേത് അല്ലാഹുവിന്റെ കൂടെ മറ്റൊരു സ്രഷ്ടാവുെ ന്ന് ജൽപിക്കുന്നു, അഥവാ അല്ലാഹുവിന്റെ റുബൂബിയ്യിൽ (രക്ഷാകർതൃത്വത്തിൽ) പങ്കുചേർക്കലാണത്. ര ാമത്തേത്:

ബഹുദൈവ വിശ്വാസികൾ ചെയ്യുന്നതുപോലെ വിഗ്രഹങ്ങൾക്ക് ആരാധനയിൽ പങ്കുെ ന്ന് വിശ്വസിക്കുകയും അവയ്ക്ക് ആരാധനകൾ അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യലാണ്.

മൂന്ന്: നബിയെയും മററും പുകഴ്ത്തുന്നതിൽ അതിരു കവിഞ്ഞവരുടെ പ്രവൃത്തിപോലെ'അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു യഹ്യ അൽ 'ബുഹ്തരി'യെ കവി 'മുതനബ്ബി'(3) പുകഴ്ത്തിയത് അതിനൊരുദാഹരണമാണ്.

''ഓ തുല്ല്യതയില്ലാത്തവനേ, അവിടുന്ന് ഉദ്ദേശിച്ചതു പോലെ ആയിക്കൊള്ളുക.

അവിടുന്ന് എങ്ങിനെ ഉദ്ദേശിക്കുകയാണെങ്കിലും അങ്ങയോട് സാദൃശ്യമാകാൻ ഒരു സൃഷ്ടിയുമില്ല തന്നെ.''

സ്രഷ്ടാവിനെ: അല്ലാഹുവിന്റെ സത്തയിലോ (ذات) വിശേഷണത്തിലോ സൃഷ്ടികളുടേതുപോലുള്ളവയെ സ്ഥിരീകരിക്കുക എന്നാണ് സ്രഷ്ടാവിനെ സൃഷ്ടിയോട് സാദൃശ്യപ്പെടുത്തുക എന്നതിന്നർത്ഥം.അല്ലാഹുവിന്റെ കൈ സൃഷ്ടികളുടെ കൈകളെപ്പോലെയാണെന്നോ, അല്ലാഹുവിന്റെ സിംഹാസനാരോഹണം സൃഷ്ടികളുടേതുപോലെയാണെന്നോ പറയുന്നത് ഇതിനുദാഹരണങ്ങളാണ്.

ആദ്യമായി സ്രഷ്ടാവിനെ സൃഷ്ടിയോട് സാദൃശ്യപ്പെടുത്തിയതായി അറിയപ്പെടുന്നത് ശിയാക്കളിലെ തീവ്രവാദികളായ റാഫിളിയാക്കളിൽപ്പെട്ട 'ഹിശാമുബ്നുൽഹകം' ആണെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. الله أعلم

ഇൽഹാദ് അഥവാ കൃത്രിമം കാണിക്കൽ

ഇൽഹാദ് എന്നാൽ വ്യതിയാനം എന്നാണ് ഭാഷാർത്ഥം.

സാങ്കേതികമായി വിശ്വസിക്കലോ അല്ലെങ്കിൽ പ്രവർത്തിക്കലോ നിർബന്ധമായതിൽ നിന്നും വ്യതിചലിക്കലാകുന്നു. ഇത് ര ു വിഭാഗമാകുന്നു.

ഒന്ന്: അല്ലാഹുവിന്റെ നാമങ്ങളിൽ

ര ്: അല്ലാഹുവിന്റെ വചനങ്ങളിൽ

അല്ലാഹുവിന്റെ നാമങ്ങളിലുള്ള വ്യതിചലനമെന്നതുകൊ ് വിവക്ഷ: അതിൽ നിർബന്ധമായും വിശ്വസിക്കേ യാഥാർഥ്യത്തിൽ നിന്നും ശരിയായ ആശയത്തിൽ നിന്നും വ്യതിചലിക്കുക എന്നതാണ്. അത് നാല് ഇനങ്ങളാകുന്നു.

1. അല്ലാഹുവിന്റെ നാമ വിശേഷണങ്ങളെ നിഷേധിക്കുന്ന കക്ഷികൾ (المعطلة) ചെയ്തതുപോലെ അതിൽ നിന്ന് ചിലതിനെ നിഷേധിക്കൽ.

2. അല്ലാഹുവിന്റെ നാമവിശേഷണങ്ങളെ സൃഷ്ടികളുടേതിനു സാദൃശ്യപ്പെടുത്തുന്ന കക്ഷികൾ (മുശബ്ബിഹാക്കൾ) ചെയ്തതു പോലെ അതിനെ സൃഷ്ടികളുടേതിന് സാദൃശ്യപ്പെടുത്തൽ.

3. ക്രിസ്ത്യാനികൾ അല്ലാഹുവിനെ 'പിതാവ്' എന്നും, ദാർശനികർ 'ആദികാരണം' എന്നെല്ലാം വിളിക്കുന്നതുപോലെ അല്ലാഹു അവന്ന് സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ലാത്ത നാമങ്ങൾ വിളിക്കൽ. കാരണം അല്ലാഹുവിന്റെ നാമങ്ങൾ പ്രമാണാടിസ്ഥാനത്തിലാകുന്നു.

4. الإله (അൽഇലാഹ്) എന്ന പദത്തിൽ നിന്ന് اللات (അല്ലാത്ത) എന്നും العزيز (അൽ അസീസ്) എന്ന പദത്തിൽ നിന്ന് العزى (അൽഉസ്സാ) എന്നും ഉരുത്തിരി ഞ്ഞതുപോലെ, അല്ലാഹുവിന്റെ

നാമങ്ങളിൽ നിന്ന് വിഗ്രഹങ്ങൾക്ക് നാമങ്ങൾ ഉരുത്തിരിച്ചെടുക്കൽ.

അല്ലാഹുവിന്റെ വചനങ്ങളിലുള്ള വ്യതിചലനം നിയമ പരമായ വചനങ്ങളിലാണിതു ാകുക. അഥവാ പ്രവാചകന്മാർ കൊ ു വന്ന നിയമങ്ങളിലും, വൃത്താന്തങ്ങളിലും. അപ്രകാരം അല്ലാഹു ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലും സൃഷ്ടിച്ചതും സൃഷ്ടിക്കുന്നതുമായ സൃഷ്ടിപരമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിലും ആളുകൾ കൃത്രിമത്വം കാണിക്കും.

പദമോ അർത്ഥമോ വ്യാഖ്യാനിക്കുക, വൃത്താന്തങ്ങളെ കളവാക്കുക, നിയമങ്ങളെ ആജ്ഞലംഘനം നടത്തുക തുടങ്ങിയവയാണ് നിയമപരമായ വചനങ്ങളിലു ാവുന്ന വ്യതിചലനം.

സൃഷ്ടിപരമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ സംഭവിക്കുന്ന വ്യതിചലനം സൃഷ്ടിപ്പിനെ അല്ലാഹുവല്ലാത്തവരിലേക്ക് ചേർക്കലാകുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ അതിൽ അല്ലാഹുവിന് പങ്കാളിയു െന്നോ സഹായിയു െന്നോ വിശ്വസിക്കൽ.

ശരിയായ മാർഗം സലഫുകളുടേത് മാത്രം

സലഫു (മുൻഗാമി)കളുടെ മാർഗം നാം മുമ്പ് വിവരിക്കുകയു ായി. ആ മാർഗം സ്വീകരിക്കൽ നിർബന്ധമാണെന്നതിനുള്ള പ്രമാണവും നാം അവിടെ വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞു.[4] എന്നാൽ സലഫുകളുടെ മാർഗമാണ് ശരിയായ മാർഗമെന്ന് തെളിയിക്കാനാണ് നാമിവിടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.അത് ര ർത്ഥത്തിലാണ്.

ഒന്ന്: സലഫീ മാർഗം വിശുദ്ധ ഖുർആനിന്റെയും സുന്നത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ളതാണ്. കാരണം അവരുടെ മാർഗം വൈജ്ഞാനികവും നീതിപൂർവകവുമായി പരിശോധി

[4] അധ്യായം ഒന്ന് നോക്കുക

ക്കുന്ന ഏതൊരാൾക്കും അത് വിശുദ്ധഖുർആനിനോടും തിരുസുന്നത്തിനോടും സമഗ്രവും വിശദവുമായി യോജിക്കുന്നതായി ക ത്താവുന്നതാണ്.

കാരണം അല്ലാഹു വേദഗ്രന്ഥം അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത് അതിലെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെപ്പററി ചിന്തിച്ച് അതിലെ നിയമങ്ങളനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കാനും വൃത്താന്തങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുവാനുമാകുന്നു.

അത് മനസ്സിലാക്കുന്നതിലും വിശ്വസിക്കുന്നതിലും പ്രവർത്തിക്കുന്നതിലുമെല്ലാം മററു ജനങ്ങളേക്കാളെല്ലാം സലഫുകളാണ് ഏററവും അടുത്തവരെന്നതിൽ സംശയമില്ല.എന്തുകൊ ന്നാൽ വിശുദ്ധഖുർആൻ അവതരിച്ചത് സലഫുകളുടെ കാലത്തും അവരുടെ ഭാഷയിലുമാകുന്നു. എന്നിരിക്കെ ജനങ്ങളിൽ അത് ഏററവുംകൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കിയവരും കർമങ്ങൾ നന്നായി ചെയ്യുന്നവരും ഏററവും നല്ലരീതിയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നവരും സലഫുകളാണെന്നതിൽ സംശയത്തിന് വകയില്ല.

ര ്: ഈ വിഷയത്തിൽ സത്യം ഒന്നുകിൽ 'സലഫു'കൾ പറയുന്നതോ അല്ലെങ്കിൽ 'ഖലഫു'കൾ (പിൻഗാമികൾ)പറഞ്ഞതിലോ ആയിരിക്കാമെന്ന് പറയപ്പെടാറു ്. എന്നാൽ ര ാമത്തെ അഭിപ്രായമായ, സത്യം പിൻഗാമികളിലായിരിക്കുമെന്ന് പറയുന്നത് നിരർഥകമാകുന്നു. കാരണം അല്ലാഹുവും അവന്റെ പ്രവാചകനും മുഹാജിറുകളിൽ നിന്നും അൻസാറുകളിൽ നിന്നും ആദ്യമായി ഇസ്‌ലാം സ്വീകരിച്ചവരും നിരർഥകമായത് പറഞ്ഞുവെന്നും, ഒരിക്കൽ പോലും വിശ്വസിക്കൽ നിർബന്ധമായ സത്യം അവർ വ്യക്തമായോ പ്രത്യക്ഷത്തിലോ പറഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നും വരുന്നു. മതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന കാര്യങ്ങളിൽ ഖുർആനിന്റെയും സുന്നത്തിന്റെയും സാന്നിധ്യം തികച്ചും പ്രയാസകരമാവുകയും ചെയ്യും.ജനങ്ങളെ ഖുർആനും സുന്നത്തുമില്ലാതെ വി

ടുന്നത് ഉത്തമവും ഏററവും നല്ലതുമായിത്തീരും!! ഇത് വ്യക്ത മായ അസത്യമാകുന്നു.

മുൻഗാമികളുടെ മാർഗം സുരക്ഷിതവും പിൻഗാമികളുടെ മാർഗം വസ്തുനിഷ്ഠവും സമർത്ഥവുമാകുന്നുവെന്ന് കാര്യം മ നസ്സിലാക്കാത്ത ചില വിഡ്ഢികൾ പറഞ്ഞുവരുന്നു. ര ു കാ ര്യങ്ങളിൽ നിന്നാണ് ഇതിന്റെ ഉറവിടം.

ഒന്ന്: ഈ സാങ്കേതിക പദങ്ങൾ അറിയിക്കുന്നതു പോലു ള്ള യഥാർത്ഥമായ വിശേഷണങ്ങളൊന്നുംതന്നെ അല്ലാഹുവി നില്ല എന്ന 'ദുഷിച്ച' ധാരണയുള്ളതുകൊ ാണ് ഇത്തരം വി ശ്വാസം ഉടലെടുക്കുന്നത്.

ര ്: ഇവരുടെ വിശ്വാസത്തിൽ മുൻഗാമികളുടെ മാർഗ മെന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണങ്ങളായ ഈ സാങ്കേതിക പ ദങ്ങൾക്ക് അർഥം കല്പിക്കാതെയുള്ള വെറും വാക്കുകളാണെ ന്നാകുന്നു.അപ്പോൾ അവരുടെ വാദപ്രകാരം സലഫുകളുടെ മാ ർഗത്തിൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണങ്ങൾ അർത്ഥമില്ലാത്ത പൊള്ളയായ ഏതാനും ചിലവാക്കുകളിൽ നാം വിശ്വസിക്കുക എന്നതിന്റേയും അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണങ്ങളുടെ ബാഹ്യമാ യ അർത്ഥത്തിന് എതിരാകുന്ന അർത്ഥം സ്ഥിരീകരിക്കുക എ ന്ന പിൻഗാമികളുടെ വിശ്വാസത്തിന്റേയുമിടക്ക് കറങ്ങിക്കൊ ി രിക്കും. അർത്ഥമില്ലാത്ത പൊള്ളയായ വെറും വാക്കുകൾ സ്ഥി രീകരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ഈ സാങ്കേതിക പദങ്ങളുടെ അർഥം കൊടുക്കുന്നതാണ് കൂടുതൽ വസ്തുനിഷ്ഠവും സമർത്ഥവുമാ യത്. ഇക്കാരണത്താലാണ് ഈ വിഡ്ഢി മുൻഗാമികളുടെ മാർ ഗത്തേക്കാൾ പിൻഗാമികളുടെ മാർഗത്തെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നത്.

കാര്യം മനസ്സിലാക്കാത്ത വിഡ്ഢിയുടെ ഈ വാക്കിൽ സ ത്യവും അസത്യവും കൂടിക്കലർന്നിരിക്കുന്നു. മുൻഗാമികളുടെ

മാർഗം സുരക്ഷിതമാകുന്നുവെന്നത് സത്യമാണ്. എന്നാൽ പിൻഗാമികളുടെ മാർഗം വസ്തുനിഷ്ഠവും സമർത്ഥവുമാകുന്നുവെന്നത് പല കാരണങ്ങൾ കൊ ും അസത്യമാകുന്നു.

ഒന്ന്:(മുൻഗാമികളുടെ മാർഗം സുരക്ഷിതമാകുന്നു)വെന്ന അവരുടെ വാക്കിനോട് ഇത് എതിരായിവരുന്നു. കാരണം മുൻഗാമികളുടെ മാർഗം സുരക്ഷിതമാണ് എന്നത് അവരുടെ മാർഗം നിർബന്ധമായും വസ്തുനിഷ്ഠവും സമർത്ഥവുമായിരിക്കുമെന്നറിയിക്കുന്നു. എന്തുകൊ ന്നാൽ വസ്തുനിഷ്ഠമല്ലാത്തത് അന്യൂനമാവുകയില്ലല്ലോ.സുരക്ഷിതമാകുന്ന കാരണങ്ങൾ കൊ ാണ് വസ്തുനിഷ്ഠതയു ാകുന്നത്. ആ കാരണങ്ങളിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുമ്പോഴെ സമർത്ഥതയു ാകുയുള്ളൂ.അതു കൊ ു തന്നെ മുൻഗാമികളുടെ മാർഗം സുരക്ഷിതവും വസ്തുനിഷ്ഠവും സമർത്ഥവുമാകുന്നുവെന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. കാര്യം മനസ്സിലാക്കാത്ത ഈ വിഡ്ഢിക്ക് ഇതിൽ നിന്ന് ഒരിക്കലും വഴിമാറിപ്പോകാൻ കഴിയുകയില്ല.

ര ്: അല്ലാഹുവിന്ന് ഈ സാങ്കേതിക പദങ്ങൾ കുറിക്കുന്ന യഥാർത്ഥമായ വിശേഷണങ്ങളില്ലായെന്ന അവരുടെ വിശ്വാസം നിരർഥകമാകുന്നു. കാരണം അത് പിഴച്ച ധാരണയാലു ായതാകുന്നു. എന്തുകൊ ന്നാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണങ്ങൾ ബുദ്ധികൊ ും പ്രകൃതികൊ ും മതം കൊ ും സ്ഥിരപ്പെട്ടതാകുന്നു.

അല്ലാഹുവിന് പരിപൂർണമായ ഗുണങ്ങളു ് എന്നതിന്റെ ബുദ്ധിപരമായ തെളിവ് പരിശോധിക്കാം. പ്രത്യക്ഷത്തിലുള്ള എല്ലാത്തിനും ഒന്നുകിൽ പരിപൂർണമായ ഒരു ഗുണമോ അല്ലെങ്കിൽ അപൂർണതയുള്ള ഒരു ഗുണമോ നിർബന്ധമായും ഉ ായിരിക്കുകയില്ലെന്ന് പറയപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ,ഇതിൽ ര ാമത്തേത് (അപൂർണമായ ഗുണം) ആരാധനക്കർഹനായ രക്ഷിതാവി

ലേക്ക് ചേർത്തു പറയുമ്പോൾ അത് അയഥാർത്ഥ്യമാകുന്നു. അതു കൊ ാണ് വിഗ്രഹങ്ങൾക്കു കേൾക്കുക, കാണുക, ഉപകാരമോ ഉപദ്രവമോ ചെയ്യുക, സൃഷ്ടിക്കുക, സഹായിക്കുക, തുടങ്ങിയവക്കൊന്നും കഴിയുകയില്ല എന്ന ന്യൂനതകളുള്ളതു നിമിത്തം അവയെ ആരാധ്യനാക്കുന്നത് വ്യർഥമാണെന്ന് അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കുന്നത്. അപ്പോൾ ര ാമത്തെ ന്യൂനതയുള്ള ഗുണം വിഫലമായാൽ പിന്നെ ഒന്നാമത്തെ പരിപൂർണമായ ഗുണമുള്ളതായി സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെടുന്നു.

അതുമാത്രമല്ല സൃഷ്ടിക്ക് പരിപൂർണമായ ഗുണമു ന്ന് അനുഭവംകൊ ും തെളിവുകൊ ും സ്ഥിരപ്പെട്ട യാഥാർത്ഥ്യമാകുന്നു. അല്ലാഹുവാണ് അവർക്ക് അത് സമ്മാനിച്ചത് എന്നിരിക്കെ അവനാണ് അതിൽ ഏററവും പരിപൂർണമായവൻ.

അല്ലാഹുവിന് പരിപൂർണമായ ഗുണങ്ങളു ് എന്നതിന്റെ പ്രകൃതി തെളിവ് ശരിയായ ബുദ്ധിയുള്ളവർ അല്ലാഹുവിനെ സ്നേഹിക്കുന്നതും മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നതും, ആരാധനയർപ്പിക്കുന്നതുമെല്ലാം പ്രകൃതിയുടെ തേട്ടമാകുന്നു. ഇവിടെ തന്റെ ആരാധ്യനും സംരക്ഷകനുമായ അല്ലാഹുവിന് അനുയോജ്യവും പരിപൂർണവുമായ ഗുണങ്ങൾ ഉ ് എന്നതായി അറിഞ്ഞാലല്ലാതെ ഇഷ്ടപ്പെടുകയോ മഹത്വപ്പെടുത്തുകയോ ആരാധിക്കുകയോ ചെയ്യുകയില്ല.

അല്ലാഹുവിന് പരിപൂർണമായ ഗുണങ്ങളു ് എന്നതിന് എണ്ണമററ തെളിവുകളു ്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

താനല്ലാതെ യാതൊരു ആരാധ്യനുമില്ലാത്തവനായ അല്ലാഹുവാണവൻ.അദൃശ്യവും ദൃശ്യവും അറിയുന്നവനാകുന്നു അവൻ. അവൻ പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമാകുന്നു. താനല്ലാതെ യാതൊരു ആരാധ്യനുമില്ലാത്ത അല്ലാഹുവാണവൻ.രാ

ജാധികാരമുള്ളവനും പരമപരിശുദ്ധനും സമാധാനം നല്കുന്നവനും അഭയം നല്കുന്നവനും മേൽനോട്ടം വഹിക്കുന്നവനും പ്രതാപിയും പരമാധികാരിയും മഹത്വമുള്ളവനുമാകുന്നു അവൻ. അവർ പങ്കുചേർക്കുന്നതിൽ നിന്നെല്ലാം അല്ലാഹു എത്രയോ പരിശുദ്ധൻ! സ്രഷ്ടാവും നിർമാതാവും രൂപം നൽകുന്നവനുമായ അല്ലാഹുവത്രെ അവൻ. അവന് ഏററവും ഉത്തമമായ നാമങ്ങളു ്. ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലുമുള്ളവ അവന്റെ മഹത്വത്തെ പ്രകീർത്തിക്കുന്നു. അവനത്രെ പ്രതാപിയും യുക്തിമാനും. (അൽഹശ്റ: 22-24)

മറെറാരധ്യായത്തിൽ:

“ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലും ഏററവും ഉന്നതമായ അവസ്ഥയുള്ളത് അവന്നാകുന്നു.”(അർറൂം:27) മറെറാരധ്യായത്തിൽ:

“അല്ലാഹു അവനല്ലാതെ ദൈവമില്ല. എന്നെന്നും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവൻ. എല്ലാം നിയന്ത്രിക്കുന്നവൻ. (അൽബഖറ: 255)

“അവന്നാകുന്നു ഉന്നതനും മഹാനുമായിട്ടുള്ളവൻ.” (അശ്ശൂറാ: 4)

നബി(ﷺ)പറയുകയു ായി:

“ഹേ മനുഷ്യരേ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങളോട് മിതത്വം കാണിക്കുവിൻ. നിങ്ങൾ വിളിച്ചു പ്രാർഥിക്കുന്നത് ബധിരനെയോ സന്നിഹിതനല്ലാത്തവനെയോ അല്ല. മറിച്ച് കേൾക്കുന്നവന്നും കാണുന്നവനെയുമാണ് നിങ്ങൾ വിളിച്ചുപ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്.നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ വിളിക്കുന്നവൻ നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തരുടെയും വാഹനത്തിന്റെ(ഒട്ടകം പോലുള്ളവയുടെ)കഴുത്തിനെക്കാൾ അവനോട് അടുപ്പമുള്ളവനാകുന്നു. (അഹ്മദ് 18774, ബു: 3887, മു : 4873)

മൂന്ന്: അർത്ഥം അംഗീകരിക്കാതെ വെറും സാങ്കേതിക പദങ്ങളിലുള്ള വിശ്വാസം മാത്രമാണ് മുൻഗാമികളുടെ മാർഗമെന്ന അവരുടെ വിശ്വാസം സലഫുകളുടെമേലുള്ള അവരുടെ ആരോപണവും പൊള്ളയായ വിശ്വാസവുമാകുന്നു.എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണങ്ങളുടെ പദവും അർത്ഥവും ഏററവും കൂടുതൽ അറിയുന്നതും അല്ലാഹുവും അവന്റെ പ്രവാചകനും ഉദ്ദേശിച്ചതനുസരിച്ച് അല്ലാഹുവിന്ന് യോജിക്കുന്ന അർത്ഥം സ്ഥിരീകരിച്ച് മററുള്ളവർക്കു പഠിപ്പിച്ചതും ഈ സമുദായത്തിലെ സലഫുകളാണ്.

നാല്: നബിമാരുടെ അനന്തരാവകാശികളാണ് മുൻഗാമികൾ. യഥാർത്ഥ വിശ്വാസത്തിന്റെയും ദൈവിക സന്ദേശത്തിന്റെയും ഉറവിടങ്ങളിൽ നിന്നാണവർ കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നത്.

എന്നാൽ ഈ പിൻഗാമികളാകട്ടെ അഗ്നിയാരാധകരിൽ നിന്നും, ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളിൽ നിന്നും പിഴച്ച ജൂതന്മാരിൽ നിന്നും, ഗ്രീക്കുകാരിൽ നിന്നുമാണ് അവരുടെ അറിവ് നേടിയിരിക്കുന്നത്. എന്നിരിക്കെ അഗ്നിയാരാധകരുടെയും, ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളുടെയും, ജൂതന്മാരുടെയും ഗ്രീക്കുകാരുടെയും അവരുടെ സന്തതികളുടേയുമെല്ലാം അനന്തരവകാശികളെങ്ങനെയാണ് നബിമാരുടെ അനന്തരാവകാശികളെക്കാൾ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമവിശേഷണങ്ങളെപ്പററി കൂടുതൽ അറിയുന്നത്?!

അഞ്ച്: അറിവിലും യുക്തിയിലും മുൻഗാമികളുടെ മാർഗത്തേക്കാൾ കാര്യം മനസ്സിലാക്കാത്ത ഈ അവിവേകി ഏതൊരു മാർഗത്തെയാണോ ശ്രേഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നത്, ആ മാർഗം സ്വീകരിക്കുകയും പ്രവാചകന്റെ മാർഗത്തെ അവഗണിക്കുകയും മുഖേന അവർ പരിഭ്രമ ചിത്തരും ആശയക്കുഴപ്പത്തിലകപ്പെട്ടവരുമാകുന്നു.

ഇവരുടെ പര്യവസാനം ചെന്നെത്തുന്നത് വ്യക്തമാക്കിക്കൊ ് അവരുടെ നേതാക്കളിലൊരാളായിരുന്ന ഇമാം റാസി (ﷺ) പറയുന്നത് നോക്കുക.

ബുദ്ധിയുടെ മുന്നേററിന്റെ അന്ത്യം ബന്ധനമാണ്. ലോകരുടെ അധിക പ്രവർത്തനവും മാർഗഭ്രംശമാണ്.

നമ്മുടെ ആത്മാക്കൾ നമ്മുടെ ശരീരത്തിലെ ഏകാന്തതയിലാണ്.നമ്മുടെ ഐഹിക ജീവിതത്തിലെ നേട്ടം ബുദ്ധിമുട്ടും ക്ലേശവുമാണ്.

മററുള്ളവർ പറഞ്ഞതൊക്കെ ശേഖരിച്ചുവെന്നല്ലാതെ ദീർഘമായ നമ്മുടെ ആയുഷ്കാലത്തെ അന്വേഷണത്തിൽ നിന്ന് നമുക്കൊരു ഉപകാരവും ലഭിച്ചില്ല.

തുടർന്ന് അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:

തദ്വിഷയകമായി (അല്ലാഹുവിന്റെ നാമവിശേഷണങ്ങളെക്കുറിച്ച്) വചന ശാസ്ത്ര പണ്ഡിതന്മാരും തത്വശാസ്ത്രജ്ഞരും സഞ്ചരിച്ച വഴികളെക്കുറിച്ച് ഞാൻ പരിശോധിച്ചു. എന്നാൽ അവ രോഗിയുടെ രോഗം സുഖപ്പെടുത്താനോ, ദാഹാർത്ഥന്റെ ദാഹം ശമിപ്പിക്കാനോ പററിയ യാതൊന്നും എനിക്കതിൽ ദർശിക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. വിശുദ്ധഖുർആനിന്റെ മാർഗം എത്ര സുവ്യക്തം.

‘‘പരമകാരുണികൻ സിംഹാസനാരോഹിതനായിരിക്കുന്നു. (ത്വാഹ:5)

‘‘അവങ്കലേക്കാണ് (അല്ലാഹുവിലേക്ക്) ഉത്തമ വചനങ്ങൾ കയറിപ്പോകുന്നത്.’’ (ഫാത്വിർ:10)

അപ്രകാരം അല്ലാഹു അവന്ന് ഇല്ല എന്നറിയിച്ചവയിൽ ഇ

പ്രകാരം വായിക്കാവുന്നതാണ്.

“അവനുതുല്യമായി യാതൊന്നുമില്ല.” (അശ്ശൂറാ: 11)

“അവർക്ക് അവനെപ്പററി യാതൊന്നും പൂർണമായി അറിയാനാവുകയില്ല.” (ത്വാഹാ: 110)

തുടർന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ഞാൻ ഉത്സാഹിച്ചതുപോലെ വല്ലവരും ഉത്സാഹിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഞാനറിഞ്ഞത് പോലെ അവർക്കും അറിയാൻ കഴിയുന്നതാകുന്നു.[5]

തങ്ങൾ വഴികേടിലും അപഥസഞ്ചാരത്തിലുമാണെന്ന് സ്വയം സമ്മതിക്കുന്ന ഇവരുടെ മാർഗം എങ്ങിനെയാണ് സച്ചരിതരായ പ്രവാചകന്മാരെ പിന്തുടർന്ന് അല്ലാഹു അറിവും തത്വജ്ഞാനവും കനിഞ്ഞരുളിയ സന്മാർഗത്തിന്റെ ധ്വജവാഹകരും അന്ധകാരത്തിലെ ദീപങ്ങളുമായി മുൻഗാമികളുടെ മാർഗത്തേക്കാൾ ഉത്തമമായ മാർഗമാവുക? യഥാർത്ഥ വിശ്വാസവും വസ്തു നിഷ്ഠമായ അറിവും കരസ്ഥമാക്കിയ ഇവരെ, മററുള്ളവരുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തുന്നവൻ ലജ്ജിക്കുക.

അതിനാൽ മുൻഗാമികളുടെ മാർഗം സുരക്ഷിതവും വസ്തു നിഷ്ഠവും സമ്പന്നവുമാകുന്നുവെന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു.

മുൻഗാമികളുടെ മാർഗത്തെക്കുറിച്ച് പിൻഗാമികളിൽ ചിലരുടെ അഭിപ്രായം

പിൻഗാമികളിൽ ചിലർ പറയുന്നു:“അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണങ്ങളിൽ മുൻഗാമികളുടെ മാർഗം പ്രമാണങ്ങളിൽ വന്ന പ

---

[5] ഇമാം റാസി(ﷺ) അവസാനകാലഘട്ടത്തിൽ രചിച്ച അഖ്സാമുൽദ്ദാത്ത് എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്ന്/ അൽാമാ മുഹമ്മദ് അൽഅമീൻ ശങ്കീത്വിയുടെ അള്വാഉൽ ബയാൻ എന്ന തഫ്സീർ വാള്യം 7 പേജ് 383

ദങ്ങൾ അതേപ്രകാരം അവയിലെ ظاهر (ബാഹ്യമായ)നെ ഉദ്ദേശി ക്കാതെ വിശ്വസിക്കലാകുന്നു.

ഈ വാചകം അതേപടി സ്വീകരിക്കാവതല്ല. കാരണം ظاهر എന്ന വാക്ക് വിശദീകരണമാവശ്യപ്പെടുന്നു.

യാതൊന്നിനോടും സാദൃശ്യമാക്കാത്ത നിലയിൽ അല്ലാഹുവിന് അനുയോജ്യമായ വിശേഷണങ്ങളാണ് ظاهر എന്നതുകൊ ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് എങ്കിൽ അതുതന്നെയാണ് യഥാർത്ഥ വിവക്ഷ. ഇതല്ല ഉദ്ദേശ്യമെന്ന് വല്ലവരും മനപൂർവം വിശ്വസിച്ചു പറയുകയാണെങ്കിൽ അദ്ദേഹം പിഴച്ചവനാകുന്നു.ഈ പിഴച്ച വിശ്വാസം മുൻഗാമികളുടെ വിശ്വാസമാണെന്ന് അവരിലേക്ക് ചേർത്ത് പറയുകയാണെങ്കിൽ അയാൾ നുണയനോ തെററു പററിയവനോ ആകുന്നു.

ചിലർ വിചാരിക്കുന്നതുപോലെ അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണങ്ങളെ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടികളോട് സാദൃശ്യപ്പെടുത്തുകയാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെങ്കിൽ അത് ഒരിക്കലും ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടാൻ പാടില്ലാത്തതാകുന്നു. അപ്രകാരം ആ പദങ്ങൾ അറിയിക്കുന്നില്ല. കാരണം അല്ലാഹു സൃഷ്ടികളോട് സാദൃശ്യപ്പെടൽ അസാധ്യമായ കാര്യമാകുന്നു.ഖുർആനിന്റെയും സുന്നത്തിന്റെയും വചനങ്ങൾ ഒരിക്കലും അസാധ്യമായ കാര്യമാകാൻ നിവൃത്തിയില്ല.തെററുപററിയെന്നും പ്രസ്തുത പദങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നത് തെററായ ഈ ആശയമാണെന്ന് വല്ലവനും വിചാരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അയാൾക്ക് തെററുപററി.യഥാർത്ഥത്തിൽ ഈ സാങ്കേതിക പദങ്ങൾകൊ ് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നത് അല്ലാഹുവിന്ന് അനുയോജ്യവും പ്രത്യേകവുമായ വിശേഷണങ്ങൾ സ്ഥിരീകരിക്കലുമാണെന്നും വ്യക്തമാക്കിക്കൊടുക്കണം.

ഈ വിശദീകരണം മുഖേന നാം മൂലപ്രമാണങ്ങൾക്ക് പദത്തിലും അർത്ഥത്തിലും അവയർഹിക്കുന്ന സ്ഥാനം നൽകിയിരിക്കുന്നു. الله أعلم

സത്യവും അസത്യവും കൂട്ടിക്കുഴക്കുന്നു

പിൻഗാമികളിൽ ചിലർ പറയുന്നു: അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണങ്ങളിൽ സലഫുകളുടെ മാർഗവും അവ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നവരുടെ മാർഗവും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമൊന്നുമില്ല. കാരണം ആയത്തുകളോ ഹദീസുകളോ അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണങ്ങളെക്കുറിച്ച് പ്രതിപാദിക്കുന്നില്ലാ എന്നതിൽ ഇവരെല്ലാവരും ഏകാഭിപ്രായക്കാരാണ്. പക്ഷേ സ്വിഫാത്തുകളെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നവർ അതിൽ നന്മകാണുകയും അതിനെ വ്യാഖ്യാനിക്കേ   ആവശ്യമുള്ളതായി മനസ്സിലാക്കി അതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യലക്ഷ്യം നിർണയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.എന്നാൽ സലഫുകളാകട്ടെ സിഫാതുകളുടെ ഉദ്ദേശ്യലക്ഷ്യങ്ങൾ മററൊന്നായിരിക്കൽ സാധ്യതയുള്ളതിനാൽ അവ നിർണയിക്കാതെ ഒഴിഞ്ഞു നില്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.''

ഇത് സലഫുകളുടെ മേലുള്ള വ്യക്തമായ കളവാകുന്നു. എന്തു കൊ   ന്നാൽ അവരിലൊരാളും തന്നെ അല്ലാഹുവിന് യോജിക്കുന്നതായ അവന്റെ വിശേഷണങ്ങളെക്കുറിക്കുന്ന പദങ്ങളുടെ അറിയിക്കുന്ന യാതൊന്നും നിഷേധിക്കുന്നില്ല. മറിച്ച് അവരുടെ വാക്കുകളിൽ നിന്ന് മൊത്തത്തിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണങ്ങളെ അവൻ അറിയിച്ച് തന്നത് പോലെ അംഗീകരിക്കുന്നവരായും അവ നിഷേധിക്കുകയോ അല്ലാഹുവിനെ അവന്റെ സൃഷ്ടികളോട് സാദൃശ്യപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യുന്നവരെ അസ്വീകാര്യമായി കാണുകയും ചെയ്യുന്നതായാണ് ബോധ്യമാകുന്നത്. പ്രസിദ്ധ ഹദീസ് പണ്ഡിതനായ ഇമാം ബുഖാരിയുടെ

ഗുരുനാഥൻ അൽഹാഫിള് നുഐമുബ്നു ഹമ്മാദിൽ ഖുസാഈ പറഞ്ഞതു പോലെ.

അല്ലാഹുവിനെ സൃഷ്ടികളോട് സാദൃശ്യപ്പെടുത്തുന്നവൻ അവിശ്വാസിയാകുന്നു.അല്ലാഹു അവനെക്കുറിച്ച് വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതിനെ നിഷേധിക്കുന്നവനും അവിശ്വാസിയുമാകുന്നു. അല്ലാഹുവും അവന്റെ പ്രവാചകനും അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച് വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളവ അപ്രകാരം മനസ്സിലാക്കൽ സാദൃശ്യപ്പെടുത്തലാകുന്നില്ല.

അല്ലാഹുവിന്റെ സിഫത്തുകളെ സ്ഥിരീകരിക്കുന്ന സലഫുകൾ (മുൻഗാമികൾ) അവ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നവരോട് യോജിക്കുന്നില്ല.അവർ (വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നവരെ) അല്ലാഹുവിന്റെ സിഫത്തുകൾ സ്ഥിരീകരിക്കാൻ വേ ി അല്ലാഹുവിനെ സൃഷ്ടികളോട് സാദൃശ്യപ്പെടുത്തുന്നവരും അല്ലാഹുവിന് ശരീരമു െ ന്ന് വാദിക്കുന്നവരുമാണെന്ന് സലഫുകളുടെ മേൽ ചില പിൻഗാമികൾ ആരോപിക്കുന്നു.

ആയത്തുകളോ ഹദീസുകളോ അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണങ്ങളെക്കുറിച്ച് പ്രദിപാദിക്കുന്നില്ലാ എന്ന കാര്യത്തിൽ മുൻഗാമികൾ ഇവരുമായി യോജിക്കുന്നവരായിരുന്നെങ്കിൽ അവർ ഇവരെ എതിരാളികളാക്കുകയോ അല്ലാഹുവിന്റെ ഗുണങ്ങളെ സാദൃശ്യപ്പെടുത്തുന്നവരും അവയവങ്ങളായി നിരൂപിക്കുന്നവരുമായും കുററപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല.

മുൻഗാമികൾ എന്തു പറഞ്ഞു

അല്ലാഹുവിന്റെ നാമവിശേഷണങ്ങളിൽ വന്ന ആയത്തുകളെയും ഹദീസുകളെയും സംബന്ധിച്ച് മുൻഗാമികളിൽ നിന്ന് പൊതുവായതും പ്രത്യേകമായതുമായ അഭിപ്രായം പ്രസിദ്ധമാണ്. അതിങ്ങനെയാണ്.

‘‘അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണങ്ങൾ പ്രമാണങ്ങളിൽ വന്നിട്ടുള്ളതു പ്രകാരം രൂപ സങ്കല്പമില്ലാതെ വിശദീകരണം കൊടുക്കുക’’ എന്ന വചനം സുപ്രസിദ്ധമാണ്. ഇമാം മക്ഹൂൽ(رحمه الله), ഇമാം സുഹ്‌രീ(رحمه الله), ഇമാം മാലികുബ്നു അനസ്(رحمه الله), ഇമാം സുഫ്‌യാനുസ്സൗരി(رحمه الله), ഇമാം ലൈഥ്ബനു സഅ്ദ്(رحمه الله), ഇമാം അൗസാഈ(رحمه الله) മുതലായവരിൽ നിന്നുമാണ് ഇപ്രകാരം ഉദ്ധരിക്കപ്പെടുന്നത്.

അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണങ്ങളെ നിഷേധിക്കുന്നവർക്കും, അവയെ സൃഷ്ടികളോട് സാദൃശ്യപ്പെടുത്തുന്നവർക്കുമുള്ള ഖണ്ഡനമടങ്ങിയിരിക്കുന്നു മേൽവചനത്തിൽ. അപ്പോൾ ‘‘പ്രമാണങ്ങളിൽ വന്നിട്ടുള്ളത് പ്രകാരം വിശദീകരണം കൊടുക്കുക’’ എന്നതിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണങ്ങളെ നിഷേധിക്കുന്നവർക്കുള്ള ഖണ്ഡനമാണ്. ‘‘രൂപ സങ്കൽപമില്ലാതെ’’എന്നതിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണങ്ങളെ സാദൃശ്യപ്പെടുത്തുന്നവർക്കുള്ള ഖണ്ഡനവുമു ്.

അപ്രകാരം ഖുർആനും നബിവചനങ്ങളുമാകുന്ന പ്രമാണങ്ങളിൽ പരാമർശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഗുണവിശേഷണങ്ങളെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്വത്തിന് നിരക്കുന്ന വിധത്തിൽ മുൻഗാമികൾ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നുവെന്നതിനുള്ള തെളിവു കൂടിയാണ് മേൽ വചനം. ര ് മാർഗങ്ങളിലൂടെ അത് വ്യക്തമാകുന്നു:

ഒന്ന്: പ്രമാണങ്ങളിൽ വന്നിട്ടുള്ളതു പ്രകാരം വിശദീകരണം കൊടുക്കുക’’ എന്നതിന്റെ അർത്ഥം അവ ഏതർത്ഥങ്ങളിലാണോ വന്നിട്ടുള്ളത്. അതേപ്രകാരം നിലനിർത്തുക എന്നതാകുന്നു.

അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്വത്തിന് നിരക്കുന്ന അർത്ഥത്തെ സ്ഥി

രീകരിക്കുന്നതിനാണ് അവ വന്നിട്ടുള്ളതെന്നതിൽ യാതൊരു സംശയവുമില്ല. മുൻഗാമികൾ അവക്ക് അർത്ഥം കൽപിക്കുന്നില്ലായെങ്കിൽ അവർ ''അവയുടെ പദത്തെ വിശദീകരണം കൊടുക്കുക, അർത്ഥത്തിൽ ഇടപെടരുത്'' എന്നോ മറേറാ ആയിരുന്നു പറയേ   ിയിരുന്നത്.

ര ്: ''രൂപസങ്കല്പമില്ലാതെ'' എന്ന മുൻഗാമികളുടെ വാക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ സിഫാത്തുകളായി ഖുർആനിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളവയുടെ യഥാർത്ഥമായ അർത്ഥത്തിൽ തന്നെ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നുവെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നു. എന്തുകൊ   ന്നാൽ അവയുടെ സമ്പൂർണമായ അവസ്ഥയാൽ അല്ലാഹുവിലു   ന്ന് അവർ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ അവർക്ക് രൂപ സങ്കൽപത്തെ നിഷേധിക്കേ   ആവശ്യമു   ായിരുന്നില്ല. മാത്രവുമല്ല സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെടാത്ത ഒന്നിന് സ്വന്തമായ അസ്തിത്വം ഇല്ല. എന്നിരിക്കെ അതിന്റെ രൂപ സങ്കൽപത്തെ നിഷേധിക്കുന്നത് നിരർത്ഥകമാകുന്നു.

പ്രസിദ്ധ പണ്ഡിതനായ ഇമാം അഹ്മദുബ്നു ഹമ്പൽ(ﷺ) അല്ലാഹുവിന്റെ ഒന്നാനാകാശത്തേക്കുള്ള ഇറക്കം പോലുള്ളതിനെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞ വചനം

''നാമത് വിശ്വസിക്കുകയും അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിന് രൂപമോ അർത്ഥമോ ഇല്ല.'' എന്നതിന്റെ മറുപടിയെന്താണെന്ന് ചോദ്യമു   ായേക്കാം. ഇതിന് നാം ഇപ്രകാരം മറുപടി നൽക്കുന്നു.

യഥാർത്ഥത്തിൽ ജഹ്മിയാക്കളും അല്ലാത്തവരുമായ സിഫാത്തുകളെ നിഷേധിക്കുന്നവർ ആവിഷ്കരിച്ചെടുത്ത അർത്ഥത്തെയാണ് ഇമാം അഹ്മദ്(ﷺ) ഇവിടെ നിഷേധിക്കുന്നത്. ഈ അർഥം മുഖേന അവർ ഖുർആനും നബിവചനങ്ങളുമാകുന്ന

പ്രമാണങ്ങളിൽ പരാമർശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഗുണവിശേഷണങ്ങളുടെ ബാഹ്യമായ അർത്ഥത്തിനു എതിരാകുന്ന അർത്ഥം നല്കി വളച്ചൊടിക്കുകയാണു ായത്.

മേൽവിവരിച്ചതിൽ നിന്നും ഇമാം അഹ്മദ്(ﷺ) അർത്ഥവും രൂപവും നിഷേധിച്ചത് പുത്തൻവാദികളായ അല്ലാഹുവിന്റെ സിഫാത്തുകളെ നിഷേധിക്കുന്ന(المعطلة)വർക്കും, അവ സാദൃശ്യപ്പെടുത്തുന്ന(المشبهة)വർക്കുമുള്ള ഖണ്ഡനമാണെന്ന് വ്യക്തം.

അപ്രകാരം ഇമാം മുഹമ്മദുബ്നുൽ ഹസൻ അശ്ശൈബാനി(ﷺ)യുടെ ''ഖുർആനിലും നബി(ﷺ)യിൽ നിന്ന് വിശ്വാസയോഗ്യമായ നിലയിൽ വന്നിട്ടുള്ള ഹദീഥുകളിലും ലോക രക്ഷിതാവിന്റെ വിശേഷണങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള പരാമർശങ്ങളെ വിശദീകരണമോ വർണനയോ രൂപസങ്കൽപമോ സാദൃശ്യപ്പെടുത്തലോ കൂടാതെ വിശ്വസിക്കേ തു ' എന്ന വിഷയത്തിൽ കിഴക്കുമുതൽ പടിഞ്ഞാറുവരെയുള്ള സർവ പണ്ഡിതന്മാരും ഏകോപിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന വചനത്തെക്കുറിച്ച് ഗ്രന്ഥകാരൻ(ശൈഖുൽ ഇസ്ലാം ഇബ്നുതൈമിയ(ﷺ) പറഞ്ഞതും ഇക്കാര്യം തന്നെയാണ് അറിയിക്കുന്നത്. (മജ്മൂഅ് ഫതാവാവാ: 5, പേജ് 50)

അതായത് ശൈഖുൽ ഇസ്ലാം ഇബ്നുതൈമിയ (ﷺ) പറയുകയു ായി: സച്ചരിതരായ പ്രവാചകാനുചരന്മാരും അവരെ പിന്തുടർന്നവരും അല്ലാഹുവിന്റെ സിഫാത്തുകളെ മനസ്സിലാക്കിയതിനു വിപരീതമായി അവ നിഷേധിക്കുന്ന പുത്തൻവാദികളായ ജഹ്മിയാക്കൾ സിഫത്തുകൾക്ക് നൽകിയ വിശദീകരണത്തേയാണ് അദ്ദേഹം മേൽ വചനത്തിൽ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.

ഇതിൽ നിന്നും അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണങ്ങളെക്കുറിക്കുന്ന ആയത്തുകളുടെയും ഹദീസുകളുടെയും വിശദീകര

ണം ര ുവിധമു ് എന്ന് മനസ്സിലാക്കാം.

ഒന്ന് : സ്വീകാര്യമായ വിശദീകരണം: സച്ചരിതരായ പ്രവാചകാനുചരന്മാരും അവരെ പിന്തുടർന്നവരും സ്വീകരിച്ച ഖുർആനും നബിവചനങ്ങളുമാകുന്ന പ്രമാണങ്ങളോട് യോജിക്കുന്ന അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്വത്തിന് നിരക്കുന്ന വിധത്തിലുള്ള അർത്ഥം സ്ഥിരീകരിക്കൽ.

ര ്: അസ്വീകാര്യമായ വിശദീകരണം: സച്ചരിതരായ പ്രവാചകനുചരന്മാരും അവരെ പിന്തുടർന്നവരും അല്ലാഹുവിന്റെ സിഫാത്തുകളെ മനസ്സിലാക്കിയതിനു വിപരീതമായുള്ള വിശദീകരണമാണത്.

അല്ലാഹുവിന്റെ സിഫാത്തുകൾക്ക് രൂപമുേ ാ? എന്ന ചോദ്യത്തിന് അതിന് രൂപമു ് എന്നാണ് മറുപടി. പക്ഷേ അതിന്റെ രൂപം നമുക്ക് അജ്ഞാതമാകുന്നു.

കാരണം ഒരു വസ്തുവിന്റെ രൂപം നമുക്ക് അറിയുന്നത് അതിനെ നേരിട്ടോ അല്ലെങ്കിൽ അതുപോലുള്ളതിനെയോ കാണുന്നതു മുഖേനയാണ്. അതല്ലെങ്കിൽ അതിനെക്കുറിച്ച് വസ്തു നിഷ്ഠമായി അറിയുന്നവരിൽ നിന്നോ ആകുന്നു. ഈ മാർഗങ്ങളൊന്നും തന്നെ അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ സാധ്യമല്ല അതുകൊ ുതന്നെ മുൻഗാമികൾ രൂപമില്ല എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം അല്ലാഹുവിനെ വേറൊന്നിനോട് രൂപപ്പെടുത്താൻ പാടില്ല എന്നാണ്. മറിച്ച് അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ സിഫാത്തുകളുടെ രൂപങ്ങളെത്തന്നെ നിഷേധിക്കുന്നുവെന്നർത്ഥമാക്കിക്കൂടാ എന്തു കൊെ ന്നാൽ അത് അവയെത്തന്നെ നിഷേധിക്കലാകുന്നു . الله أعلم

അല്ലാഹുവിന്റെ ഔന്നത്യം

അല്ലാഹുവിന്റെ ഔന്നത്യമെന്ന വിശേഷണം അവന്റെ ദാതിയായ (അസ്തിത്വപരമായ) വിശേഷണങ്ങളിൽപെട്ടതാണ്.അത് ര ് വിധമാകുന്നു.

1. ذات **അസ്തിത്വത്തിലുള്ള ഔന്നത്യം.**

2. **വിശേഷണങ്ങളിലുള്ള ഔന്നത്യം**

അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണങ്ങളിലുള്ള ഔന്നത്യം കൊ ് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നത്,മഹത്വത്തിലോ സർവാധിപത്യത്തിലോ അതല്ലെങ്കിൽ ഭംഗിയിലോ പദവിയിലോ ഏതിലാണെങ്കിലും അല്ലാഹു സഗുണ സമ്പൂർണനാണ് എന്നതാണ്.

അല്ലാഹുവിന്റെ ദാതിലുള്ള ഔന്നത്യം കൊ ുള്ള ഉദ്ദേശ്യം:അല്ലാഹുവിന്റെ അസ്തിത്വം എല്ലാ സൃഷ്ടികളേക്കാളും മീതെയാണ് എന്നതാകുന്നു. ഖുർആനും സുന്നത്തും ഇജ്മാഉം[7] ബുദ്ധിയും പ്രകൃതിയും അത് സമ്മതിക്കുന്നു.

ഖുർആനിലും സുന്നത്തിലും അതുവ്യക്തമാക്കുന്ന ധാരാളം തെളിവുകൾ കാണാം. ഖുർആൻ അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച് ഒരിടത്ത് അല്ലാഹുവിന്റെ ഔന്നത്യമാണ് പറയുന്നതെങ്കിൽ മറ്റൊരിടത്ത് മുകളിലാണെന്നും വേറെയൊരിടത്ത് സിംഹാസനത്തിൽ ആരോഹിതനാകുന്നതിനെക്കുറിച്ചുമാണ് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത്. അല്ലാഹു പറയുന്നത് നോക്കുക:

അവൻ (അല്ലാഹു) ഉന്നതനും മഹാനുമാകുന്നു (അൽബഖറ: 255)

അത്യുന്നതനായ നിന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ നാമം പ്രകീർത്തിക്കുക (അൽ അഅ്ലാ:1)

അവർക്കുമീതെയുള്ള അവരുടെ രക്ഷിതാവിനെ അവർ ഭയപ്പെടുന്നു. (അന്നഹ്ൽ:50)

പരമകാരുണികൻ സിംഹാസനാരോഹിതകനാകുന്നു. (ത്വാഹാ:5)

ആകാശാത്തുള്ളവൻ നിങ്ങളെ ഭൂമിയിൽ ആഴ്ത്തിക്കളയുന്നവനെപ്പററി നിങ്ങൾ നിർഭയരായിരിക്കുകയാണോ? (അൽ മുൽക്: 16)

നബി(ﷺ)പറയുകയു ായി.

അർശ് അതിന് (ആകാശത്തിന്) മീതെയാകുന്നു. (അഹ്മദ്: 6564)

അല്ലാഹു അർശിനുമീതെയാകുന്നു.

നിങ്ങൾ എന്നെ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലേയോ ഞാൻ ആകാശത്തിലുള്ളവന്റെ വിശ്വസ്തനാകുന്നു. (ബുഖാരി: 4004)

അതേപ്രകാരം മററു ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ പലതും അല്ലാഹുവിലേക്ക് കയറുകയും ഉയരുകയും ചെയ്യുന്നതായാണ് ഖുർആൻ പരിചയപ്പെടുത്തുന്നത്. താഴെ വരുന്ന വചനങ്ങൾ അവ വ്യക്തമാക്കുന്നു:

അവങ്കലേക്കാണ് (അല്ലാഹുവിലേക്ക്) ഉത്തമ വചനങ്ങൾ കയറിപ്പോകുന്നതാണ്. (ഫാത്വിർ: 10)

മലക്കുകളും ആത്മാവും അവങ്കലേക്ക് കയറിപ്പോകുന്നു. (അൽ മആരിജ്: 4)

എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തെ അല്ലാഹു അവങ്കലേക്ക് ഉയർത്തുകയത്രെ ചെയ്തത് (അന്നിസാഅ്:158)

നബി(ﷺ)പറയുകയു ായി:

നല്ലതല്ലാതെ അല്ലാഹുവിലേക്ക് കയറിപ്പോകുകയില്ല (ബുഖാരി: 6878)

പിന്നീട് രാത്രിയിൽ നിങ്ങളോടൊപ്പം കഴിച്ചുകൂട്ടിയവർ(അല്ലാഹുവിലേക്ക്) കയറിപ്പോകുന്നു. (ബു: 522, മു:1001)

പകലിലെ കർമങ്ങളുടെ മുമ്പായി രാത്രിയിലെ കർമങ്ങൾ അവങ്കലേക്ക് ഉയർപ്പെടുന്നു. അപ്രകാരം രാത്രിയിലെ കർമങ്ങളുടെ മുമ്പായി പകലിലെ കർമങ്ങളും. (മുസ്‌ലിം: 263)

അതേപ്രകാരം മററു ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ പലതും അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് ഇറങ്ങുന്നതായും ഖുർആൻ പരിചയപ്പെടുത്തുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

ഇത് ലോകരക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്ന് ഇറക്കപ്പെട്ടതാകുന്നു. (അൽഹാഖ്ഖ:43)

പറയുക: നിന്റെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്ന് അത് ഇറക്കിയിരിക്കുന്നു. (അന്നഹ്ൽ:102)

രാത്രിയുടെ മൂന്നിലൊരുഭാഗം ബാക്കി നില്ക്കുന്ന സമയത്ത് അനുഗ്രഹീത പൂർണനനും ഉന്നതനുമായ നമ്മുടെ രക്ഷിതാവ് ഒന്നാനാകാശത്തേക്ക് ഇറങ്ങിവരുന്നതാണ്. (ബു 1077, മുസ്‌ലിം: 1261)

അല്ലാഹു എല്ലാ സൃഷ്ടികളേക്കാളും മീതെയാണെന്ന് ഇങ്ങനെ ധാരാളം ആയത്തുകളും നബി(ﷺ)യുടെ തിരുവചനങ്ങളും വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കെ അതിൽ നിർബന്ധമായും നാം വിശ്വസിക്കേ താകുന്നു.

അല്ലാഹു ആകാശങ്ങൾക്കു മുകളിൽ സിംഹാസനത്തിനു മീതെയാണെന്നതിൽ പ്രവാചകാനുചരന്മാരും നന്മയിൽ അവരെ പിന്തുടർന്നവരും (താബിഉകൾ) അഹ്ലുസ്സുന്നത്തിന്റെ ഇമാ

മുകളും ഏകോപിച്ചിരിക്കുന്നു. അവരുടെ വാക്കുകൾ ഖണ്ഡിത മായ ഇത്തരം പരാമർശങ്ങൾ കൊ ് ധന്യമാണ്.

ഇമാം ഔസാഈ(ﷺ) പറയുകയു ായി: ധാരാളം താബി ഉകളു ായിരിക്കെ ഞങ്ങൾ പറയുമായിരുന്നു അല്ലാഹു അവ നെക്കുറിച്ച് അവൻ അർശിനു(സിംഹാസനത്തിനു) മുകളിലാ ണെന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണങ്ങളെ ക്കുറിച്ച് സുന്നത്തിൽ വന്നിട്ടുള്ള എല്ലാം നാം വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇമാം ഔസാഈ(ﷺ) ഇത് പറഞ്ഞത് അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷ ണങ്ങളെയും ഔന്നത്യത്തെയും നിഷേധിക്കുന്ന ജഹ്മിന്റെ വാ ദം രംഗ പ്രവേശനം ചെയ്തതിന് ശേഷമായിരുന്നു. ഇപ്രകാരം ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞിരുന്നത് എന്തുകൊ ന്നാൽ മുൻഗാമികൾ ജ ഹ്മിയാക്കളുടെ ഈ വാദത്തിന് എതിരാണെന്ന് ജനങ്ങൾ അ റിയേ തിനായിരുന്നു.

അല്ലാഹു ആകാശത്തിലില്ല എന്നോ അവന്റെ അസ്തിത്വം കൊ ് എല്ലാ സ്ഥലത്തും അവനു ് എന്നോ എല്ലാ സ്ഥല വും അവനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരുപോലെയാണെന്നോ അവൻ ഈ ലോകത്തിന്റെ ഉള്ളിലോ പുറത്തോ ആണെന്നോ ഏതെങ്കിലുമൊരു വസ്തുവിനോട് ചേർന്നിരിക്കുന്നുവെന്നോ വി ട്ടു നിൽക്കുന്നുവെന്നോ അവനിലേക്ക് ആംഗ്യം കാണിക്കരുത് എന്നോ മുൻഗാമികളിൽ നിന്ന് ഒരാളും തന്നെ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. പ്ര ത്യുത സൃഷ്ടികളിൽ അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച് ഏററവും കൂടുത ൽ അറിയുന്ന പ്രവാചകൻ അവിടുത്തെ വിടവാങ്ങൽ ഹജ്ജിൽ അറഫാ മൈതാനത്തിൽ സമ്മേളിച്ചിരിക്കുന്ന ജനസഞ്ചയത്തോ ട് അവിടെ വെച്ച് അല്ലാഹു തന്നിലേൽപിച്ച സന്ദേശം എത്തിച്ചു കൊടുത്തതിന് തന്റെ രക്ഷിതാവിനെ സാക്ഷി നിർത്തി കൊ ് പറയുകയു ായി. (അല്ലാഹുവെ നീ സാക്ഷിയാണ്)... (ബുഖാ രി 1625, മുസ്ലിം 2137)

ഇനി ബുദ്ധിപരമായി നോക്കുകയാണെങ്കിൽ ശരിയായ ബുദ്ധി ര   ു നിലക്ക് അല്ലാഹു തന്റെ അസ്തിത്വം കൊ ് സൃഷ്ടികളുടെ മേൽ ഔന്നത്യം നേടിയവനാകുന്നുവെന്ന് വിശ്വസിക്കൽ നിർബന്ധമാണെന്നറിയിക്കുന്നു.

ഒന്ന്: ഉത്കർഷത എന്നത് ഒരു പരിപൂർണമായ വിശേഷണമാണ്. അല്ലാഹു എല്ലാ വിധത്തിലും പരിപൂർണമായിരിക്കുക എന്നത് നിർബന്ധമാകുന്നു.അപ്പോൾ അനുഗ്രഹീത പൂർണനും ഉന്നതനുമായ അല്ലാഹുവിന് ഔന്നത്യമെന്ന വിശേഷണവും അനിവാര്യമാണ്.

ര ്: ഉന്നതനാകുക എന്നതിന്റെ വിപരീതമാണല്ലോ താഴ്ന്നവനാവുക എന്നത്. താഴ്ന്നവനായിരിക്കുക എന്നത് ന്യൂനതയുടെ വിശേഷണവുമാണ്. അല്ലാഹുവാണെങ്കിൽ അന്യൂനനാകുന്നു. എന്നതുകൊ ു തന്നെ താഴ്ന്നവനാകുക എന്ന ന്യൂനതയുടെ ഗുണത്തിൽ നിന്ന് അവൻ പരിശുദ്ധനും അതിന്റെ വിപരീതമായ ഉന്നതമായവനെന്ന വിശേഷണം അവന് സ്ഥിരപ്പെട്ടതുമാകുന്നു.

ഇനി പ്രകൃതിപരമാണെങ്കിൽ: അറബികളെയും അനറബികളെയുമെന്നല്ല മൃഗങ്ങളെയടക്കം എല്ലാ സൃഷ്ടികളെയും പടച്ചിട്ടുള്ളത് അല്ലാഹുവിലും അവന്റെ ഔന്നത്യത്തിലും വിശ്വസിക്കേ   നിലയിലാണ്. അതിനാൽ ഏതൊരടിമയും പ്രാർഥന മുഖേനയോ ആരാധനയർപ്പിക്കുന്നത് മുഖേനയോ തന്റെ രക്ഷിതാവിലേക്ക് തിരിയുന്നുവെങ്കിൽ അവൻ ന്യായമായും അല്ലാഹുവിന്റെ ഔന്നത്യം ക   ത്തുകയും ഇടത്തോട്ടോ വലത്തോട്ടോ തിരിയാതെ ഉപരിഭാഗത്തേക്ക് അവന്റെ ഹൃദയത്തെ തിരിക്കുകയും ചെയ്യും. പിശാചുക്കളും ദേഹേഛയും വഴിതെററിച്ചവനല്ലാതെ ഈ പ്രകൃതിയുടെ തേട്ടത്തിൽ നിന്ന് തെററിപ്പോവുകയില്ല.

അബുൽ മആലി അൽ ജുവൈനി അദ്ദേഹത്തിന്റെ സദസ്സിൽ ഇപ്രകാരം പറയുമായിരുന്നു: ''അല്ലാഹു ഉ ായിരുന്നു മറ്റൊന്നും ഉ ായിരുന്നില്ല. അവൻ മുമ്പ് ഏതൊരവസ്ഥയിലാണോ ഉ ായിരുന്നത് ഇപ്പോഴും ആ അവസ്ഥയിൽ തന്നെയാകുന്നു.'' അഥവാ അല്ലാഹു സിംഹാസനാരോഹിതനായിരിക്കുന്നുവെന്നത് നിഷേധിക്കുകയാണ് ഈ വാക്ക് മുഖേന അദ്ദേഹം ചെയ്യുന്നത്. ഉടനെ അബൂജഅ്ഫറുൽ ഹമദാനി പറയുകയു ായി:''അർശിനെക്കുറിച്ച് ഞങ്ങളോട് പറയേ തില്ല കാരണം അത് പ്രമാണങ്ങളാൽ സ്ഥിരപ്പെട്ടതാകുന്നു പ്രകൃത്യാ നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിലനുഭവപ്പെടുന്ന ഈ തേട്ടത്തെക്കുറിച്ച് ഞങ്ങൾക്ക് പറഞ്ഞു തരൂ. അല്ലാഹുവേ, എന്ന് ഏതൊരാളും അറിഞ്ഞുകൊ ് പറയുന്നുവെങ്കിൽ പ്രകൃത്യാ അവന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഉന്നതനായ അല്ലാഹുവിനോടുള്ള തേട്ടമു ാകുന്നു. അവൻ ഇടത്തോട്ടോ വലത്തോട്ടോ തിരിയുകയില്ല. പ്രകൃതിയിലനുഭവപ്പെടുന്ന ഈ തേട്ടത്തെ നമുക്ക് എങ്ങനെ തട്ടിനീക്കാൻ കഴിയും?''

ഉടനെ അബുൽ മആലി തലയിൽ അടിച്ചുകൊ ് നിലവിളിച്ച് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു:

''ഹമദാനിയെന്നെ ആശയക്കുഴപ്പത്തിലാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഹമദാനിയെന്നെ ആശയക്കുഴപ്പത്തിലാക്കിയിരിക്കുന്നു.'' വെന്ന് പറയുകയു ായി:

മേൽ പറഞ്ഞ ഈ അഞ്ചു തെളിവുകൾ എല്ലാം തന്നെ അല്ലാഹു മുകളിലാണെന്ന് സ്ഥിരീകരിക്കുന്നവയാണ്.

എന്നാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ വചനങ്ങളായ

1) അവൻ തന്നെയാണ് ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലും സാക്ഷാൽ ആരാധ്യൻ. നിങ്ങളുടെ രഹസ്യവും പരസ്യവും അവൻ അറിയുന്നു. (അൽഅൻആം:3)

2) അവനാകുന്നു ആകാശത്ത് ആരാധ്യനായുള്ളവനും ഭൂമിയിൽ ആരാധ്യനായുള്ളവനും (അസ്സുഖ്റൂഫ്: 84)

മേൽപറഞ്ഞ ഇവയുടെയെല്ലാം സാരം, അല്ലാഹു ആകാശത്തിലുള്ളതുപോലെ ഭൂമിയിലുമു ് എന്നർത്ഥത്തിലല്ല. ആരെങ്കിലുമങ്ങനെ സങ്കൽപിക്കുകയോ പൂർവികരിൽ നിന്ന് ഉദ്ധരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ അവന് അബദ്ധം പിണയുകയും ഉദ്ധരിച്ചവൻ കളവു പറയുന്നവനുമാകുന്നു.

യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒന്നാമത്തെ ആയത്തിന്റെ സാരം: ആകാശത്തും ഭൂമിയിലും ആരാധ്യനായുള്ളവൻ അല്ലാഹുവാകുന്നുവെന്നതാണ്. അവ ര ിലുമുള്ള എല്ലാ സൃഷ്ടികളും അവനെയാണ് ആരാധിക്കുന്നത്. മറ്റൊരഭിപ്രായത്തിൽ മേൽ ആയത്തിന്റെ അർത്ഥം അല്ലാഹു ആകാശത്തിലാകുന്നു.ശേഷം അല്ലാഹു പറഞ്ഞു:

ഭൂമിയിൽ നിങ്ങളുടെ രഹസ്യവും പരസ്യവും അവൻ അറിയുന്നു.(അൽഅൻആം: 3) എന്നതാണ്. അഥവാ അല്ലാഹു ആകാശങ്ങളിലാണുള്ളത് എന്നത് അവൻ നിങ്ങളുടെ രഹസ്യങ്ങളും പരസ്യങ്ങളും അറിയുന്നതിന് തടസ്സമാകുന്നില്ല.

ര ാമത്തെ ആയത്തിന്റെ വിവക്ഷ:അല്ലാഹു ആകാശത്ത് ആരാധ്യനായുള്ളവനാകുന്നു. ഭൂമിയിലും ആരാധ്യനായുള്ളവനാകുന്നു. അഥവാ അല്ലാഹു ആകാശത്താണുള്ളതെങ്കിലും ആകാശത്തിലും ഭൂമിയിലും അവൻ ആരാധ്യനാകുന്നുവെന്നർത്ഥം. ഉദാഹരണമായി ഒരാൾ മക്കയിലെ ഭരണാധികാരിയാകുന്നു. മദീനയിലും ഭരണാധികാരിയാകുന്നു. എന്ന് പറയുന്നത് പോലെ ഇവിടെ ഭരണാധികാരി ഇതിലേതെങ്കിലുമൊരു സ്ഥലത്താണെങ്കിലും അയാളുടെ ഭരണം അവരിലു ാകുന്നു. ഇത് ഭാഷാപരമായും ശരിയായ പ്രയോഗമാണ്. . الله أعلم

ദിശ (സ്ഥലകാലം)

ഈ അധ്യായത്തിൽ അല്ലാഹുവിന് താഴ്ഭാഗം മേൽഭാഗം തുടങ്ങിയ ദിശകളു േ ാ ഇല്ലേ? എന്ന് വിശദമാക്കാനാണ് നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ഈ വിഷയത്തിൽ ഏററവും ശരി: പൊതുവിൽ അല്ലാഹുവിന് ദിശയു ് എന്നോ ഇല്ലാ എന്നോ പറയാതിരിക്കലാണ്. മറിച്ച് അൽപം വിശദീകരിക്കേ തു ്.

താഴ്ഭാഗമാണ് ഉദ്ദേശ്യമെങ്കിൽ അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇല്ലാത്തതും പാടില്ലാത്തതുമാകുന്നു. കാരണം എല്ലാ നിലക്കും അല്ലാഹു അവന്റെ സത്തയിലും ഗുണത്തിലും മേലേയായിരിക്കൽ നിർബന്ധമാകുന്നു.

അവനെ വലയം ചെയ്തുകൊ ുള്ള മേൽഭാഗമാണ് ഉദ്ദേശ്യമെങ്കിൽ അത് അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇല്ലാത്തതും പാടില്ലാത്തതുമാകുന്നു.കാരണം അല്ലാഹുവിന്റെ ഏതെങ്കിലുമൊരു സൃഷ്ടി അവനെ വലയം ചെയ്യുന്നതിൽനിന്നും അവൻ ഏററവും മഹത്തായവനും ഉന്നതനുമാകുന്നു.മാത്രമല്ല, അവന്റെ 'പാദ പീഠം' (കുർസിയ്യ്) ആകാശഭൂമികളെ മുഴുവൻ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതായിരിക്കെ എങ്ങനെയാണിതിന്നു കഴിയുക?

ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിന്റെ നാളിൽ ഭൂമി മുഴുവൻ അവന്റെ ഒരു പിടിയിൽ ഒതുങ്ങുന്നതായിരിക്കും. ആകാശങ്ങൾ അവന്റെ വലത് കയ്യിൽ ചുരുട്ടി പിടിക്കപ്പെട്ടവയുമായിരിക്കും.അവനത്രെ പരിശുദ്ധൻ! അവർ പങ്കുചേർക്കുന്നതിനെല്ലാം അവൻ അതീതനായിരിക്കുന്നു. (അസ്സുമർ: 67)

എന്നാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്വത്തിനും ഔന്നത്യത്തിനും നിരക്കുന്ന വിധത്തിൽ അവനെ വലയം ചെയ്യാതെയുള്ള ഭാഗമാണ് ഉദ്ദേശ്യമെങ്കിൽ അത് അനിവാര്യമായും അവന് സ്ഥിരപ്പെ

ട്ടതാകുന്നു. ശൈഖ് അബൂ മുഹമ്മദ് അബ്ദിൽഖാദിർ ജീലാനി (ﷺ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ അൽഗുൻയ: എന്ന ഗ്രന്ഥിൽ പറയുന്നു:

''അവൻ (അല്ലാഹു) മുകൾഭാഗത്ത് സിംഹാസനത്തിൽ ആരോഹിതനും അവന്റെ ആധിപത്യം എല്ലാ വസ്തുക്കളെയും വലയം ചെയ്യുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.'' അതായത് അവൻ സർവാധിപതിയും അനുഗ്രഹപൂർണനുമാണെന്നർഥം.

അല്ലാഹുവിന്റെ ഏതെങ്കിലുമൊരു സൃഷ്ടി അവനെ വലയം ചെയ്യുന്നതിനെ നിങ്ങൾ നിഷേധിക്കുകയാണെങ്കിൽ അല്ലാഹു അവനെക്കുറിച്ച് അവൻ ആകാശത്തിലാണെന്ന് അവന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിലൂടെയും അവന്റെ ദൂതന്റെ നാവിലൂടെയും വ്യക്തമാക്കുകയും മുസ്‌ലിം സമൂഹം ഈ വിഷയത്തിൽ ഏകോപിക്കുകയും ചെയ്തതിനെ കുറിച്ച് എന്തുപറയുന്നു? എന്നു ചോദിച്ചാൽ അതിനുള്ള മറുപടിയെന്താണ്?

അല്ലാഹു ആകാശത്താണ് എന്നതിന് ആകാശം അവനെ വലയം ചെയ്യുന്നുവെന്നർത്ഥമില്ല. അങ്ങനെ വല്ലവരും സ്വന്തം അർത്ഥം നല്കുന്നുവെങ്കിൽ അവർ പിഴച്ചവരാകുന്നു. അതല്ല മററുവല്ലവരിലേക്കും ചേർത്തി കൊ ് പറഞ്ഞതാണെങ്കിൽ അത് തെററായതും കളവുമാകുന്നു. എന്തുകൊ ന്നാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്വവും എല്ലാ സൃഷ്ടികളെയും അവൻ വലയം ചെയ്തിരിക്കുന്നുവെന്നും ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപിന്റെ നാളിൽ ഭൂമി മുഴുവൻ അവന്റെ ഒരു പിടിയിൽ ഒതുങ്ങുന്നതായിരിക്കുമെന്നും ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ഏടുകൾ ചുരുട്ടുന്ന പ്രകാരം ആകാശത്തെ അവൻ ചുരുട്ടിക്കളയുമെന്നും അറിയുന്ന ഒരാളുടെ ചിന്തയിലും അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടികളിലേതെങ്കിലുമൊന്ന് അല്ലാഹുവിനെ വലയം ചെയ്യാൻ മതിയായതാണെന്ന് അവന്റെ മനസ്സിലുതിക്കുകയില്ല തന്നെ.

ഈ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അല്ലാഹു ആകാശത്തിലാണ് എന്നത് താഴെ വരുന്ന ര   ർത്ഥത്തിൽ ഏതെങ്കിലുമൊന്നാകും.

ഒന്ന്: السّماء സമാഅ് (ഉപരിഭാഗം) എന്നതുകൊ   ുള്ള വിവക്ഷ മുകളിൽ എന്നാകും. അപ്പോൾ അതിന്റെ അർത്ഥം അല്ലാഹു മുകൾ ഭാഗത്തു   ാകുന്നുവെന്നാ യിരിക്കും വരിക. السّماء എന്നതിന് ഈ അർഥം ഖുർആനിൽ തന്നെ വന്നിട്ടുമു   ്. അല്ലാഹു പറയുന്നത് നോക്കൂ.

''അവൻ നിങ്ങളുടെ മേൽ ആകാശത്ത് നിന്ന് വെള്ളം ചൊരിയുകയും ചെയ്യുന്നു.'' (അൽഅൻഫാൽ:11) അതായത് മുകളിൽ നിന്ന് എന്ന് വിവക്ഷ. മേഘത്തിൽ നിന്നാണല്ലോ മഴ പെയ്യുന്നത്.

ര   ്: في السّماء ഫിസ്സമാഇ (ആകാശത്തിൽ) എന്നതിലെ في (ഫീ) അഥവാ 'ൽ' എന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം على (അലാ) എന്ന വ്യാപകമായ അർത്ഥത്തിലാണ്. അതനുസരിച്ച് ആകാശത്തിനുമുകളിൽ എന്നർത്ഥമാകും. 'ഫീ' എന്നതിന് على 'അലാ' എന്ന അവ്യയത്തിൽ ''മീതെ'' എന്ന അർത്ഥം ഖുർആനിലും മററും ധാരാളം സ്ഥലങ്ങളിൽ വന്നിട്ടുമു   ്. അല്ലാഹു പറയുന്നത് നോക്കൂ.

'അതിനാൽ ഭൂമിയിലൂടെ യഥേഷ്ടം സഞ്ചരിച്ചുകൊള്ളുക' (അത്തൗബ:2) അഥവാ ഭൂമിയുടെ മുകളിലൂടെ എന്നർത്ഥം.

അല്ലാഹുവിന്റെ സിംഹാസനാരോഹണം

ആരോഹണം ചെയ്യുക എന്നർഥം നല്കിയ الإستواء എന്നത് പരിപൂർണതയെ കുറിക്കുന്ന വ്യത്യസ്ത അർഥങ്ങളിൽ പറയാറു   ്. ഖുർആനിൽ ഇത് മൂന്ന് രീതിയിൽ വന്നിട്ടു   ്.

1. ആ പദം വേറെ ഒന്നുമായി ചേർന്നുവരാതെ നിരുപാധികം പറയൽ. സൂറത്തുൽ ഖസസിലെ 14ാം വചനത്തിൽ വന്നപോലെ. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

“അങ്ങനെ അദ്ദേഹം (മൂസാ നബി (عليه السلام) ശക്തിപ്രാപിക്കുകയും പാകത എത്തുകയും ചെയ്തപ്പോൾ” അതായത് പൂർണമായപ്പോൾ,

2. ‘ലേക്ക്’ എന്നർഥം വരുന്ന (إلى) ‘ഇലാ’ എന്നതി നോട് ചേർന്നുകൊ ്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

“പുറമെ അവൻ ആകാശത്തിന്റെ നേർക്ക് തിരിഞ്ഞു.” (അൽഫുസ്സിലത്:11) അതായത് പൂർണമായ ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ.

3. ‘മുകളിൽ’ എന്നർത്ഥം വരുന്ന على (‘അലാ’) എന്നതിനോട് ചേർന്നുകൊ ് അല്ലാഹു പറയുന്നു:

“അവയുടെ പുറത്ത് നിങ്ങൾ ഇരിപ്പുറപ്പിക്കുവാനും...”(അസ്സുഖ്റൂഫ്:13) അപ്പോൾ അതിന്റെ അർത്ഥം ഔന്നത്യവും സ്ഥിരതയുമാണ്. ഇവിടെ അല്ലാഹു അവന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ.

അപ്പോൾ അല്ലാഹു സിംഹാസനാരോഹിതനായിരിക്കുന്നുവെന്നതിന്റെ അർത്ഥം അവന്റെ മഹത്വത്തിന് നിരക്കുന്ന രീതിയിൽ അതിന്മേൽ ആരോഹിതനായിരിക്കുന്നുവെന്നാണ്.ഇത് വിശുദ്ധഖുർആനും സുന്നത്തും ഇജ്മാഉം വ്യക്തമാക്കിയ അല്ലാഹുവിന്റെ ഫിഅ്ലിയ്യായ(കർമപരമായ) വിശേഷണമാകുന്നു.

ഖുർആനിൽ നിന്നുള്ള തെളിവ്, അല്ലാഹു പറയുന്നു:

പരമകാരുണ്യകൻ സിംഹാസനാരോഹിതനായിരിക്കുന്നു. (ത്വാഹാ:5)

സുന്നത്തിൽ നിന്നുൽ തെളിവ്: ഖല്ലാൽ തന്റെ ‘അസ്സുന്ന” എന്ന ഗ്രന്ഥിൽ ഇമാം ബുഖാരിയുടെ നിബന്ധനയെന്ന സ്വഹീ

ഹായ പരമ്പരയിലൂടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു.

ഖതാദ ഇബ്നു നുഅ്മാൻ(ﷺ) നിവേദനം, നബി(ﷺ) ഇപ്രകാരം പറയുന്നതായി ഞാൻ കേട്ടിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു സൃഷ്ടിപ്പിൽ നിന്നും വിരമിച്ചപ്പോൾ അവന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ ആരോഹിതനാകുകയു ായി. ഇത്, ഇബ്നുൽഖയ്യിം(ﷺ) തന്റെ ഇജ്തിമാഇൽ ജുയൂസിൽ ഇസ്ലാമിയ്യ എന്ന ഗ്രന്ഥിൽ പേ: 34ൽ പറയുന്നു ്. (മുഖ്തസറുൽ ഉലുവ്:1/75)

ശൈഖ് അബൂമുഹമ്മദ് അബ്ദുൽഖാദിർ ജീലാനി(ﷺ) പറയുന്നു: അല്ലാഹു സിംഹാസനാരോഹിതനാണെന്നത് എല്ലാ പ്രവാചകന്മാർക്കും അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുൽ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പറയപ്പെട്ട കാര്യമാകുന്നു.

അല്ലാഹു 'അർശിൽ' ആരോഹണം ചെയ്തുവെന്നതിൽ അഹ്ലുസ്സുന്നത്തി വൽജമാഅക്കിടയിൽ തർക്കമില്ല.അവരിലൊരാളും അല്ലാഹു സിംഹാസനാരോഹിതനല്ല എന്ന് പറഞ്ഞിട്ടേയില്ല. അങ്ങനെ അവർ പറഞ്ഞതായി അടിസ്ഥാനപരമായി ഒരാൾക്കും ഉദ്ധരിക്കാൻ സാധ്യവുമല്ല.

ഇമാം മാലിക്(ﷺ)യോട് ഒരാൾ ഇവ്വിഷയകമായി ചോദിക്കുകയു ായി. അല്ലയോ അബൂ അബ്ദില്ല الرّحمن على العـرش اسـتوى (പരമ കാരുണികൻ സിംഹാസനത്തിൽ ആരോഹിതനാണ്) എങ്ങനെയാണ് ആരോഹിതനായത്? ഉടനെ അദ്ദേഹം വിയർത്തു കുളിച്ച് തല താഴോട്ടാക്കി നിശ്ശബ്ദനായിരുന്നു. പിന്നീട് പറഞ്ഞു:

ആരോഹിതനാകുക എന്നത് സുവ്യക്തം. അതിന്റെ രൂപം അജ്ഞാതവുമാണ്. അതിൽ വിശ്വസിക്കലാകട്ടെ നിർബന്ധവുമാകുന്നു. അതിനെക്കുറിച്ച് ചോദിക്കുന്നത് ബിദ്അത്താണ്. നിന്നെയൊരു ബിദ്അത്തുകാരനായിട്ടല്ലാതെ ഞാൻ കാണുന്നില്ല.

ശേഷം അയാളെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സദസ്സിൽ നിന്നും പുറത്താക്കാൻ കൽപിക്കുകയും ചെയ്യുകയു   ായി.

ഇപ്രകാരം ഇമാം മാലിക്(ﷺ)യുടെ മകൻ റബീഅയിൽ നിന്നും ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ഇവിടെ ഇമാം അവർകൾ പറഞ്ഞ الإستواء غير مجهول (ആരോഹിതനാവുക എന്നത് അറിയപ്പെടാത്തതല്ല) എന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം ഭാഷയിൽ അതിന്റെ അർത്ഥം അറിയപ്പെടാത്തതല്ല എന്നാകുന്നു. ഇസ്തിവാഅ് എന്നാൽ ഭാഷയില തിന്റെ അർത്ഥം ഔന്നത്യവും സ്ഥിരീകരണവുമാണ്.

والكيف غير معقول (അതിന്റെ രൂപം അജ്ഞാതവുമാണ്) എന്നതിന്റെയർത്ഥം നമ്മുടെ അറിവും യുക്തിയും ബുദ്ധിയും വെച്ചു കൊ ് സർവ ചരാചരങ്ങളുടെയും സ്രഷ്ടാവായ അല്ലാഹു എങ്ങനെയാണ് സിംഹാസനത്തിൽ ആരോഹിതനാകുന്നതെന്ന് നമുക്കറിയാൻ സാധ്യമല്ല. അതു നമുക്കറിയാൻ കഴിയുക അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവാചകന്റെ നാവിൽ നിന്നുള്ള അധ്യാപനം കൊ ് മാത്രമാണ്.അല്ലാഹു ആരോഹിതനാകുന്നതിന്റെ രൂപം പ്രവാചകനിൽ നിന്ന് ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലതാനും.ബുദ്ധിപരവും പ്രമാണവുമായ ഈ ര ു തെളിവുകളും ഇല്ലാതായാൽ പിന്നെ അത് അജ്ഞാതവുമായിത്തീരുന്നു. അതുകൊ ു തന്നെ അതിനെക്കുറിച്ച് മൗനം ദീക്ഷിക്കൽ നിർബന്ധമാകുന്നു.

والإيمان به واجب (അതിൽ വിശ്വസിക്കലാ കട്ടെ നിർബന്ധമാകുന്നു) അല്ലാഹു അവന്റെ മഹത്വത്തിന് നിരക്കുന്ന രീതിയിൽ സിംഹാസനത്തിൽ ആരൂഢനാകുന്നുവെന്ന് നാം വിശ്വസിക്കൽ നിർബന്ധമാണ്. കാരണം അല്ലാഹു അവ ന്റെ മഹത്വത്തിന് നിരക്കുന്ന രീതിയിൽ സിംഹാസനത്തിൽ ആരോഹിതനാകുന്നു

വെന്ന് നാംവിശ്വസിക്കൽ നിർബന്ധവുമാണ്.കാരണം അല്ലാഹു അവനെക്കുറിച്ച് അവൻ സിംഹാസനാരോ ഹിതനാകുന്നുവെന്ന് പറയുന്നു. അതിനാൽ അത് അംഗീകരിക്കലും വിശ്വസിക്കലും നിർബന്ധമാണ്.

والسؤال عنه بدعة (അതിനെക്കുറിച്ച് ചോദി ക്കുന്നത് ബിദ്അ ത്താകുന്നു) അല്ലാഹു സിംഹാസനാരോഹിത നായതിന്റെ രൂ പം അന്വേഷിക്കൽ ബിദ്അത്താകുന്നു. നബി(ﷺ)യുടെയോ അ വിടുത്തെ അനുചരന്മാരുടെയോ കാര്യങ്ങളിൽ ഇത്തരം ഒരു ചോദ്യമു ായിട്ടില്ല.

അല്ലാഹുവിന്റെ സിംഹാസനാരോഹണത്തെനെക്കുറിച്ച് ഇ മാം മാലിക്(ﷺ) പറഞ്ഞ ഈ പൊതു അളവുകോലിലൂടെയാണ് ഖുർആനിലും പ്രവാചകന്റെ നാവിലൂടെയും അല്ലാഹുവിനുള്ള തായി സ്ഥിരപ്പെട്ട എല്ലാ ഗുണവിശേഷണങ്ങളെക്കുറിച്ചും നാം വിശ്വസിക്കേ ത്. അവയുടെ ഭാഷാപരമായ അർത്ഥം നമുക്ക് അറിയാവുന്നതാണ് എന്നാൽ അവയുടെ രൂപമെന്താണെന്ന്(കൈ ഫിയത്ത്)നമുക്ക് അജ്ഞാതമാകുന്നു. എന്തുകൊ ന്നാൽ പ്ര പഞ്ച സ്രഷ്ടാവായ അല്ലാഹുവിന്റെ ഗുണവിശേഷണങ്ങളെക്കു റിച്ച് അവൻ നമുക്ക് അറിയിച്ചുതന്നിട്ടു ്. എന്നാൽ അവയുടെ രൂപമെന്താണെന്ന് (കൈഫിയത്ത്) അവൻ നമുക്ക് അറിയിച്ചുത ന്നിട്ടില്ല. മാത്രവുമല്ല അല്ലാഹുവിന്റെ ഗുണവിശേഷണങ്ങളിലു ള്ള ചർച്ച അല്ലാഹുവിന്റെ സത്തയിലുള്ള ചർച്ചയുടെ ഭാഗം ത ന്നെയാകുന്നു. യാതൊരു രൂപസങ്കൽപവുമില്ലാതെ അല്ലാഹുവി ന്റെ സത്തയെ നാം അംഗീകരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അത് അവന്റെ ഗുണവിശേഷണങ്ങളുടെ കാര്യത്തിലും രൂപസങ്കൽപമില്ലാതെ അംഗീകരിക്കേ താകുന്നു.

ചില പണ്ഡിതന്മാർ പറയുകയു ായി: അല്ലാഹു ഒന്നാനാകാശത്തേക്ക് ഇറങ്ങിവരും.എങ്ങനെയാണ് ഇറങ്ങുക? എന്ന് അല്ലാഹുവിന്റെ ഗുണവിശേഷണങ്ങളെ നിരാകരിക്കുന്ന ജഹ്മിയാക്കളിലൊരാൾ നിന്നോട് ചോദിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അല്ലാഹു ഇറങ്ങുമെന്ന് നമുക്ക് അറിയിച്ചുതന്നിരിക്കുന്നു എന്നാൽ എങ്ങനെയാണിറങ്ങുക എന്ന് നമുക്ക് അറിയിച്ചു തന്നിട്ടില്ല എന്നാണവരോട് നീ പറയേ ത്.

വേറെ ചില പണ്ഡിതന്മാർ പറയുകയു ായി: അല്ലാഹുവിന്റെ ഗുണങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലുമൊരു വിശേഷണത്തെക്കുറിച്ച് അതിന്റെ രൂപം എങ്ങനെയാണ്? എന്ന് ജഹ്മിയാക്കളിലൊരാൾ ചോദിക്കുകയാണെങ്കിൽ ചോദ്യകർത്താവിനോട് അല്ലാഹുവിന്റെ സത്തയുടെ രൂപം എങ്ങനെയാണ്? എന്നു ചോദിക്കേ താകുന്നു. ഒരിക്കലും അയാൾക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ സത്തയെ രൂപപ്പെടുത്താൻ സാധിക്കുകയില്ല. തൽസമയം ചോദ്യകർത്താവിനോട് പറയുക അല്ലാഹുവിന്റെ സത്തയെ രൂപപ്പെടുത്താൻ സാധ്യമല്ല എന്നതു പോലെത്തന്നെ അവന്റെ വിശേഷണങ്ങളെയും രൂപപ്പെടുത്താൻ സാധ്യമല്ല തന്നെ.എന്തുകൊ ന്നാൽ വിശേഷണം വിശേഷ്യത്തെ അനുഗമിക്കുന്നതാകുന്നു.

അല്ലാഹു അർശിനു മുകളിൽ ആരോഹിതനായിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ നിർബന്ധമായും അവൻ സിംഹാസനത്തേക്കാൾ ഒന്നുകിൽ വലിയവനായിരിക്കണം അതല്ലെങ്കിൽ ചെറുതോ അതുമല്ലെങ്കിൽ അതിനോട് തുല്യ വലുപ്പമുള്ളവനോ ആയിരിക്കേ തായിവരും. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ അല്ലാഹുവിന് ദേഹമു െന്ന് അംഗീകരിക്കേ ിവരും.അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ദേഹമു ാകുക എന്നത് അസംഭവ്യമാകുന്നു. എന്ന് വല്ലവരും പറയുകയാണെങ്കിൽ, അതിനുള്ള മറുപടി ഇതാകുന്നു. അല്ലാഹു സിംഹാസനത്തേക്കാൾ എന്നല്ല എല്ലാററിനേക്കാ

ളും വലിയവനാകുന്നുവെന്നതിൽ സംശയമില്ല.പക്ഷേ ഇതുകൊ ് നിരർഥകമായ വല്ലതും അല്ലാഹുവിനു ന്ന് വരുന്നില്ല.

“അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ദേഹമു ാകുക എന്നത് അസംഭവ്യമാകുന്നു” എന്ന വാക്കിനെ സംബന്ധിച്ച് പറയാനുള്ളത് അല്ലാഹുവിന് ദേഹമു ് എന്ന് സ്ഥിരീകരിക്കലും നിഷേധിക്കലും ഖുർആനിലോ സുന്നത്തിലോ പൂർവസൂരികളുടെ വചനങ്ങളിലോ ഇല്ലാത്ത ബിദ്അത്താകുന്നു. യഥാർത്ഥത്തിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ജിസ്മ്(ദേഹം) എന്ന വചനം വിശദീകരണം ആവശ്യമായ ഒന്നാണ്.

ഒരു അവയവം മറേറതിനെ ആശ്രയിക്കുന്ന രീതിയിലുള്ള അവയവ ഘടനയിലാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ ജിസ്മ്(ദേഹം) എന്നാരെങ്കിലും ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അജയ്യനും എല്ലാം നിയന്ത്രിക്കുന്നവനുമായ അല്ലാഹുവിന് ചേരാത്തതാണെന്നതിൽ സംശയത്തിന്നവകാശമില്ല.

മറിച്ച് അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്വത്തിന് യോജിക്കുന്ന നിലയിലുള്ള ദേഹത്തെയാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെങ്കിൽ അത് അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അസംഭവ്യമല്ല. എന്തുകൊന്നാൽ അല്ലാഹു സ്വയം സമ്പൂർണനും അവന്റെ മഹത്വത്തിന് യോജിക്കുന്ന നിലയിൽ എല്ലാ വിശേഷണങ്ങളാലും അവൻ മഹത്വമുള്ളവനുമാകുന്നു.

പക്ഷേ, ജിസ്മ്(ദേഹം) എന്ന വചനം വാസ്തവവും അവാസ്തവവുമായ അർഥങ്ങൾ വരാൻ സാധ്യതയുള്ളതിനാൽ പൊതുവെ ഇത് അല്ലാഹുവിലേക്ക് ചേർത്തുപറയാൻ പാടില്ലാത്തതാകുന്നു.

അല്ലാഹു അവന്ന് ഉള്ളതായി സ്ഥിരീകരിച്ച പരിപൂർണമായ വിശേഷണങ്ങളെ നിഷേധിക്കുന്നതിന് ബിദ്അത്തിന്റെ വ

ക്താക്കൾ പറഞ്ഞ ന്യായങ്ങൾ ര ുവിധമാണ്. ഒന്ന്: അല്ലാഹുവിന്റെ പരിപൂർണതയുടെ എതിരാകാത്തവ. അത് സ്വീകാര്യമായ യാഥാർഥ്യമാകുന്നു. അത് അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അസംഭവ്യമല്ല എന്നും വിശദമാക്കേ തു ്. ര ്: അല്ലാഹുവിന്റെ പരിപൂർണതയ്ക്ക് എതിരാവുന്നവ. ഇത് അസത്യമായതിനാൽ നിഷേധിക്കൽ നിർബന്ധമാകുന്നു. അതോടൊപ്പം അവ വിശുദ്ധഖുർആനിനും സുന്നത്തിനും കടകവിരുദ്ധമാണെന്ന് വ്യക്തമാക്കേ തു ്. കാരണം അവ ര ും അതിന്റെ ആശയങ്ങളും യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളാകുന്നു. യഥാർത്ഥമായ കാര്യത്തിൽ നിന്നൊരിക്കലും അയഥാർത്ഥ്യമു ാകുക പാടില്ലാത്തതാണല്ലോ.

അല്ലാഹുവിന്റെ സിംഹാസനാരോഹണത്തെ അതിന്മേലുള്ള അവന്റെ ഔന്നത്യമെന്ന് വിവരിച്ചാൽ അല്ലാഹുവിനെ വഹിക്കുക എന്ന ആവശ്യത്തിന്നായി അർശിന്റെ സഹായം ആവശ്യമായി വരും എന്ന തെററുദ്ധാരണയു ായേക്കും എന്ന് വല്ലവരും പറഞ്ഞാൽ അതിനുള്ള മറുപടി: അല്ലാഹുവിന്റെ മഹാത്മ്യവും പരിപൂർണ ശക്തിയും അവന്റെ സ്വയം സമ്പൂർണതയും അറിയുന്ന ഏതൊരുവന്റെയും മനസ്സിൽ അല്ലാഹുവിനെ വഹിക്കേ ആവശ്യത്തിന്നായി അവന്ന് സിംഹാസനത്തിന്റെ ആവശ്യമുെ ന്ന് തോന്നാൻ സാധ്യതയില്ല. എന്തുകൊെ ന്നാൽ സിംഹാസനവും മററുള്ള സൃഷ്ടികളുമെല്ലാംഅവനിലേക്ക് ആവശ്യമുള്ളവരും, അവനെക്കൂടാതെ ഒന്നിനും നിലനിൽപില്ലാത്തതും, അവന്റെ കൽപനപ്രകാരം ആകാശവും ഭൂമിയും നിലനിന്നു വരുന്നതും അവന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ പെട്ടതാണ്.എന്നിരിക്കെ പിന്നെങ്ങനെയാണിത്തരം സംശയങ്ങളു ാകുക? (അർറും: 25)

അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണങ്ങളെ നിരാകരിക്കുന്ന നൂതന

വാദികൾ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതുപോലെ استواء (ഇസ്തിവാഅ്) എന്ന പദത്തിന് استولى (ഇസ്തൗലാ) 'അധികാര മേററു' എന്നർത്ഥം നൽകുന്നത് ശരിയാകുമോ? എന്ന ചോദ്യത്തിന് താഴെ പറയുന്ന കാരണങ്ങളാൽ ശരിയാകുകയില്ലെന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു.

1) ഈ വാദങ്ങൾ സത്യമാണെങ്കിൽ ഇസ്തിവാഇന് അതിന്റെ യഥാർത്ഥ അർത്ഥം നല്കുന്നതിന് തടസ്സമാകുകയില്ല. ഇനി വ്യർഥമായ അർത്ഥമാണെങ്കിൽ ഖുർആനിന്റെയും സുന്നത്തിന്റെയും പ്രമാണബന്ധമായ വ്യാഖ്യാനമാവുകയുമില്ല. അങ്ങനെ വല്ലവനും കരുതുന്നുവെങ്കിൽ അവൻ പിഴച്ചവനാകുന്നു.

2) 'ഇസ്തിവാഅ്' എന്നതിന് 'ഇസ്തീലാഅ്' അധികാരമേററു എന്ന് വ്യാഖ്യാനിക്കൽ പൂർവികർ ഐക്യകണ്ഠേന നൽകിയ അർത്ഥത്തിന് വിപരീതവും അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്വത്തിന് നിരക്കാത്തതുമാകുന്നു. അവൻ ആകാശ ഭൂമികളെ സൃഷ്ടിച്ച സമയം സിംഹാസനത്തിൽ ആരോഹിതനല്ലെന്നും അവൻ ഭൂമിയിലുപവിഷ്ടമായി എന്നു പറയാൻ സാധ്യതയുമുള്ളതിനാലും ഈ വ്യാഖ്യാനം തള്ളിക്കളയേ താകുന്നു.

3) 'ഇസ്തിലാഅ്' (അധികാരമേററു/ആധിപത്യം സ്ഥാപിച്ചു) എന്ന അർത്ഥത്തിൽ ആ പദത്തെ വ്യാഖ്യാനിക്കൽ അമവീ ഭാഷയ്ക്ക് അജ്ഞാതമാണ്.അത് ശുദ്ധഅസംബദ്ധവുമാണ്. ഖുർആൻ അവതരിച്ചത് അറബിഭാഷയിലാണ്. അറബി ഭാഷയ്ക്ക് അപരിചിതമായ രീതിയിൽ അതിനെ വ്യാഖ്യാനിക്കാവതല്ല.

4) 'ഇസ്തിവാഅ്' എന്നതിന് (ഇസ്തീലാഅ്) അധികാരമേററു എന്ന് വ്യാഖ്യാനിച്ചവർ അത് ആലങ്കാരികം (مجازي) ആണെന്ന് സമ്മതിക്കുന്നവരാകുന്നു. എന്നാൽ നാലു കാര്യങ്ങൾ പൂർത്തിയായാലല്ലാതെ ആലങ്കാരികാർത്ഥം ഉദ്ദേശിക്കാൻ പാടില്ല

എന്നത് അലങ്കാരശാസ്ത്രത്തിൽ അംഗീകൃതമായ നിയമമാകുന്നു.

ഒന്ന്: വാചകത്തിന്റെ യഥാർഥ അർഥം മാററി ആലങ്കാരികാർത്ഥം (مجازي) നൽകേ വ്യക്തമായ കാരണം വാചകഘടന ആവശ്യപ്പെടണം.

ര ്: ഭാഷാപരമായി പദത്തിന് ആലങ്കാരികം സ്വീകരിക്കാൻ സാധ്യതയുള്ളതായിരിക്കണം.

മൂന്ന്: വാചകത്തിന്റെ സന്ദർഭം ആലങ്കാരികാർഥം സ്വീകരിക്കാൻ സാധ്യതയുള്ളതായിരിക്കണം. കാരണം വാചകത്തെ ഉപയോഗിക്കുമ്പോഴെല്ലാം വാചകത്തിന്റെ ഘടനയിൽ ആലങ്കാരികാർത്ഥം സ്വീകരിക്കൽ അനിവാര്യമാകുന്നില്ല.എന്തുകൊന്നാൽ പദങ്ങളുടെ സന്ദർഭങ്ങളും സാഹചര്യങ്ങളും വാചകത്തിൽ വ്യാഖ്യാന സാധ്യതയുള്ള അർത്ഥം നല്കാൻ ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ തടസ്സമാകാറു ്.

നാല്: ആലങ്കാരികാർത്ഥത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം ഇന്നതാണെന്ന് വ്യക്തമായിരിക്കണം. കാരണം ഉദ്ദേശ്യലക്ഷ്യം മറെറാന്നാകാൻ സാധ്യതയുള്ളതിനാൽ ലക്ഷ്യം വ്യക്തമാക്കുന്ന തെളിവ് കൂടിയേ തീരൂ. الله أعلم

العرش (അർശ്) എന്നാൽ ഭാഷയിൽ സിംഹാസനമെന്നാണ്.

യൂസുഫ് നബി(ﷺ)യെക്കുറിച്ച് ഖുർആനിൽ പറയുന്നു:

അദ്ദേഹം തന്റെ മാതാപിതാക്കളെ രാജപീഠത്തിന്മേൽ കയററിയിരുത്തി (യൂസുഫ്:100). സബഇലെ രാജ്ഞിയെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു(ﷻ) പറയുന്നു:

അവൾക്ക് ഗംഭീരമായ ഒരു സിംഹാസനമു ്.(സബഅ്:23)

എന്നാൽ അല്ലാഹു(ﷻ) ആരോഹിതനായ സിംഹാസനമാകട്ടെ എല്ലാ സൃഷ്ടികളെയും വലയം ചെയ്തുകിടക്കുന്ന ഒരു മഹാസിംഹാസനമാകുന്നു.അത് എല്ലാ സൃഷ്ടികളെക്കാളും ഉന്നതവും വലിയതുമാകുന്നു.അബൂദർറ്(ﷺ) നിവേദനം ചെയ്യുന്ന ഒരു നബിവചനത്തിൽ പറയുന്നു: ഏഴാകാശങ്ങളും ഏഴു ഭൂമികളും അല്ലാഹുവിന്റെ കുർസിയുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തുമ്പോൾ അവ വിശാലമായ മരുഭൂമിയിൽ കിടക്കുന്ന ഒരു വളയത്തെ പോലെ മാത്രമാണ്.അല്ലാഹുവിന്റെ കുർസിയേക്കാൾ അവന്റെ സിംഹാസനത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠത വിശാലമായ മരുഭൂമിയിൽ കിടക്കുന്ന ഒരു വളയത്തെ പോലെയാകുന്നു.

ശൈഖുൽ ഇസ്ലാം ഇബ്നുതൈമിയ(ﷺ)യുടെ മജ്മൂഉ ഫതാവയിൽ الرسالة العرشية (അർരിസാലതുൽ അർശിയ്യ) എന്ന അധ്യായത്തിൽ ഈ ഹദീസ് ഉദ്ധരിച്ചശേഷം പറയുന്നു. ഈ ഹദീസ് വിവിധ പരമ്പരയിലൂടെ ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ടി രിക്കുന്നു. ഇമാം അബൂഹാതിം(ﷺ), ഇമാം ഇബ്നുഹിബ്ബാൻ(ﷺ) തന്റെ സ്വഹീഹിലും, ഇമാം അഹ്മദ്(ﷺ) മുസ്നദിലും മററു പലരും ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു.[10]

الكرسي (കുർസി) എന്നാൽ ഭാഷയിൽ കസേര/പീഠം എന്നാണർത്ഥം. എന്നാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ കുർസി എന്ന് പറയപ്പെടുന്നത് അവന്റെ ര ു കാൽപാദങ്ങളുടെ സ്ഥാനമാണ്. അഥവാ (പാദപീഠം) ഇബ്നുഅബ്ബാസ്(ﷺ) പറയുന്നു:

---

(10) ഗ്രന്ഥകാരനുദ്ധരിച്ച ഹദീസ് ദുർബലമാണെന്ന് ശൈഖ് അൽബാനി(ﷺ) വ്യക്തമാക്കുന്നു ്. എന്നാൽ ഇതേ ആശയംവരുന്ന മറെറാരു നബിവചനം ചില വ്യത്യാസങ്ങളോടെ സ്വഹീഹായി ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സിൽസിലത്തുസ്സ്വഹീഹഃ 1093ാം നമ്പർ ഹദീസ് നോക്കുക.

'കുർസി' എന്നാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ര ു കാൽപാദങ്ങളുടെ പീഠമാണ്. 'അർശ്' എന്നാൽ അതിനെ അളക്കാൻ അല്ലാഹുവിനൽാതെ കഴിയുകയില്ല. (ഹാകിം മുസ്തദ്റക്:3071 അദ്ദേഹം പറയുന്നു: ഈ ഹദീസ് ബുഖാരിയും മുസ്ലിമും റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തിട്ടില്ലെങ്കിലും അവരുടെ നിബന്ധനകൾ ഒത്തതാണ്.

അല്ലാഹുവിന്റെ കുർസിയ്യിനെക്കുറിച്ച് ഇബ്നുഅബ്ബാസ് (ﷺ)വിൽ നിന്നുദ്ധരിക്കപ്പെട്ട ഈ വചനമാണ് അഹ്ലുസ്സുന്നത്തിവൽജമാഅയുടെ പ്രബലമായ വിശ്വാസം.എന്നാൽ അത് അല്ലാഹുവിന്റെ ജ്ഞാനമാണെന്ന് റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള അഭിപ്രായം സ്വീകാര്യമല്ല.അപ്രകാരം ഹസൻ(ﷺ)വിൽ നിന്നും അല്ലാഹുവിന്റെ കുർസി തന്നെയാണ് അർശ് എന്നുദ്ധരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് ദുർബലവും അസ്വീകാര്യവുമാകുന്നുവെന്ന് ഇമാം ഇബ്നുകഥീർ(ﷺ) പറയുന്നു.

അല്ലാഹു നമ്മുടെ കൂടെയാണ്

അല്ലാഹു അവന്റെ സൃഷ്ടികളുടെ കൂടെയാണെന്നത് അവന്റെ ഗ്രന്ഥിലും അവന്റെ പ്രവാചകന്റെ നാവിലൂടെയും സ്ഥിരീകരിച്ച കാര്യമാകുന്നു. വിശുദ്ധഖുർആൻ പറയുന്നു:

''നിങ്ങൾ എവിടെയായിരുന്നാലും അവൻ നിങ്ങളുടെ കൂടെയു ുതാനും.'' (അൽഹദീദ്:4)

അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളുടെ കൂടെയാണ്. (അൽഅൻഫാൽ: 19)

തീർയായും ഞാൻ നിങ്ങളുടെ കൂടെയു ്. (ത്വാഹാ:46)

നബി(ﷺ)പറഞ്ഞു: നീ എവിടെയായിരുന്നാലും അല്ലാഹു നിന്നോടൊപ്പമു ് എന്ന് നീ അറിയലാണ് വിശ്വാസത്തിലേററ

വും ശ്രേഷ്ഠമായത്.

നബി(ﷺ)യും അവിടുത്തെ കൂട്ടുകാരൻ അബൂബക്കർ(رضي الله عنه) ഉം ഥൗർ മലയിലെ ഗുഹയിലിരിക്കുമ്പോൾ നബി(ﷺ) കൂട്ടുകാരനോട് പറയുകയു ായി.

ദുഃഖിക്കേ തീർയായും അല്ലാഹു നമ്മുടെ കൂടെയു ്. (അത്തൗബ:40)

ഈ സമുദായത്തിന്റെ പൂർവികരും ഇമാമുകളും ഇക്കാര്യത്തിൽ ഏകാഭിപ്രായക്കാരാണ്.

المعية (അൽമഇയ്യ) എന്നതിന്റെ ഭാഷാർഥം ഒപ്പം, കൂടെ എന്നൊക്കെയാണ്.എന്നാൽ വാചകത്തിന്റെ ഘടനയും സന്ദർഭവുമനുസരിച്ച് അതിന്റെ അർത്ഥവും മാറിയിരിക്കുന്നു.

ചില സന്ദർങ്ങളിൽ മററുള്ളവയുമായി ചേരുക, കൂടിക്കലരുക എന്നർത്ഥം വരുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന് ഞാൻ പാലിൽ വെള്ളം ചേർത്തു എന്നതിന് അറബിയിൽ جعلت الماء مع اللبن (പാലിനോടൊപ്പം വെള്ളം ചേർത്തു.) എന്നാണ് പറയുക.

മററു ചില സന്ദർങ്ങളിൽ ഭയപ്പെടുത്തുന്നതിനും താക്കീത് നൽകുന്നതിനുമായി വരുന്നു. ഉദാഹരണം:

കുററവാളിയോട് നിയമപാലകൻ പറയുന്നതുപോലെ ‘‘നീ പോ ഞാൻ കൂടെയു ്.’’ (اذهب فأنا معك)

മററു ചില സന്ദർങ്ങളിൽ സഹായം, പിന്തുണ എന്നീ ആശയത്തിൽ വരുന്നു. ഉദാഹണം:

ഞാൻ നിന്നോടൊപ്പമു ്, ഞാൻ നിന്നോടപ്പമു ്. (أنا معك أنا معك)

ഇങ്ങനെ വാചകത്തിന്റെ ഘടനയും സന്ദർഭവുമനുസരിച്ച് എന്തൊന്നിനോടാണോ ചേർന്നുവരുന്നത് തദടിസ്ഥാനത്തിൽ അതിന്റെ അർത്ഥവും മാറിവരുന്നു. ഇതുപോലെ അടിസ്ഥാനാർത്ഥത്തിൽ യോജിക്കുകയും വാചകത്തിന്റെ ഘടനയും സന്ദർഭവുമനുസരിച്ച് അർത്ഥം മാറിവരികയും ചെയ്യുന്നതിന് ചിലർ മുശക്കിക്ക് (സംശയാസ്പദമായത്) എന്ന് പറയുന്നു. എന്തുകൊ ൊ ന്നാൽ വാചകത്തിന്റെ ഘടനയും സന്ദർവുമനുസരിച്ച് അർത്ഥവും മാറിവരുന്നുവെന്നതിനാൽ കേൾക്കുന്നവർക്ക് ഇത് ഒരു പദത്തിന് വ്യത്യസ്ഥ അർത്ഥമുള്ളതായവയിൽ (مشترك) പ്പെട്ടതാണോ?അതോ അടിസ്ഥാന അർത്ഥത്തെ പരിഗണിച്ച് പദവും അർത്ഥവും ഏകോപിച്ചുവരുന്ന (متواطئ) വയിൽപ്പെട്ടതാണോ? എന്ന് സംശയമു ാകുന്നുവെന്നതാണതിന്റെ കാരണം.

യഥാർത്ഥത്തിൽ അത് അംഗീകൃതനിയമത്തിൽ തന്നെ പെട്ടതാകുന്നുവെന്നതാണ് വസ്തുത. കാരണം അറബിഭാഷാ പദത്തിന് വ്യത്യസ്ത അർത്ഥ കൽപനയാണ് നല്കിയിട്ടുള്ളത്. പദത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനാർത്ഥത്തെ പരിഗണിച്ചല്ല മറിച്ച് വാചകത്തിന്റെ ഘടനയും സന്ദർഭവുമനുസരിച്ച് അതിന്റെ ലക്ഷ്യം മാറുന്നതാണ്. പക്ഷേ ഇത് അംഗീകൃത നിയമത്തിന്റെ ഒരുപ്രത്യേക ഇനത്തിൽ പെട്ടതായതിനാൽ പദത്തെ പ്രത്യേകപ്പെടുത്തുന്നതു കൊ ് വിരോധമില്ല.

മേൽപറഞ്ഞത് ബോധ്യമാകുകയാണെങ്കിൽ അല്ലാഹു സൃഷ്ടികളോടൊപ്പമാണെന്നത് ആലങ്കാരികാർത്ഥമല്ല. മറിച്ച് അതിന്റെ യഥാർത്ഥ അർത്ഥത്തിൽ തന്നെയാകുന്നുവെന്ന് വ്യക്തമാകുന്നതാണ്. പക്ഷേ ഒരു വ്യത്യാസം മാത്രം അഥവാ അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്വത്തിന് യോജിക്കുന്ന നിലയിൽ സൃഷ്ടികളേക്കാൾ ഉന്നതവും പരിപൂർണവുമായാണ് അവൻ അവന്റെ സൃഷ്ടി

കളോടൊപ്പമാകുന്നത്. അല്ലാതെ സൃഷ്ടികൾ പരസ്പരം ഒപ്പമു ാകുന്നതുപോലെയല്ല.

പൂർവികരിൽ ചിലർ അല്ലാഹു അവന്റെ സൃഷ്ടികളോടൊപ്പമാണെന്നതിനെ അവന്റെ സൃഷ്ടികളുടെ എല്ലാ കാര്യവും അറിയും എന്ന് വ്യാഖ്യാനിച്ചിരിക്കുന്നു. അത് അല്ലാഹു അവന്റെ സൃഷ്ടികളോടൊപ്പമാണെന്നത് എല്ലാ സ്ഥലത്തും അല്ലാഹുവിന്റെ 'ദാത്ത്' (സത്ത) തന്നെ ഉ ് എന്ന ജഹ്മിയാക്കളുടെ വ്യാജ വാദത്തെ എതിർക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെയാകുന്നു.അല്ലാഹു നമ്മോടൊപ്പമാണെന്നത് അവന്റെ സത്താപരമല്ലെന്ന് പൂർവികർ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടു ്. കാരണം ബുദ്ധിപരമായും പ്രാമാണികമായും ഇത് നിരർത്ഥകമാകുന്നു. കാരണം അല്ലാഹു സിംഹാസനാരോഹിതനാകുന്നുവെന്നതിന് എതിരാണ് അവൻ സത്താപരമായി സൃഷ്ടികളോടൊപ്പമാകുന്നുവെന്നത്.മാത്രവുമല്ല അങ്ങനെ അവൻ സത്താപരമായി സൃഷ്ടികളൊടൊപ്പമുെ ങ്കിൽ സൃഷ്ടികൾ അവനെ വലയം ചെയ്യുന്നു എന്നും വരുന്നു. ഇത് അസംഭവ്യമാകുന്നു.

അല്ലാഹു അവന്റെ സൃഷ്ടികളുടെ കൂടെയാണെന്നത് ര ു വിധേനയാണ്.

പൊതുവായത് (العامة) വിശ്വാസി, അവിശ്വാസി, പുണ്യവാൻ, കുററവാളി, എന്നിങ്ങനെ എല്ലാ സൃഷ്ടികളെയും അല്ലാഹു അവന്റെ അറിവ്, കഴിവ്, തീരുമാനം, അധികാരം പോലെയുള്ള രക്ഷാധികാരത്താൽ വലയം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഉദാഹരണം അല്ലാഹു പറയുന്നു:

നിങ്ങൾ എവിടെയായിരുന്നാലും അവൻ നിങ്ങളുടെ കൂടെയു ു താനും. (അൽഹദീദ്:4)

മൂന്നുപേർ തമ്മിലുള്ള യാതൊരു രഹസ്യസംഭാഷണവും അവൻ (അല്ലാഹു) അവർക്കു നാലാമനായിക്കൊ ല്ലാതെ ഉ ാവുകയില്ല. അഞ്ചുപേരുടെ സംഭാഷണമാണെങ്കിൽ അവൻ അവർക്കു ആറാമനായിക്കൊ ല്ലാതെ,അതിനേക്കാൾ കുറഞ്ഞ വരുടെയോ കൂടിയവരുടെയോ (സംഭാഷണം) ആണെങ്കിൽ അ വർ എവിടെയായിരുന്നാലും അവൻ അവരൊടൊപ്പമു ായിട്ട ല്ലാതെ.... (അൽമുജാദില: 7)

പ്രത്യേകമായത് (الخاصة) അല്ലാഹു സഹായിക്കുമെന്ന് പറ ഞ്ഞത് പ്രവാചകന്മാരെയും അവരെ പിന്തുടർന്നവരെയുമാണ്. ഉദാഹരണം: അല്ലാഹു പറയുന്നു:

അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളുടെ കൂടെ തന്നെയാണ്. (അ ൽ അൻഫാൽ:19)

തീർച്ചയായും അല്ലാഹു സൂക്ഷ്മത പാലിച്ചവരോടൊപ്പമാ കുന്നു. സദ്വൃത്തരായിട്ടുള്ളവരോടൊപ്പവും. (അന്നഹ്ൽ:128)

തീർച്ചയായും ഞാൻ നിങ്ങളുടെ കൂടെയു ്.(ത്വാഹാ: 46)

ദുഃഖിക്കേ , തീർച്ചയായും അല്ലാഹു നമ്മുടെ കൂടെയു ്. (അത്തൗബ:40)

ചോദ്യം: അല്ലാഹു അവന്റെ സൃഷ്ടികളുടെ കൂടെയാണെ ന്നത് അവന്റെ ദാതിയായ (സത്താപരമായ) വിശേഷണങ്ങളിൽ പെട്ടതാണോ അതോ ഫിഇലിയ്യായ (പ്രവർത്തിപരമായ) വിശേ ഷണങ്ങളിൽ പെട്ടതാണോ?

ഉത്തരം: പൊതുവായത് (العامة) അല്ലാഹുവിന്റെ 'ദാതി' യാ യ(സത്താപരമായ) വിശേഷണങ്ങൾപെട്ടതാകുന്നു.കാരണം അ

ത് എക്കാലത്തും അവന്ന് സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെട്ടതാകുന്നു.[14] എന്നാൽ പ്രത്യേകമായത് (الخاصة) അത് അല്ലാഹുവിന്റെ ഫിഇലിയ്യായ വിശേഷണങ്ങളിൽപെട്ടതാകുന്നു. കാരണം അത് കാരണങ്ങളെ പിന്തുടരുന്നതനുസരിച്ചാകുന്നു.[15] അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവർത്തിയു ാകുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ ഉ ാകുകയും ഇല്ലാതിരിക്കുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ ഇല്ലാതാകുകയും ചെയ്യുന്നു.

അല്ലാഹു സിംഹാസനാരോഹിതനാകുന്നുവെന്നതിനെയും അവൻ സൃഷ്ടികളോടൊപ്പമാകുന്നുവെന്നതിനെയും എങ്ങനെ യോജിപ്പിക്കാം

വിഷയത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്നതിന് മുമ്പായി ശൈഖുൽ ഇസ്‌ലാം ഇബ്നുതൈമിയ്യ(ﷺ)യുടെ 'ദർഉതആറുളിൽ അഖ്ലി വന്നഖ്ൽ' (درء تعارض العقل والنقل) എന്ന ഗ്രന്ഥിന്റെ ഒന്നാം വാള്യം 43-44 പേജുകളിൽ കൊടുത്ത ഒരുസുപ്രധാന തത്വത്തെ ചുരുക്കി വിവരിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.ര ു തെളിവുകൾക്കിടയിൽ പരസ്പരവൈരുധ്യമു ന്ന് ആരോപിക്കുകയാണെങ്കിൽ ആ ര ു തെളിവുകളും ഒന്നുകിൽ ഖണ്ഡിതമായിരിക്കണം. അല്ലാ എങ്കിൽ അഖണ്ഡിത മല്ലാതിരിക്കണം അതല്ലെങ്കിൽ അവയിലൊന്ന് ഖണ്ഡിതവും മറേറത് ഖണ്ഡിതമല്ലാത്തതുമായിരിക്കും. ഇങ്ങനെ ഇവ മൂന്ന് വിഭാഗമാണ്.

ഒന്ന്: ര ും ഖണ്ഡിതമായവ:തെളിവുകൊ ് സ്ഥിരപ്പെടുന്നവ ബുദ്ധിക്ക് വിരുദ്ധമായിത്തീരുകയില്ല എന്നതിനാൽ അവ ര ിനുമിടയിൽ പരസ്പര വൈരുധ്യമു ാവുക എന്നത് അസം

(14) ഉദാഹരണത്തിന് അല്ലാഹു പറയുന്നു: ''നിങ്ങൾ എവിടെയായിരുന്നാലും അവൻ നിങ്ങളുടെ കൂടെയു ് താനും'' (അൽ ഹദീദ്:4)

(15) ഉദാഹരണത്തിന് അല്ലാഹു പറയുന്നു: ''അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളുടെ കൂടെതന്നെയാണ്.'' (അൽ അൻഫാൽ:19)

ഭവ്യമാണ്.കാരണം അവ ര   ിനുമിടയിൽ പരസ്പര വൈരുധ്യ മു   ാകാമെന്ന് പറയുമ്പോൾ അവയിലേതെങ്കിലുമൊന്നിനെ നിർബന്ധമായും നീക്കം ചെയ്യേ   ിവരുന്നു. ഇതും അസംഭവ്യമാണ്. കാരണം പ്രമാണബന്ധമായവ സ്ഥിരീകരിക്കൽ നിർബന്ധമാകുന്നു. ഇനി അവ ര   ും പരസ്പര വൈരുധ്യങ്ങളോടെ നിലനിർത്തുക എന്നതും അസംഭവ്യമാകുന്നു. കാരണം അത് ര   ു വൈരുധ്യങ്ങളെ യോജിപ്പിലാക്കുന്നു.

ഖണ്ഡിതമായ ര ് കാര്യങ്ങൾക്കിടയിൽ വൈരുധ്യങ്ങളു   ായാൽ ഒന്നുകിൽ അവ ര   ും ഖണ്ഡിതമാകാൻ പാടില്ല. അല്ലെങ്കിൽ അവ ര   ിനുമിടയിൽ ഒന്നിനെ ഒരു നിലക്കും മറ്റേതിനെ വേറെ നിലക്കും വ്യാഖ്യാനിക്കാവുന്ന വിധത്തിലുള്ള വൈരുധ്യങ്ങളു   ാകാതിരിക്കണം.ഖുർആനും സുന്നത്തുമാകുന്ന അടിസ്ഥാന പ്രമാണങ്ങളിൽ വന്നവയെ ഇപ്രകാരം ദുർബലപ്പെടുത്താൻ പാടില്ല. കാരണം ദുർബലപ്പെടുത്തപ്പെട്ട തെളിവിന് നിയമ സാധുതയില്ലല്ലോ.

ര ്: ര   ും ഖണ്ഡിതമല്ലാത്തവ: ഒന്നുകിൽ അത് സൂചിപ്പിക്കുന്നതനുസരിച്ച് അല്ലെങ്കിൽ സ്ഥിരപ്പെടുന്നതിനനുസരിച്ചായിരിക്കും. ഇത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ അവക്കിടയിൽ ഒന്നിന് മുൻഗണന നൽകുകയും പിന്നീട് മുൻഗണന നൽകിയതിനെ പരിഗണിക്കുകയുമാണ് ചെയ്യേ   ത്.

മൂന്ന്: ഒന്ന് ഖണ്ഡിതവും മറ്റേത് ഖണ്ഡിതമല്ലാത്തതുമായവ: ഇത്തരം സന്ദർങ്ങളിൽ ഖണ്ഡിതമായതിന് മുൻഗണന നൽകേ   താകുന്നുവെന്നതിൽ എല്ലാവരും ഏകോപിച്ചിരിക്കുന്നു. കാരണം ഉറപ്പായ അറിവിനെ വിശ്വാസയോഗ്യമല്ലാത്ത അറിവുകൊ ് തള്ളാവതല്ല.

ഇത് മനസ്സിലായാൽ പിന്നെ നമുക്ക് പറയാനുള്ളത്: അല്ലാഹു അവന്റെ സത്ത കൊ ് തന്നെ സൃഷ്ടികൾക്കു മുകളിൽ സിംഹാസനാരോഹിതനായിരിക്കുന്നുവെന്നതും അവൻ അവരോടൊപ്പമാണെന്നതും പ്രമാണങ്ങൾ കൊ ് സ്ഥിരപ്പെട്ടതാകുന്നുവെന്നതിൽ സന്ദേഹമില്ല. ഇതുര ും ഖണ്ഡിതമായതാണു താനും. ഇത് ര ും അല്ലാഹു ഒരായത്തിൽ തന്നെ സമന്വയിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

''ആകാശങ്ങളും ഭൂമിയും ആറു ദിവസങ്ങളിലായി സൃഷ്ടിച്ചവനാണ് അവൻ. പിന്നീട് അവൻ സിംഹാസനനായി. ഭൂമിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതും അതിൽനിന്നു പുറത്തുവരുന്നതും,ആകാശത്തു നിന്നിറങ്ങുന്നതും അതിലേക്ക് കയറിച്ചെല്ലുന്നതും അവൻ അറിഞ്ഞുകൊ ിരിക്കുന്നു.നിങ്ങൾ എവിടെയായിരുന്നാലും അവൻ നിങ്ങളുടെ കൂടെയു ുതാനും. അല്ലാഹു നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പററിക റിയുന്നവനാകുന്നു.''(അൽഹദീദ്: 4)

ഈ ആയത്തിൽ അല്ലാഹു എല്ലാ സൃഷ്ടികൾക്കും മുകളിൽ സിംഹാസനനാണെന്നും അവൻ നമ്മോടൊപ്പമാണെന്നും സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു.ഇവക്കിടയിൽ പരസ്പരവൈരുധ്യമില്ല.കാരണം അവ ര ിനും തമ്മിൽ യോജിപ്പിക്കാവുന്നതാണ്. അതിനുള്ള മാർഗങ്ങൾ:

ഒന്ന്: ഒരേ അല്ലാഹു സിംഹാസനാരോഹിതനാണെന്നതും അതേ സമയം അവൻ നമ്മോടൊപ്പമു ന്നും പ്രമാണങ്ങൾ സ്ഥിരീകരിച്ചിരിക്കെ അതുര ും ചേർന്നുവരിക എന്നത് അസംഭവ്യമാണെന്ന് പറയാൻ പാടില്ലാത്തതാകുന്നു. എന്തുകൊ ന്നാൽ അസംഭവ്യമായ കാര്യങ്ങൾ വിവരിക്കുന്നതല്ല പ്രമാണങ്ങൾ. അങ്ങനെ വല്ലവരും വിചാരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവർക്ക് തെററുപററിയിരിക്കുന്നു.ആകയാൽ അവർ സത്യത്തിലെത്തിച്ചേരാൻ പരിശ്രമിക്കുകയും അല്ലാഹുവിനോട് അതിനു സഹായവും

സന്മാർഗവും തേടുകയും പുനർവിചിന്തനം നടത്തുകയും ചെയ്യേ താകുന്നു.അങ്ങനെ സത്യം മനസ്സിലാക്കിക്കഴിഞ്ഞാൽ അല്ലാഹുവിനെ സ്തുതിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ. അല്ലാത്ത പക്ഷം അത് വ്യക്തമായി അറിയുന്ന അല്ലാഹുവിൽ ഭരമേല്പിക്കുകയും ഇപ്രകാരം പയുകയും ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ.

''ഞങ്ങളതിൽ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. എല്ലാം തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്നുള്ളതാകുന്നു. നിനക്ക് സ്തോത്രം. നീ പഠിപ്പിച്ചു തന്നതല്ലാത്ത യാതൊരറിവും ഞങ്ങൾക്കില്ല.നീ തന്നെയാണ് സർവജ്ഞനും അഗാധജ്ഞാനിയും.''

ര ്: ഇതുര ും വിപരീതമാകുന്നില്ല. എന്തുകൊെ ന്നാൽ ഒപ്പമു ാകുക എന്നത് പരസ്പരം കൂടിക്കലർന്നിരിക്കുകയോ ഒരു സ്ഥലത്ത് ഇറങ്ങിയിരിക്കുകയോ വേണമെന്നത് നിർബന്ധമാക്കുന്നില്ല. ചിലപ്പോൾ ഉയർന്ന സ്ഥലത്തുള്ള ഒരു വസ്തുവിനോടൊപ്പം താഴ്ഭാഗത്തുള്ളതിനെ ചേർത്തുപറയാം. ഉദാഹരണം ''ഞങ്ങൾ നടന്നുകൊ ിരിക്കുമ്പോൾ ചന്ദ്രനും ഒപ്പമു ായിരുന്നു.''

ഇവിടെ ചന്ദ്രൻ ആകാശത്തായിട്ടും ഈ വാക്കിലും അർത്ഥത്തിലും വൈരുധ്യം കാണുന്നില്ല. ഇവിടെ അഭിസംബോധനം ചെയ്യപ്പെടുന്ന ആർക്കും എങ്ങനെയാണ് ചന്ദ്രൻ ഒപ്പമു ാകുന്നതെന്ന് അറിയുന്നതാണ്. ചന്ദ്രൻ ഭൂമിയിലാണുള്ളതെന്നാണ് ഇതുകൊ ുദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നതെന്ന് പറയാൻ സാധ്യമല്ല. ഇങ്ങനെ സൃഷ്ടികൾക്കിടയിൽ ഇത് ഒരുമിച്ച് വരാമെങ്കിൽ ചന്ദ്രനെയും നമ്മെയും മറെറല്ലാററിനെയും സൃഷ്ടിച്ചു പരിപാലിക്കുന്ന എല്ലാ വിധേനയും ഉന്നതനായ അല്ലാഹു ഒരേ സമയം ആകാശത്തിൽ സിംഹാസനനും അതോടൊപ്പം സൃഷ്ടികളുടെ കൂടെയുമായിരിക്കൽ യാതൊരു പ്രയാസവുമില്ലാത്തതാകുന്നു.

മൂന്ന്: ഇനി സൃഷ്ടികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം 'ഉയരത്തായിരിക്കലും ഒപ്പമു ായിരിക്കലും'തമ്മിൽ വൈരുധ്യമു ാകൽ അനിവാര്യമാണെങ്കിൽത്തന്നെ അത് സ്രഷ്ടാവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അത്തരമൊരവസ്ഥ ഉ ാകുന്നില്ല.കാരണം അല്ലാഹുവിന്റെ യാതൊരു വിശേഷണഗുണങ്ങളിലും അവനു തുല്യമായ യാതൊന്നുമില്ല.എന്നിരിക്കെ അല്ലാഹു അവന്റെ സൃഷ്ടികളുടെ കൂടെയാണെന്നത് സൃഷ്ടികളെപ്പോലെ താരതമ്യം ചെയ്യുവാനോ അവരോടൊപ്പം ഏതെങ്കിലുമൊരു സ്ഥലത്ത് ഇറങ്ങിയിരിക്കുകയാണെന്ന് വിശ്വസിക്കുവാനോ പാടില്ല. കാരണം അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടികളിൽ യാതൊന്നും അവനെ വലയം ചെയ്യുന്നില്ല.എന്നാൽ അല്ലാഹു എല്ലാ സൃഷ്ടികളെയും വലയം ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ഇങ്ങനെ അല്ലാഹു സിംഹാസനനായിരിക്കുന്നതോടൊപ്പം നമസ്കരിക്കുന്നവരുടെ മുന്നിലു ന്നതും തമ്മിൽ പല രീതിയിൽ യോജിപ്പിക്കാവുന്നതാണ്.

ഒന്ന്: ഇവ പ്രമാണങ്ങളിൽ സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെട്ടതാകുന്നു. പ്രമാണങ്ങളിൽ വൈരുധ്യങ്ങളു ാവുകയില്ല.

ര ്: ഇവ ര ിനുമിടയിൽ വൈരുധ്യമില്ല. ചില സന്ദർങ്ങളിൽ മുകളിലുള്ള ഒരു വസ്തു അഭിമുഖമായിരിക്കാം. കാരണം അഭിമുഖമായിരിക്കുക എന്നതിന് നേരെ എതിർ വശത്തായിരിക്കണമെന്നില്ല.ഒരാൾ ഉദയ സമയത്ത് സൂര്യനെ നോക്കി അതെന്റെ മുഖത്തിനുനേരെയാകുന്നു എന്നു പറയാറു ല്ലോ. യഥാർത്ഥത്തിൽ സൂര്യൻ ആകാശത്താണെങ്കിലും ഈ വാക്കിന്റെ ഘടനയിലോ അർത്ഥത്തിലോ വൈരുധ്യമില്ല. അപ്പോൾ സൃഷ്ടികളെക്കുറിച്ച് ഇങ്ങനെ പറയാമെങ്കിൽ സ്രഷ്ടാവിന്റെ കാര്യത്തിൽ കൂടുതൽ അർഹതപ്പെട്ടതാകുന്നു.

മൂന്ന്: ഇനി സൃഷ്ടികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇവ ര ിനുമിടയിൽ വൈരുധ്യമുെ ന്ന് വരികയാണെങ്കിൽ അത് സ്രഷ്ടാവിനെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം ആ അനിവാര്യത ഉ ാകുന്നില്ല. കാരണം അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷ ഗുണങ്ങളിൽ അവനു തുല്യമായി യാതൊന്നുമില്ല. എന്നിരിക്കെ അല്ലാഹു അവന്റെ സൃഷ്ടികളുടെ കൂടെയാണെന്നത് സൃഷ്ടികളെപ്പോലെ താരതമ്യം ചെയ്യുവാനോ അവരോടൊപ്പം ഏതെങ്കിലുമൊരു സ്ഥലത്ത് ഇറങ്ങിയിരിക്കുകയാണെന്ന് വിശ്വസിക്കുവാനോ പാടില്ല. കാരണം അല്ലാഹു സിംഹാസനനായിരിക്കുന്നതിനാൽ നമസ്കരിക്കുന്നവരുടെ മുന്നിലു ാകുക എന്നത് നമസ്കരിക്കുന്നവന്റെ മുന്നിലെ ചുമരിനു നേരെയായിരിക്കണമെന്ന് വരുന്നില്ല. മാത്രമല്ല സൃഷ്ടികളിൽ യാതൊന്നും അവനെ വലയം ചെയ്യുന്നില്ല.അവനാകട്ടെ എല്ലാ സൃഷ്ടികളെയും വലയം ചെയ്യുന്നവനുമാകുന്നു.

അല്ലാഹുവിന്റെ ഇറങ്ങൽ

ഇമാം ബുഖാരി(ﷺ)യും ഇമാം മുസ്ലിമും(ﷺ) അബുഹുറയ്റ(ﷺ)യിൽ നിന്ന് ഉദ്ധരിക്കുന്നു:

എല്ലാ രാത്രിയുടെയും മൂന്നിലൊരുഭാഗം ബാക്കി നിൽക്കുന്ന സമയത്ത് അനുഗ്രഹീതപൂർണനും ഉന്നതനുമായ നമ്മുടെ രക്ഷിതാവ് ഒന്നാനാകാശത്തേക്ക് ഇറങ്ങിവരികയും ഇപ്രകാരം പറയുകയും ചെയ്യും.'ആര് എന്നോട് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നുവോ, ഞാനവർക്ക് ഉത്തരം നല്കുന്നതാണ്. ആര് എന്നോട് ചോദിക്കുന്നുവോ,ഞാനവന് നൽകുന്നതാണ്. ആരെങ്കിലുമെന്നോട് തേടുന്നുവെങ്കിൽ ഞാനവന് പൊറുത്തുകൊടുക്കുന്നതാണ്.' എന്ന് (ബു: 1077, മുസ്ലിം 1261)

ഈ നബി വചനം നബി(ﷺ)യിൽ നിന്ന് ഇരുപത്തെട്ടോളം സ്വഹാബിമാർ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തിരിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല ഈ ഹദീസ് സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ അഹ്ലുസ്സുന്ന ഏകോപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

അല്ലാഹു ഒന്നാനാകാശത്തേക്ക് ഇറങ്ങുക എന്നത് അവന്റെ ഉദ്ദേശ്യവും യുക്തിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട അവന്റെ ഫിഇലിയ്യായ (കർമപരമായ)ഗുണങ്ങളിൽപ്പെട്ടതാകുന്നു. അവന്റെ മഹത്വത്തിനും ഉന്നതിക്കും യോജിക്കുന്നവിധത്തിൽ യഥാർത്ഥത്തിലുള്ള ഇറക്കം തന്നെയാകുന്നു.

ഇതിനെ അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനയാണ് ഇറങ്ങുന്നത് എന്നോ അല്ലെങ്കിൽ അവന്റെ കാരുണ്യമാണെന്നോ അല്ലെങ്കിൽ മലക്കുകളാണെന്നോ ഭേദഗതിവരുത്താൻ പാടില്ല. താഴെ വരുന്ന കാരണങ്ങൾ അതാണ് നമുക്ക് വ്യക്തമാക്കിത്തരുന്നത്.

ഒന്ന്: ഇങ്ങനെ അതിന്റെ അർത്ഥത്തെ ഭേദഗതി ചെയ്യൽ ഹദീസിന്റെ പ്രകടമായ അർത്ഥത്തിനു വിരുദ്ധമാകുന്നു. കാരണം ഇറങ്ങുക എന്ന കർമത്തെ നബി(ﷺ)അല്ലാഹുവിലേക്ക് ചേർത്തുകൊ ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു കർമം ചെയ്യുകയോ ചെയ്തുകൊ ിരിക്കുകയോ ആണെങ്കിലാണ് ആ കർമത്തെ കർത്താവിലേക്ക് ചേർത്തു പറയുക.ആ കർമത്തെ മറ്റൊരു കർമമായി ചിത്രീകരിക്കുമ്പോൾ അത് അടിസ്ഥാനപരമായതിന് വിരുദ്ധമായ ഭേദഗതി വരുത്തലായിത്തീരുന്നു.

ര ്: അല്ലാഹു ഇറങ്ങുമെന്ന നബി(ﷺ)യുടെ ഈ വചനത്തെ ഇപ്രകാരം വിശദീകരിക്കുമ്പോൾ അതിൽ ഒരു ഭാഗം ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു. യഥാർത്ഥത്തിൽ അതിനെ ഉപേക്ഷിക്കാൻ പാടില്ല.

മൂന്ന്: അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനയും അവന്റെ കാരുണ്യ വും രാത്രിയിലെ ഈ സമയത്തു മാത്രമല്ല ഇറങ്ങുന്നത് മറിച്ച് അവ ര ും എല്ലാ സമയത്തും ഇറങ്ങിക്കൊ ിരിക്കുന്നു.

ചോദ്യം: ഇവിടെ ഒരു പ്രത്യേകമായ ഇറങ്ങലിനെയാണ ല്ലോ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നത്. അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രത്യേകമായ കാരു ണ്യം എല്ലാ സമയത്തും ഇറങ്ങൽ നിർബന്ധമില്ലല്ലോ?

മറുപടി: ഈ വ്യാഖ്യാനം ശരിയാകുകയാണെങ്കിൽ ഇവി ടെ നബിവചനം പഠിപ്പിക്കുന്നത് ഈ ഇറങ്ങിവരുന്നത് ഒന്നാനാ കാശത്തേക്കാകുന്നുവെന്നാണ്.ഇവിടെ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്ര ഹം ഒന്നാനാകാശത്തേക്ക് ഇറങ്ങിവരുന്നതുകൊ ് നബി(ﷺ) ഇത് നമുക്ക് അറിയിച്ചുതരാൻ മാത്രം എന്ത് പ്രയോജനമാണു ാകുക?

നാല്: ഹദീസിൽ പറയുന്നത് ആകാശത്ത് നിന്ന് ഇറങ്ങി വരുന്നവൻ ഇപ്രകാരം പറയുമെന്നാണ്:

''ആര് എന്നോട് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നുവോ ഞാനവർക്ക് ഉത്ത രം നല്കുന്നതാണ്. ആര് എന്നോട് ചോദിക്കുന്നുവോ ഞാനവ ന്ന് നൽകുന്നതാണ്. ആരെങ്കിലുമെന്നോട് പാപമോചനം തേടു ന്നുവെങ്കിൽ ഞാനവന് പൊറുത്തുകൊടുക്കുന്നതാണ്.''ഇത് അ ല്ലാഹുവിനല്ലാതെ മററാർക്കും പറയാൻ സാധ്യവുമല്ല.

അല്ലാഹു സിംഹാസനാരോഹിതനാകുന്നുവെന്നതും അവ ൻ ഒന്നാനാകാശത്തേക്ക് ഇറങ്ങുന്നതും തമ്മിൽ എങ്ങനെ യോ ജിപ്പിക്കാം.

അല്ലാഹു സിംഹാസനനാകുന്നുവെന്നത് അവന്റെ ദാതിയാ യ(സത്താപരമായ) ഗുണങ്ങളിൽ പെട്ടതാകുന്നു.അവന്റെ ദാതി ൽ നിന്നും അത് വേർപ്പെടാൻ സാധ്യമല്ല. ഇത് പ്രമാണങ്ങളിൽ വ്യക്തമായി സ്ഥിരപ്പെട്ടിട്ടുള്ള അല്ലാഹു ഒന്നാനാകാശത്തേക്ക്

ഇറങ്ങി വരുമെന്നതിന് എതിരാകുന്നില്ല. ര ു രീതിയിൽ ഇതിനെ യോജിപ്പിക്കാം.

ഒന്ന്: പ്രമാണങ്ങളാണ് ഇവ ര ിനെയും സമന്വയിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. മുമ്പ് വിവരിച്ചതു പോലെ പ്രമാണങ്ങളിൽ അസംഭവ്യങ്ങളു ാവുകയില്ല.

ര ്: അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷഗുണങ്ങളിൽ അവനു തുല്യമായി യാതൊന്നുമില്ല. അപ്പോൾ അല്ലാഹു സിംഹാസനത്തിൽ ഉപവിഷ്ടനാകുന്നതും അവന്റെ ഇറങ്ങിവരലും വൈരുധ്യമാകണമെന്ന് പറയാൻ മാത്രം സൃഷ്ടികൾ ഇറങ്ങുന്നതു പോലെയല്ല അവൻ ഇറങ്ങിവരിക.മറിച്ച് അവന്റെ മഹത്വത്തിനും പദവിക്കും നിരക്കുന്ന രീതിയിലായിരിക്കും അത്.

അല്ലാഹുവിന്റെ മുഖം

ഈ വിഷയത്തിൽ അഹ്ലുസ്സുന്നത്തി വൽജമാഅ: യുടെ വിശ്വാസം അല്ലാഹുവിന് അനുയോജ്യമായ മഹത്വവും ഉദാരതയുള്ള യഥാർത്ഥത്തിൽ മുഖമു ് എന്നാകുന്നു. വിശുദ്ധഖുർആനും സുന്നത്തും സ്ഥിരീകരിച്ച കാര്യമാണിത്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

‘‘മഹത്വവും ഉദാരതയും ഉള്ളവനായ നിന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ മുഖം അവശേഷിക്കുന്നതാണ്.’’ (അർറഹ്മാൻ:27)

നബി(ﷺ) ഇപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിച്ചതായി ഇമാം നസാഈ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തതായി കാണാം:

‘‘നിന്റെ മുഖത്തേക്കു നോക്കിയുള്ള ആനന്ദവും നിന്നെ ക ുമുട്ടുന്നതിലുള്ള അതിയായ ആഗ്രഹവും ഞാൻ നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നു.’’ (സ്വഹീഹുന്നസാഈ: 1305)

അപ്പോൾ അല്ലാഹുവിന്റെ മുഖം അവന്ന് അനുയോജ്യമാ

യ നിലയിൽ യഥാർത്ഥത്തിലുള്ളതും അവന്റെ സത്താപരമായ ഗുണങ്ങളിൽ പെട്ടതുമാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം.

അല്ലാഹുവിന്റെ മുഖമെന്നതിന്റെ അർത്ഥം പ്രതിഫലമാകുന്നുവെന്ന് ഭേദഗതി ചെയ്യൽ പല കാരണങ്ങൾ കൊ ് ശരിയാവുകയില്ല. അവയിൽ ചിലത്:

ഒന്ന്: ഇത് വ്യക്തമായ പ്രമാണത്തിന് വിരുദ്ധമാകുന്നു. ഇതിന് വിരുദ്ധമാകുന്നതിന് തെളിവ് ആവശ്യമാകുന്നു.അതിന് ആവശ്യമായ തെളിവില്ലാ എന്നതാണ് വാസ്തവം.

ര ്: പ്രമാണങ്ങളിൽ മുഖത്തെ അല്ലാഹുവിലേക്ക് ചേർത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിലേക്ക് ചേർത്തു പറഞ്ഞത് ഒന്നുകിൽ സ്വയം(മററൊന്നിനോടൊപ്പമല്ലാതെ)നില നിൽക്കുന്നതായിരിക്കും,അല്ലെങ്കിൽ സ്വയം നില നില്ക്കാത്തതായിരിക്കും. ഇങ്ങനെ സ്വയം നിലനിൽക്കുന്നതാണെങ്കിൽ അത് സൃഷ്ടിയാകുന്നു. ഉദാഹരണം അല്ലാഹുവിന്റെ ഭവനം,അല്ലാഹുവിന്റെ ഒട്ടകം എന്ന് പറയുന്നതു പോലെ ഇവ അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണങ്ങളിൽ പെട്ടതല്ല. അവ അല്ലാഹുവിലേക്ക് ചേർത്തു പറയുന്നത് ഒന്നുകിൽ ഉൽകൃഷ്ടമായതിനാലോ അല്ലെങ്കിൽ ഉടമസ്ഥനിലേക്കോ സ്രഷ്ടാവിലേക്കോ ചേർത്ത് പറയുന്നതു കൊ ാണ്. ഇനി സ്വയം നിലനിൽക്കുന്നതല്ലെങ്കിൽ അത് അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണങ്ങളിൽ പെട്ടതാകുന്നു. അഥവാ സൃഷ്ടിയല്ല. ഉദാഹരണത്തിന്; അല്ലാഹുവിന്റെ അറിവ്, അവന്റെ കഴിവ്, അവന്റെ പ്രതാപം, അവന്റെ സംസാരം, അവന്റെ കൈ, അവന്റെ കണ്ണ് പോലുള്ളവ അവ സ്വയം നിലനിൽക്കുന്നതല്ല. അവ അല്ലാഹുവിന്റെ ദാത്തുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവയായതിനാൽ അവയൊന്നും തന്നെ സൃഷ്ടിയല്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ മുഖവും ഇപ്രകാരം തന്നെയാണെന്നതിൽ സംശയമില്ല. ഇത് അല്ലാഹുവിലേക്ക് ചേർത്തു

പറയുന്നത് ആ വിശേഷണത്തെ വിശേഷ്യത്തിലേക്ക് ചേർത്തു പറയുന്നതു പോലെയാണ്.

മൂന്ന്: അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രതിഫലമെന്നത് സൃഷ്ടിയും അവനിൽ നിന്ന് വേറിട്ടു നിൽക്കുന്നതുമാകുന്നു. അവന്റെ മുഖമാകട്ടെ വിശേഷണങ്ങളിൽ പെട്ടതും സൃഷ്ടിയല്ലാത്തതും അവനിൽ നിന്ന് വേറിട്ട് നിൽക്കാത്തതുമാകുന്നു. എന്നിരിക്കെ പിന്നെ ങ്ങനെയാണ് മുഖത്തിന് പ്രതിഫലമെന്ന് വ്യാഖ്യാനം കൽപിക്കാൻ സാധിക്കുക?

നാല്: അല്ലാഹുവിന്റെ മുഖം മഹത്വവും ഉദാരതയും കൊ ് പ്രമാണങ്ങളിലൂടെ വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെട്ടതാകുന്നു. മാത്രവുമല്ല, അല്ലാഹുവിന്റെ മുഖത്തിന് അഭയം തേടാവുന്ന ഒരു പ്രകാശവും[16] അവന്നും സൃഷ്ടികൾക്കുമിടയിലെ മറ നീക്കിക്കൊ ് അവന്റെ ദൃഷ്ടി സൃഷ്ടികളിൽ പതിക്കുന്ന ഭാഗം കരിച്ചു കളയുന്നതായ പ്രഭാവവുമു ്.[17] ഈ വിശേഷണങ്ങളെല്ലാം മുഖം കൊ ുള്ള വിവക്ഷ പ്രതിഫലമാണെന്ന് പറയുന്നതിന് തടസ്സമാകുന്നു.

അല്ലാഹുവിന്റെ കൈകൾ

അല്ലാഹുവിന്ന് അനുഗ്രഹങ്ങളും ദാനവും ചൊരിയുന്ന നിവർത്തപ്പെട്ട കൈകളു ് എന്നതാണ് അഹ്‌ലുസ്സുന്നത്തി വൽജമാഅ:യുടെ വിശ്വാസം. അവ അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്വത്തിന് അനുയോജ്യമായ നിലയിൽ യഥാർത്ഥത്തിലുള്ള അവന്റെ സത്താപരമായ വിശേഷണമായി സ്ഥിരപ്പെട്ടതാകുന്നു. വിശുദ്ധഖുർആനും സുന്നത്തും അവ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുന്നു.അല്ലാഹു പറയുന്നു:

---

[16] ളഈഫുൽ ജാമിഅ്: 1182

[17] മുസ്‌ലിം: 263

‘‘എന്റെ കൈകൊ ് ഞാൻ സൃഷ്ടിച്ചു ാക്കിയതിനെ നീ പ്രണമിക്കുന്നതിന് നിനക്കെന്ത് തടസ്സമാണു ായത്.’’ (സ്വാദ്: 75)

അബുഹുറയ്റ(ﷺ) നിവേദനം: നബി(ﷺ)പറഞ്ഞു:അല്ലാഹുവിന്റെ കൈ നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നതാണ്. രാത്രിയിലെയോ, പകലിലെയോ ചെലവഴിക്കലുകൾ അതിൽ കുറവുവരുത്തുകയില്ല. ആകാശഭൂമികളെ സൃഷ്ടിച്ചതു മുതൽ അവൻ ചെലവഴിച്ചത് എത്രമാത്രമാണെന്ന് നിങ്ങൾ ക ുവോ? അതൊന്നും അവന്റെ കയ്യിലുൽതിൽ നിന്ന് കുറവു വരുത്തിയിട്ടിൽ. (ബുഖാരി, 4316, മുസ്ലിം 1659)

അവ ര ും യഥാർത്ഥത്തിലുൽ കൈകളാകുന്നുവെന്നും അത് സൃഷ്ടികളുടെ കൈകൾക്ക് സാദൃശ്യമാകുകയില്ല എന്നും അഹ്ലുസ്സുന്നത്തി വൽജമാഅയുടെ പണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായ ഐക്യമുള്ളവരാകുന്നു.മാത്രമല്ല അവയുടെ അർത്ഥത്തെ ശക്തി, അനുഗ്രഹം എന്നിങ്ങനെ ഭേദഗതി ചെയ്യൽ പല കാരണങ്ങൾ കൊ ് ശരിയാവുകയില്ല. അവയിൽ ചിലത്:

ഒന്ന്: തെളിവിന്റെ പിൻബലമില്ലാതെ വാചകത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ അർത്ഥത്തിനു പകരമായി ആലങ്കാരികാർത്ഥം (مجازي) ഉപയോഗിക്കലാകുന്നു.[18]

ര ്: അല്ലാഹുവിലേക്ക് ചേർത്തു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഇതുപോലുള്ള സന്ദർഭത്തിൽ ഇപ്രകാരം അർത്ഥം പറയൽ അറബി ഭാഷയിലില്ലാത്തതാകുന്നു. ഉദാഹണം അല്ലാഹു പറയുന്നു: لما خلقت بيديّ ‘എന്റെ കൈകൊ ് ഞാൻ സൃഷ്ടിച്ചു ാക്കിയതിനെ’ എ

---

(18) ആലങ്കാരികാർത്ഥ സംബന്ധമായി ഭാഷാ പണ്ഡിതന്മാരുടെ അഭിപ്രായം മുമ്പ് വ്യക്തമാക്കിയത് ഓർക്കുമല്ലോ.

ന്ന പ്രയോഗത്തിന് എന്റെ അനുഗ്രഹം കൊ ് ഞാൻ സൃഷ്ടിച്ചു ാക്കിയതിനെ,എന്റെ ശക്തികൊ ് ഞാൻ സൃഷ്ടിച്ചു ാക്കിയതിനെ എന്നിങ്ങനെ ഇതിന് അർത്ഥം നൽകൽ ശരിയാവുകയില്ല.

മൂന്ന്: അല്ലാഹുവിന്ന് ര ് കൈകൾ എന്നതുകൊ ് ശക്തി എന്നാണ് വിവക്ഷയെങ്കിൽ അല്ലാഹു ഇബ്ലീസിനെ പടച്ചത് അവന്റെ കൈകൊ ാണെന്ന് പറയുന്നത് ശരിയാകുമായിരുന്നു. പക്ഷേ അത് പാടില്ലാത്തതാകുന്നു. അങ്ങനെ പറയാമായിരുന്നുവെങ്കിൽ 'എന്റെ കൈകൊ ് ഞാൻ സൃഷ്ടിച്ചു ാക്കിയതിനെ നീ പ്രണമിക്കുന്നതിന് നിനക്കെന്ത് തടസ്സമാണു ായത് ?' എന്ന് അല്ലാഹു ഇബ്ലീസിനോട് പറഞ്ഞ സന്ദർഭത്തിൽ ഇബ്ലീസിന് പ്രതിഷേധിക്കാമായിരുന്നു.

അഞ്ച്: അല്ലാഹു അവനിലേക്ക് ചേർത്തു പറഞ്ഞ കൈകൾക്ക് അനുഗ്രഹം,ശക്തി എന്നീ അർത്ഥം നല്കാൻ സാധ്യമല്ലാത്ത വിധത്തിൽ കൈ, കൈപ്പടം[19] എന്നിങ്ങനെ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. അപ്രകാരം അവന് വിരലുകളു ന്നും[20] അവൻ പിടിക്കുമെന്നും വിറപ്പിക്കുമെന്നുമെല്ലാം[21] പ്രമാണങ്ങളിൽ സ്ഥിരപ്പെട്ടതാകുന്നു. നബി(ﷺ) പറഞ്ഞു: അല്ലാഹു ഭൂമിയെ എടുത്തു പിടിക്കും. ആകാശത്തെ അവന്റെ കൈകൊ ് ചുരുട്ടിപ്പിടിക്കുകയും ചെയ്യും. എന്നിട്ട് അവൻ പറയും: ഞാനാണ് രാജാവ് ഭൂമിയിലെ രാജാക്കന്മാരെവിടെ? [22]

ആകയാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ കൈകളെകൊ ുള്ള ഈ പ്ര

---

[19] മുസ്‌ലിം: 1684

[20] മുസ്‌ലിം: 4798

[21] ബുഖാരി: 6959

[22] ബുഖാരി: 4438, മുസ്‌ലിം: 4994

വർത്തനങ്ങളെല്ലാം തന്നെ അല്ലാഹുവിന്റെ കൈകൊ ുള്ള വിവക്ഷ അനുഗ്രഹവും ശക്തിയുമാണെന്ന ദുർവ്യാഖ്യാനത്തെ ഖണ്ഡിക്കാൻ മതിയായതാണ്.

അല്ലാഹുവിന്റെ കണ്ണുകൾ

അഹ്ലുസ്സുന്നത്തി വൽജമാഅയുടെ വിശ്വാസപ്രകാരം അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്വത്തിന് നിരക്കുന്ന നിലയിലുള്ള അവന്റെ മുഖത്ത് അവന് അനുയോജ്യമായ അർത്ഥത്തിലുള്ള ര ് കണ്ണുകളു ്.വിശുദ്ധഖുർആനും സുന്നത്തുംകൊ ് സ്ഥിരപ്പെട്ട അവന്റെ സത്തപരമായ വിശേഷണങ്ങളിൽപ്പെട്ടതാകുന്നു ഇവ ര ും. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

നമ്മുടെ കൺമുമ്പിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന...... (അൽ ഖമർ:14)

ദജ്ജാലിനെ സംബന്ധിച്ച് നബി(ﷺ)പറഞ്ഞു:

തീർയായും അവൻ (ദജ്ജാൽ) ഒററക്കണ്ണനായിരിക്കും എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവ് ഒററക്കണ്ണനല്ല. (ബുഖാരി:6859, മുസ്ലിം:5215)

നിങ്ങൾ വിഷമത്തിലും നിരാശയിലുമായിരിക്കെ നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് നിങ്ങളിലേക്ക് നോക്കുന്നതായിരിക്കും.[(23)]

അവന്റെ മൂടുപടം ഒരു പ്രകാശമാകുന്നു. അതെങ്ങാനും അവന്റെ മുഖത്ത് നിന്നും അവൻ നീക്കുകയാണെങ്കിൽ സൃഷ്ടികളിൽ അവന്റെ ദൃഷ്ടിപതിക്കുന്ന ഭാഗം കരിഞ്ഞു പോകുന്നതാകുന്നു. (മുസ്ലിം :263)

അവ സൃഷ്ടികളുടെ കണ്ണുകളോട് സാദൃശ്യമില്ലാത്ത അവന്റെ മഹത്വത്തിന് യോജിക്കുന്ന നിലയിലുള്ള യഥാർത്ഥമായ കണ്ണുകളാകുന്നു. താഴെ പറയുന്ന കാരണങ്ങൾകൊ ് അറിവ്,

(23) ശറഹു അഖീദത്തിൽ വാസിതിയ്യ: 1/216

കാഴ്ച എന്നിങ്ങനെ അവയുടെ അർത്ഥത്തെ വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ പാടുൽതല്ല.

ഒന്ന്: തെളിവിന്റെ പിൻബലമില്ലാതെ വാചകത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ അർത്ഥത്തിനുപകരമായി ആലങ്കാരികാർത്ഥം (مجازي) ഉപയോഗിക്കലാകുന്നു അത്.

ര ്: ''സൃഷ്ടികളിൽ അവന്റെ ദൃഷ്ടിപതിക്കുന്ന ഭാഗം കരിച്ചു കളയുന്നതാകുന്നു.'' ''നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവ് ഒററക്കണ്ണനല്ല.'' തുടങ്ങിയ നബിവചനങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ യഥാർത്ഥ കണ്ണുകളെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതിന് തടസ്സമാകുന്നു.

അല്ലാഹുവിന്റെ കൈ, കണ്ണ് എന്നിവയെ സംബന്ധിച്ച് വിവിധ രൂപത്തിൽ വന്നതിനെക്കുറിച്ച്

അല്ലാഹുവിന്റെ ര ു കൈകളെയും കണ്ണുകളെയും കുറിച്ച് പ്രമാണങ്ങളിൽ ഏകവചനം, ദ്വിവചനം, ബഹുവചനം എന്നിങ്ങനെ മൂന്ന് രീതിയിൽ കൊടുത്തതായി കാണാം.

ഏകവചനത്തിന് ഉദാഹരണം: അല്ലാഹു പറയുന്നു:

ആധിപത്യം ആരുടെ കയ്യിലാണോ അവൻ അനുഗ്രഹ പൂർണനായിരിക്കുന്നു. (അൽ മുൽക്: 1)

എന്റെ കൺമുമ്പിലായിക്കൊ ് നിന്നെ വളർത്തിയെടുക്കാൻ വേ ിയും കൂടിയാണത്. (ത്വാഹാ: 39)

നമ്മുടെ കൈകൾ നിർമിച്ചതിൽ പെട്ട കാലികളെ അവർക്കു വേ ിയാണ് നാം സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്ന് അവർ ക ില്ലേ (യാസീൻ: 71)

നമ്മുടെ കൺമുമ്പിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന....(അൽ ഖമർ:14)

അല്ല, അവന്റെ ഇരുകൈകളും നിവർത്തപ്പെട്ടവയാകുന്നു.

(അൽ മാഇദ: 64)

പ്രവാചകൻ(ﷺ) പറഞ്ഞു:

ഒരടിമ നമസ്കരിക്കാൻ നിന്നാൽ അവൻ പരമ കാരുണികന്റെ ര ് കണ്ണുകൾക്കിടയിലാകുന്നു.(24)

അല്ലാഹുവിന്റെ ര ുകൈകളെയും കണ്ണുകളെയും സംബന്ധിച്ച് ഇങ്ങനെ മൂന്ന് രീതികളാണ് വന്നിട്ടുള്ളത്. ഇവയെ എങ്ങനെ യോജിപ്പിക്കാമെന്ന് നോക്കാം.

ഒന്നാമത്തെ ഏകവചനം ദ്വിവചനത്തിനോ ബഹുവചനത്തിനോ എതിരാകുന്നില്ല.കാരണം അല്ലാഹുവിലേക്കു ചേർത്തിപ്പറഞ്ഞ ഏകവചനം പൊതുവെ അല്ലാഹുവിന്ന് സ്ഥിരീകരിച്ച കൈ, കണ്ണ് എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ്. അത് ഒന്നോ അതിൽ കൂടുതലോ ആവാം.

അതുപോലെ ദ്വിവചനവും ബഹുവചനവും വന്നതിനിടയിൽ യോജിപ്പിക്കുന്നത്: أقل الجمع اثنان (ബഹു വചനത്തിൽ ഏററവും കുറവ് ര ാണ്) എന്ന് നാം പറയുകയാണെങ്കിൽ അടിസ്ഥാനപരമായി അവ ര ും ഒന്നാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത് എന്നതിനാൽ അവക്കിടയിൽ യാതൊരു വൈരുധ്യവു മു ാകുന്നില്ല.ഇനി ഭാഷയിൽ പ്രബലമായ أقل الجمع ثلاثة (ബഹുവചനത്തിൽ ഏററവും കുറഞ്ഞത് മൂന്നെണ്ണമാണ്) എന്ന് നാം പറയുകയാണെങ്കിൽ മൂന്നോ അതിലധികമോ വരുന്ന നിശ്ചിത എണ്ണം എന്നർത്ഥത്തിലല്ല. മറിച്ച് സാന്ദർഭി കവും ബഹുമാനസൂചകവുമായി ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. الله أعلم. ചേർത്തു പറഞ്ഞത് ഏതൊന്നിലേക്കാണോ ചേർക്കപ്പെടുന്നത് അതനുസരിച്ച് അർത്ഥമാററമു ാകും.

---

(24) അബൂഹുറയ്റ(رضي الله عنه)വിൽ നിന്നുദ്ധരിക്കപ്പെടുന്ന ഈ ഹദീസ് ശൈഖ് അൽബാനി(رحمه الله) ദുർബലമാണെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നു. സിൽസിലത്തുല്ലഈഫ 1024 നമ്പറിൽ നോക്കുക.

أيدينا ‘നമ്മുടെ കൈകൾ, എന്നതിലെ "نا" നമ്മുടെ എന്നതു കൊ
ˇ വിവക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത് ബഹുമാനസൂചകവുമായി ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്.

അല്ലാഹുവിന്റെ സംസാരം

അഹ്ലുസ്സുന്നത്തി വൽജമാഅത്തിന്റെ വിശ്വാസ പ്രകാരം അല്ലാഹു സംസാരിക്കുമെന്നാണ്.അത് അവന്ന് അനുയോജ്യമായ നിലയിലും യഥാർത്ഥത്തിലുമാണ്. അവന്റെ ഉദ്ദേശ്യമനുസരിച്ച് അതിന്ന് അക്ഷരങ്ങളും ശബ്ദവുമു ായിരിക്കുന്നതാണ്. അല്ലാഹു സംസാരിക്കുന്നവനാണെന്ന നിലക്ക് അവന്റെ സംസാരം സത്താപരമായ വിശേഷണമാകുന്നു.എന്നാൽ അപ്പപ്പോഴായി സംസാരിക്കുന്നതിനെ പരിഗണിച്ച് അത് ഫിഇലിയായ(പ്രവർത്തനപരമായ) വിശേഷണമാകുന്നു.

ഇത് വിശുദ്ധഖുർആനും തിരുസുന്നത്തും വ്യക്തമാക്കിയതാണ്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

നമ്മുടെ നിശ്ചിത സമയത്തിന് മൂസാ വരികയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ രക്ഷിതാവ് അദ്ദേഹത്തോട് സംസാരിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ (അൽ അഅ്റാഫ്: 143)

അല്ലാഹു പറഞ്ഞ സന്ദർഭം (ശ്രദ്ധിക്കുക) ഹേ ഈസാ തീർച്ചയായും നിന്നെ നാം പൂർണമായി ഏറ്റെടുക്കുകയും എന്റെ അടുക്കലേക്ക് നിന്നെ ഉയർത്തുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. (ആലു ഇംറാൻ : 55)

പർവ്വതത്തിന്റെ വലതു ഭാഗത്ത് നിന്ന് നാം അദ്ദേഹത്തെ വിളിക്കുകയും, രഹസ്യസംഭാഷണത്തിന്നായി നാം അദ്ദേഹത്തിന് സാമീപ്യം നൽകുകയും ചെയ്തു. (മർയം: 52)

ഒന്നാമത്തെ ആയത്തിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ സംസാരം അ

വന്റെ ഉദ്ദേശ്യമനുസരിച്ചാകുന്നുവെന്ന് സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു. അത് അപ്പപ്പോൾ ഉ ാകുന്നതാകുന്നു.

(കാരണം ഇവിടെ സംസാരമു ായത് മൂസാനബി(ﷺ) ന്റെ വരവിന് ശേഷമാണ് എന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു കിടക്കുന്നു)

ര ാമത്തെ ആയത്ത് അത് അക്ഷരങ്ങളോടു കൂടിയതും സംസാരവുമാണെന്നതിന് തെളിവാകുന്നു.

മൂന്നാമത്തെ ആയത്ത് അല്ലാഹുവിന്റെ സംസാരം ശബ്ദമുള്ളതാണെന്ന് അറിയിക്കുന്നു. കാരണം ശബ്ദമില്ലാതെ വിളിക്കുന്നതും സംസാരിക്കുന്നതും ഉ ാവുകയില്ല എന്നത് വാസ്തവവുമാണ്.

നബി(ﷺ) പറഞ്ഞു:

അന്ത്യദിനത്തിൽ അല്ലാഹു പറയും: ‘‘ഓ ആദം’’ അപ്പോൾ അദ്ദേഹം (ആദം) പറയും: ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവേ, ഞാനിതാ ഉത്തരം നല്കിയിരിക്കുന്നു. ഉടനെ ശബ്ദത്തോടെ വിളിച്ചു പറയപ്പെടും. നിന്റെ സന്തതികളിൽ നിന്ന് ഒരു സംഘത്തെ നരകത്തിലേക്ക് അയക്കുക എന്ന് (ബുഖാരി 4372, അഹ്മദ്: 3/32)

അല്ലാഹുവിന്റെ സംസാരം അത് പദവും അർത്ഥവുമടങ്ങിയതാകുന്നു. അല്ലാതെ അത് പദം മാത്രമോ അർത്ഥം മാത്രമോ അല്ല. ഇതാണ് അഹ്ലുസ്സുന്നത്തിന്റെ വിശ്വാസം.

അല്ലാഹുവിന്റെ സംസാരത്തെ സംബന്ധിച്ച് അഹ്ലുസ്സുന്നത്തുമായി വിയോജിക്കുന്നവരെക്കുറിച്ച് സവാഇഖുൽ മുർസല (الصواعق المرسلة)[25] എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നും ചുരുക്കി വിവരിക്കാം

[25] ഇമാം ഇബ്നുൽഖയ്യിം(ﷺ) അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണങ്ങളെ പാടെ നിഷേധിക്കുന്ന ജഹ്മിയാക്കളെ പോലെയു ള്ളവർക്ക് മറുപടിയായി രചിച്ചതാണീ ഗ്രന്ഥം.

1) കറാമിയാക്കൾ[26] അഹ്ലുസ്സുന്നത്തിന്റെ വിശ്വാസം ത ന്നെയാണ് ഇവ്വിഷയകമായി ഇവർക്കും ഉള്ളതെങ്കിലും അല്ലാ ഹുവിന്റെ സംസാരം മുമ്പ് ഇല്ലാതിരുന്ന ഒന്നായിരുന്നു.അത് പി ന്നീട് ഉ ായതാകുന്നുവെന്ന വ്യത്യാസമു ്.

2) അൽകുല്ലാബിയ്യ:[27] അല്ലാഹുവിന്റെ സംസാരം എന്നത് അവന്റെ ജീവൻ, അറിവ് എന്നിവപോലെ അവന്റെ ദാത്തി (സ ത്ത)നോട് ചേർന്നുനിൽക്കുന്നതാകുന്നു. അതിനാൽ അതിന് അ വന്റെ ഉദ്ദേശ്യവുമായി ബന്ധമില്ല. അവന്റെ സത്തയിലുള്ള അർ ത്ഥത്തെ അറിയിക്കുന്നതിന്നായി സൃഷ്ടിച്ചതാണ് അവനിൽ നി ന്ന് ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ട അക്ഷരങ്ങളും ശബ്ദങ്ങളും.ഇത് നാലെണ്ണമാ കുന്നു أمـر (ആജ്ഞ), نـهي (നിരോധാജ്ഞ), خـبر (പ്രസ്താവന), استخبار (അന്വേഷണം)

3) അശ്അരികൾ: ഈ വിഷയത്തിൽ കുല്ലാബിയാക്കളെ പ്പോലെത്തന്നെയാണിവരുടെ വിശ്വാസവും. പക്ഷേ ര ു വിഷ യങ്ങളിൽ ഇവർ ഭിന്നാഭിപ്രായക്കാരാണ്.

ഒന്ന്: അല്ലാഹുവിന്റെ സംസാരത്തിന്റെ അർത്ഥത്തിലാണ്. അതിന്ന് നാല് അർത്ഥങ്ങളു ന്നാണ് കുല്ലാബിയാക്കൾ പയു ന്നതെങ്കിൽ അശ്അരികൾ പറയുന്നത് ആ നാല് അർത്ഥങ്ങളും ഒരേ അർത്ഥം മാത്രമാകുന്നു എന്നാണ്. അവ അല്ലാഹുവിന്റെ

---

(26) ഹിജ്റ: 255ൽ മരണപ്പെട്ട മുഹമ്മദുബ്നു കിറാം എന്നയാളെ പിന്തുടരുന്ന കക്ഷിയാ ണിത്. അല്ലാഹുവിന്റെ നാമവിശേഷണങ്ങളുടെ വിഷയത്തിൽ സാദൃശ്യവാദികളോട് ചാ യ്വുള്ളവരും, ഈമാനിന്റെ കാര്യത്തിൽ മുർജിആക്കളുടെ വിശ്വാസമായ പ്രവർത്തനങ്ങ ൾ വിശ്വാസങ്ങളിൽ നിന്ന് വേർപ്പെടുത്തി അവയെ പരലോകത്തേക്ക് പിന്തിപ്പിക്കുന്നവരാ ണ്. അഥവാ പ്രവർത്തനം ഈമാനിൽ പെട്ടതല്ല എന്നാണിവരുടെ വിശ്വാസം.

(27) അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു സഈദ് ബ്നു കുല്ലാബുൽ ബസരീയെ പിന്തുടർന്നവരാണിവർ. വിശ്വാസപരമായി വളരെ ഏറെ കാര്യങ്ങളിൽ ഇവർ അഹ്ലുസ്സുന്നത്തിനോട് യോജിക്കു ന്നുവെങ്കിലും അല്ലാഹുവിന്റെ നാമ വിശേഷണങ്ങളിൽ അഹ്ലുസ്സുന്നത്തിനോട് എതിരാ കുന്നു.

സംസാരത്തിന്റെ ഇനങ്ങളല്ല. മറിച്ച് അത് അല്ലാഹുവിനുള്ള വിശേഷണങ്ങളാണ്.തൗറാത്തും ഇഞ്ചീലും ഖുർആനും അതിലോരോന്നും മററുള്ളവയെപ്പോലെ തന്നെയാകുന്നു.വാചകത്തിലല്ലാതെ വ്യത്യാസമില്ല.

ര ്: കുല്ലാബിയാക്കൾ പറയുന്നു: അക്ഷരങ്ങളും ശബ്ദങ്ങളും അല്ലാഹുവിന്റെ സംസാരത്തിന്റെ പകർപ്പുകളാകുന്നു.എന്നാൽ അശ്അരികൾ പറയുന്നത് അത് അല്ലാഹുവിന്റെ സംസാരത്തിന്റെ വാചകങ്ങളാകുന്നുവെന്നാണ്.

4) സാലിമകൾ[28] അല്ലാഹുവിന്റെ സംസാരം എന്നത് അവന്റെ ജീവൻ, അറിവ് എന്നിവപോലെ അവന്റെ ദാത്തി (സത്ത)നോട് ചേർന്നു നിൽക്കുന്നതാകുന്നു. അതിനാൽ അതിന് അവന്റെ ഉദ്ദേശ്യവുമായി ബന്ധമില്ല. അവയിലൊന്ന് മറെറാന്നിനെ മുൻ കടക്കാത്ത രീതിയിൽ അത് അക്ഷരങ്ങളും ശബ്ദങ്ങളും ചേർന്നു കിടക്കുന്നതാണ്. ഉദാഹരണത്തിന് بسم (ബിസ്മി) എന്നതിലെ ب ,س ,م ഈ ഓരോ അക്ഷരങ്ങളും ഒരേ സമയത്തു തന്നെ ഒന്നു മറെറാന്നിനോട് വരുന്നതും പ ുമുതലേ അത് അങ്ങനെയായിരുന്നു. അത് അങ്ങനെത്തന്നെ നിലനിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാകുന്നു.

5) ജഹ്മിയാക്കളും മുഅ്തസിലകളും പറയുന്നത്: അല്ലാഹുവിന്റെ സംസാരം സൃഷ്ടികളിൽപ്പെട്ടതാകുന്നു. അത് അവന്റെ വിശേഷണത്തിൽ പെട്ടതല്ല.

എന്നാൽ പിന്നീട് ജഹ്മിയാക്കളിൽ ചിലർ അല്ലാഹുവിന്റെ

---

(28) മുഹമ്മദുബ്നു സാലിം എന്ന വ്യക്തിയെ പിന്തുണക്കുന്ന കക്ഷിയാണിവർ. അല്ലാഹുവിന്റെ നാമവിശേഷണങ്ങൾ സൃഷ്ടികളോട് സാദൃശ്യമായതാണെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നവരാണിവർ.

സംസാരത്തെ പാടെ നിഷേധിക്കുകയും മററു ചിലർ അത് അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടിയാണെന്ന് സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ചെയ്യുകയു ായി.

6) പിൽക്കാലത്തുവന്ന തത്വചിന്തകനായ അരിസ്റ്റോട്ടിലിനെ പിന്തുടർന്നവർ: ഉയർന്നു ചിന്തിക്കുന്ന ബുദ്ധിയിൽ നിന്ന് ഉന്നതവും പരിശുദ്ധവുമായ മനസ്സുകൾ സ്വീകരിക്കുന്നതനുസരിച്ച് ഒഴുകി വരുന്നതാണിത്. അത് മൂലം അവരുടെ മനസ്സിൽ സങ്കൽപങ്ങളും അംഗീകാരങ്ങളുമു ാക്കുന്നു. ഈ സങ്കൽപങ്ങളും ചിന്തയിലുദിച്ച അംഗീകാരങ്ങളും കാതുകളിൽ കേൾക്കുന്ന സംസാരമായി മാറുന്നുവെന്നതാണിത്.

7) അദ്വൈതവാദികൾ: പ്രപഞ്ചത്തിലുള്ളതെല്ലാം ഒന്നാകുന്നു എന്ന് പറയുന്നവരുടെ വിശ്വാസം പ്രപഞ്ചത്തിലുള്ള എല്ലാ സംസാരവും ദൈവത്തിന്റെ സംസാരമാകുന്നുവെന്നതാണ്. അവരിലൊരാൾ പറയുകയു ായി:

''നാമാണ് അത് സംസാരിക്കുന്നതെങ്കിലും നിലവിലുള്ള എല്ലാ സംസാരങ്ങളും അവന്റെ സംസാരമാകുന്നു.''

മേൽപറഞ്ഞ ഈ അഭിപ്രായങ്ങളെല്ലാം വിശുദ്ധ ഖുർആ നിന്നും തിരുസുന്നത്തിന്നും ബുദ്ധിക്കും വിരുദ്ധമാകുന്നു. അല്ലാഹു അറിവും വിജ്ഞാനവും നൽകിയവർക്ക് അത് മനസ്സിലാകുന്നതാണ്.

ഖുർആൻ അല്ലാഹുവിന്റെ കലാമാണ്.

അഹ്‌ലുസ്സുന്നത്തി വൽജമാഅത്തിന്റെ വിശ്വാസം ഖുർആൻ അല്ലാഹുവിന്റെ വചനമാണ് (كلام الله) അത് അവന്റെ സൃഷ്ടിയല്ല. അത് അവനിൽ നിന്നിറക്കപ്പെട്ടതാകുന്നുവെന്നതാണ്. അത് അവനിൽ നിന്നു തുടങ്ങി അവനിലേക്കു തന്നെ മടങ്ങുക

യും ചെയ്യും.അത് അവൻ യഥാർഥത്തിൽ സംസാരിക്കുകയും ജിബ്രീൽ(ﷺ)ന് ഇട്ടുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുകയു ായി. അദ്ദേഹം അത് മുഹമ്മദ് നബി(ﷺ)യുടെ ഹൃദയത്തിൽ നിക്ഷേപിക്കുകയായിരുന്നു.വിശുദ്ധഖുർആനും തിരുസുന്നത്തും ഇത് വ്യക്തമാക്കിയിട്ടു ്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളിൽ വല്ലവനും നിന്റെയടുക്കൽ അഭയം തേടി വന്നാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ വചനം (ഖുർആൻ) അവൻ കേട്ടു ഗ്രഹിക്കാൻ വേ ി അവന്ന് അഭയം നല്കുക. (അത്തൗബ: 6) മറ്റൊരധ്യായത്തിൽ പറയുന്നു:

നിനക്ക് നാം അവതരിപ്പിച്ചുതന്നിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥമാണിത്. (ഇബ്റാഹീം: 11) മറ്റൊരധ്യായത്തിൽ പറയുന്നു:

വിശ്വസ്താത്മാവ് (ജിബ്രീൽ) നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ അതും കൊ ് ഇറങ്ങിയിരിക്കുന്നു. നീ താക്കീതു നൽകുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിലായിരിക്കാൻ വേ ിയത്രെ അത്.സ്പഷ്ടമായ അറബി ഭാഷയിലാണ് (അത് അവതരിപ്പിച്ചത്) തീർച്ചയായും അത് മുൻഗാമികളുടെ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിലുമു ്. (അശ്ശുഅറാ:193195)

നബി(ﷺ) ജനങ്ങൾക്കു മധ്യേ നിന്നുകൊ ് ഇപ്രകാരം പറയുകയു ായി:

''എന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ വചനങ്ങൾ എത്തിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിന്നായി തന്റെ ജനതയിലേക്ക് എന്നെ കൊ ുപോകാൻ ഒരാളുമില്ലേ? കാരണം എന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ വചനങ്ങൾ എത്തിച്ചു കൊടുക്കുന്നതിന് ഖുറൈശികളിതാ എന്നെ തടയുന്നു.''(സ്വഹീഹു അബീദാവൂദ് : 4734)

നബി(ﷺ) ബറാഉബ്നു ആസിബ്(رضي الله عنه)വിനോട് ഉറങ്ങാൻ കിടക്കുമ്പോൾ ഇപ്രകാരം പ്രാർഥിക്കാൻ പറയുകയു ായി:

അല്ലാഹുവേ, എന്നെ ഞാന്‍ നിന്നിലേല്‍പ്പിക്കുകയും എന്റെ മുഖം നിന്നിലേക്ക് തിരിക്കുകയും എന്റെ കാര്യങ്ങള്‍ നിന്നിലര്‍പ്പിക്കുകയും എന്റെ മുതുകിനെ ഞാന്‍ നിന്നിലേക്ക് ഏല്‍പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. നിന്റെ പ്രതിഫലത്തെ കാംക്ഷിച്ചു കൊ ും നിന്റെ ശിക്ഷയെ ഭയന്നുകൊ ുമാണ് (അങ്ങനെ ചെയ്തത്)നിന്നിലേക്ക് മടങ്ങുകയല്ലാതെ നിന്റെ ശിക്ഷയില്‍ നിന്ന് മററ് അഭയമോ രക്ഷയോ ഇല്ല. നീ അവതരിപ്പിച്ച വേദത്തിലും നിന്റെ പ്രവാചകനിലും ഞാന്‍ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. (ബുഖാരി: 5840, മുസ്‌ലിം 4885)

താബിഇയായ അംറുബ്നു ദീനാര്‍(﵀) പറയുകയു ായി: അല്ലാഹു സ്രഷ്ടാവും അവനല്ലാത്ത ഖുര്‍ആനൊഴിച്ച് ബാക്കിയുള്ളവയെല്ലാം സൃഷ്ടിയുമാണെന്ന് എഴുപത് വര്‍ഷമായി ജനങ്ങള്‍ പറയുന്നതായി ഞാന്‍ കേട്ടുവരുന്നു. ഖുര്‍ആന്‍ സൃഷ്ടിയല്ല അത് അല്ലാഹുവിന്റെ വചനമാകുന്നു. അത് അവനില്‍ നിന്ന് തുടങ്ങി അവനിലേക്കുതന്നെ മടങ്ങുകയും ചെയ്യും.(മജ്മൂഉ ഫതാവാ ഇബ്നുതൈമിയ്യ(﵀) 1/248)

‘‘അത് അവനില്‍ നിന്ന് തുടങ്ങി’’എന്നതിന്റെ അര്‍ത്ഥം അല്ലാഹുവാണ് ആദ്യമായി അത് സംസാരിച്ചത് എന്നാകുന്നു. ഇത് ‘അല്ലാഹു അവനല്ലാത്തതില്‍ ഖുര്‍ആനിനെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു’ എന്ന ജഹ്മിയാക്കളുടെ വിശ്വാസത്തിന് മറുപടിയും കൂടിയാകുന്നു.(29)

(29) വിശുദ്ധ ഖുര്‍ആന്‍ അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടിയാണെന്ന് ജഹ്മിയാക്കളെ പോലുള്ള ചില കക്ഷികള്‍ വാദിച്ചിരുന്നു. ഇമാം അഹ്മദുബ്നു ഹമ്പല്‍(﵀) ഈ വിഷയത്തില്‍ ഇസ്ലാമിന്റെ നേരായവശം പറഞ്ഞത് കാരണത്താല്‍ ജയില്‍വാസമനുഭവിക്കേ ി വന്നിട്ടു ്. ഖുര്‍ആന്‍ അല്ലാഹുവിന്റെ കലാമാണെന്നതാണ് അഹ്ലുസ്സുന്നത്തി വല്‍ജമാഅത്തിന്റെ വിശ്വാസം.

എന്നാൽ ‘‘അവനിലേക്ക് തന്നെ മടങ്ങുകയും ചെയ്യും.’’ എന്നതിന് ര ർഥങ്ങളു ്.

ഒന്ന്: ഖുർആൻ സംസാരമെന്ന വിശേഷണമായി അവനിലേക്ക് മടങ്ങുന്നു. അതായത് ഖുർആനിനെ അല്ലാഹുവിന്റെ വചനമല്ലാതെ മറ്റൊരാളിലേക്കും ചേർത്തു പറയപ്പെടുകയില്ല.കാരണം അവനാണ് അത് സംസാരിച്ചത്. സംസാരമെന്നത് സംസാരിക്കുന്നവന്റെ വിശേഷണമാകുന്നു.

ര ്: അത് മുസ്ഹഫുകളിൽ നിന്നും ഹൃദയങ്ങളിൽ നിന്നും ഒരു രാത്രിയിൽ ഉയർത്തപ്പെടും എന്ന ചില അഥറുകളിൽ (സ്വഹാബി വചനങ്ങളിൽ) വന്നിട്ടുള്ളതുപോലെ അല്ലാഹുവിലേക്കു തന്നെ ഉയർത്തപ്പെടുന്നതാകുന്നു. അഥവാ ജനങ്ങൾ ഈ ഖുർആനനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കാതാകുകയും അതിനെ അവഗണിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ ആദരവെന്നോളം അത് ജനങ്ങളിൽ നിന്നും ഉയർപ്പെടുന്നതാകുന്നു.[30]

വിശുദ്ധഖുർആൻ അക്ഷരങ്ങളും വാക്കുകളുമാണ്

ഖുർആൻ അല്ലാഹുവിൻെ വചനമാണ് സൃഷ്ടിയല്ല എന്ന് നാം വിവരിക്കുകയു ായി. എന്നാൽ ഖുർആനിന്റെ വാക്കുകൾ സൃഷ്ടിയാണെന്നോ അല്ലെന്നോ പറയാമോ? അതോ മൗനം പാലിക്കുകയാണോ ചെയ്യേ ത്?

ഉത്തരം: ഈ വാക്കുകൾ സൃഷ്ടിയാണെന്നോ അല്ലെന്നോ മൊത്തത്തിൽ പയാവുന്നതല്ല. എന്നാൽ വിശദമായി പറയുമ്പോൾ ഈ വാക്കുകൊ ് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നത്. അടിമയുടെ പ്രവർത്തിയായ ഉച്ചരിക്കലാണ് എങ്കിൽ അത് സൃഷ്ടിയാണെന്ന് വരുന്നു.കാരണം അടിമയും അവന്റെ പ്രവർത്തനവും സൃഷ്ടികളാ

(30) സിൽസിലസ്സഹീഹ: നമ്പർ 87, സ്വഹീഹു ഇബ്നുമാജ: 4049

കുന്നു. ഇനി ഇതുകൊ ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ വചനമാണെങ്കിൽ അപ്പോളത് സൃഷ്ടിയല്ല.കാരണം അല്ലാഹുവിന്റെ സംസാരം അവന്റെ വിശേഷണങ്ങളിൽപ്പെട്ടതാകുന്നു.

അവന്റെ വിശേഷണമാകട്ടെ സൃഷ്ടിയല്ല താനും. ഇമാം അഹ്മദ്(ﷺ) പറഞ്ഞത് ഇവിടെ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു: ''ഞാൻ ഖുർആൻ ഓതുന്നതിനെ ഖുർആനാണെന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ ആരെങ്കിലും സൃഷ്ടിയാണെന്ന് പറയുകയാണെങ്കിൽ അവൻ ജഹ്മിയാക്കളിൽപ്പെട്ടവനാകുന്നു.'' ഇവിടെ ഇമാം അവർകളുടെ 'ഖുർആനാണെന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ' എന്ന വാക്ക് ഖുർആനാണെന്ന ഉദ്ദേശ്യമില്ലാതെ വെറും ഉച്ചരിക്കുക എന്ന പ്രവർത്തിയെ ആണെങ്കിൽ അവൻ ജഹ്മിയാക്കളിൽപ്പെട്ടവനാകുന്നതല്ല എന്നറിയിക്കുന്നു.

അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണങ്ങളെ നിഷേധിക്കൽ

അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണങ്ങളെ നിഷേധിക്കുന്നതിന്റെ തുടക്കം താബിഉകളുടെ അവസാന കാലഘട്ടങ്ങളിൽ ഉത്ഭവിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും അത്തരം വാദഗതികൾ പ്രചരിക്കാനാരംഭിച്ചത് ഉത്തമ നൂററാ ുകാരായ സ്വഹാബത്തിന്റെയും അവരെ പിന്തുടർന്ന താബിഉകളുടെയും അവർക്കുശേഷമുള്ള താബിഉത്താബിഉകളുടെയും ശേഷമായിരുന്നു.

ആദ്യമായി ഇത് പറഞ്ഞത് ജഅ്ദുബ്നു ദിർഹമായിരുന്നു.

''അല്ലാഹു ഇബ്റാഹീമിനെ സുഹൃത്തായി സ്വീകരിക്കുകയു ായിട്ടില്ല. മൂസായോട് അല്ലാഹു നേരിട്ട് സംസാരിച്ചിട്ടുമില്ല' ഇതു പറഞ്ഞതിന്റെ പേരിൽ ഹിശാമുബ്നു അബ്ദിൽ മലികിന്റെ ഭരണകാലത്ത് ഇറാഖിലെ ഗവർണറായിരുന്ന ഖാലിദുബ്നു അബ്ദില്ലാ അൽ ഖസ്രീ ഇയാളെ വധിക്കുകയു ായി. ഇ

യാളെ അദ്ദേഹം ഈദ്ഗാഹിലേക്ക് കൂട്ടിക്കൊ ുവരികയും പി ന്നീട് പെരുന്നാൾ ഖുത്വുബയ്ക്ക് ശേഷം അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു:

ഹേ, ജനങ്ങളെ നിങ്ങൾ ബലിയറുക്കുക. അല്ലാഹു നിങ്ങ ളുടെ ബലി സ്വീകരിക്കട്ടെ. ഞാൻ ജഅദുബ്നു ദിർഹമിനെ ബ ലിയറുക്കുകയാണ്. കാരണം അവൻ 'അല്ലാഹു ഇബ്റാഹീമി നെ സുഹൃത്തായി സ്വീകരിക്കുകയു ായിട്ടില്ലെന്നും, മൂസാ യോട് അല്ലാഹു നേരിട്ട് സംസാരിച്ചിട്ടുമില്ലെന്നും വാദിക്കുന്നു. ജഅദ് പറയുന്നതിൽ നിന്നും അല്ലാഹു ഉന്നതനും മഹാനുമാകു ന്നു! പിന്നീട് അദ്ദേഹം അവിടുന്നിറങ്ങി അയാളെ അറുകൊല ചെയ്യുകയു ായി.(ശറഹുത്ത്വഹാവിയ്യ:3/297) ഇത് ഹിജ്റ 119ൽ ബലി പെരുന്നാളിനായിരുന്നു.

ഇത് ഇമാം ഇബ്നുൽഖയ്യിം(ﷺ) തന്റെ 'നൂനിയ്യാത്തി'ൽ ആദ്യ ഭാഗത്തു തന്നെ എടുത്തുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

''ഇക്കാരണത്താലാണ് ഖസ്രി ബലി ദിനത്തിൽ
ജഅദിനെ അറുക്കുകയു ായത്.
ഇബ്റാഹീം അല്ലാഹുവിന്റെ സുഹൃത്തല്ലെന്നും
മൂസാ അല്ലാഹുവുമായി സംസാരിച്ചിട്ടില്ലെന്നും
ജഅദ് പറഞ്ഞതിനാലായിരുന്നു അത്.
അഹ്ലുസ്സുന്നത്തിന്റെ ആളുകൾ ജഅദിനെ
ബലിയറുത്ത് അല്ലാഹുവിന് നന്ദി പ്രകടിപ്പിക്കുകയു ായി.''

ജഅദിനുശേഷം ജഹ്മിയാക്കുടെ നേതാവായ ജഹ്മുബ് നു സ്വഫ്വാൻ ഇക്കാര്യം ഏറ്റെടുത്തു പ്രചരിപ്പിക്കാൻ തുട ങ്ങി. അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണങ്ങളെ നിഷേധിക്കുന്നവരായ ജഹ്മിയാക്കൾ ഇയാളെ പിന്തുടർന്നവരാകുന്നു. ഖുറാസാനിലെ ഗവർണറുടെ പട്ടാളക്കാരനായ സാലിമുബ്നു അഹ്വസ് ഇയാ ളെ കൊല ചെയ്യുകയു ായി. ഇത് ഹിജ്റ 128 ലായിരുന്നു.

പിന്നീട് ഹിജ്റ ര ാം നൂററാ ിൽ ഗ്രീക്ക് റോമൻ പുസ്തകങ്ങൾ അറബിയിലേക്ക് ഭാഷാന്തരപ്പെടുത്തിയതു നിമിത്തം കാര്യം കൂടുതൽ ശക്തവും പരീക്ഷണാത്മകവുമായി.

അതിനുശേഷം മൂന്നാം നൂററാ ിലായി ബിശ്റുബ്നു ഗിയാഥിൽ മിരീസിയുടെയും കൂട്ടരുടെയും കാരണത്താൽ ജഹ്മിയാക്കളുടെ വിശ്വാസം വീ ും പ്രചരിപ്പിക്കപ്പെടുകയു ായി. ഇമാമുകളൊന്നടങ്കം ഇവരെ ആക്ഷേപിക്കുകയും അവരിലധിക പേരും ഇവർ കാഫിറുകളോ പിഴച്ചവരോ ആണെന്ന് പറയുകയും ചെയ്യുന്നു.

മാത്രമല്ല ഉസ്മാനുബ്നു സഈദുദ്ദാരിമി മിരീസിയുടെ നൂതനവാദത്തിന് മറുപടിയായി "അല്ലാഹുവിന്റെ തൗഹീദിൽ കള്ളം കെട്ടിച്ചമച്ച് തെററിപ്പോയ കാഫിറിന് ഉസ്മാനുബ്നു സുഈദുദ്ദാരിമിയുടെ ഖണ്ഡനം"(32) എന്ന് ഒരു ഗ്രന്ഥം തന്നെ രചിക്കുകയു ായി. ഈ ഗ്രന്ഥം അവതാനതയോടെ വായിക്കുന്നവർക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണങ്ങളെ നിഷേധിക്കുന്നവരുടെ തെളിവുകളുടെ ദൗർബല്യവും നിരർത്ഥകതയും വ്യക്തമാകുന്നതാണ്. പിൽക്കാലത്ത് വന്ന റാസി, ഗസ്സാലി, ഇബ്നുഅഖീൽ തുടങ്ങിയവരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ബിശ്റിന്റെ ഇതുപോലുള്ള ധാരാളം വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ കാണാവുന്നതാണ്.

എന്നാൽ ജൂതന്മാരും, ബഹുദൈവവിശ്വാസികളും,സാബീ മതക്കാരും, തത്വചിന്തകരുമായിരുന്നു അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണങ്ങളെ നിഷേധിക്കുന്ന ഇത്തരം ആശയങ്ങൾ സൂക്ഷിച്ചു കൊ ു നടന്നിരുന്നത്.

ജഅദുബ്നു ദിർഹം ഈ വിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചത് അബ്ബാസു ബ്നു സംആനിൽ നിന്നായിരുന്നു. അയാൾ

---

(32) نقض عثمان بن سعيد على كفر العنيد فيما افترى على الله من التوحيد

ത്വാലൂത്തിൽ നി ന്നും അയാൾ നബി(ﷺ)ക്ക് മാരണം ചെയ്ത ജൂതനായ ലബീദു ബ്നു അഅ്സ്വിമിൽ നിന്നുമായിരുന്നുവെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു.

സാബീമതക്കാരും, തത്വചിന്തകരും ധാരാളമുള്ള ഹർറാൻ എന്ന പ്രദേശക്കാരനായിരുന്നു ജഅദ്.തദ്ദേശീയരുടെ ഓരോ പ്ര ദേശത്തു താമസിക്കുന്ന ആളുകൾക്കും അവരുടെ സ്വഭാവത്തി ലും വിശ്വാസത്തിലും ശക്തമായ സ്വാധീനമു ാകുമെന്നതിൽ സംശയമില്ല.

ഇവരിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണങ്ങളെ നിഷേധിക്കു ന്നവരുടെ വിശ്വാസം അല്ലാഹുവിന്ന് ثبوتية (ഥുബൂതിയ്യ സ്വിഫാ ത്ത്)സ്ഥാപിത വിശേഷണങ്ങൾ ഇല്ല എന്നാകുന്നു.കാരണം അ വരുടെ വിശ്വാസപ്രകാരം അല്ലാഹുവിന് സ്വിഫത്തുകളു ന്ന് സ്ഥിരീകരിക്കുന്നതു മുഖേന അവൻ സൃഷ്ടികളോട് സാദൃശ്യ മുള്ളവനാകുമെന്നാണ്. ഇക്കൂട്ടർ അല്ലാഹുവിന് صفات سلبية (സ്വി ഫാത്തു സൽബിയ്യ)'നിഷേധാത്മകമായ' വിശേഷണങ്ങളെയോ അല്ലെങ്കിൽ صفات إضافية (സ്വിഫാത്തു ഇളാഫിയ്യ) 'ചേർത്തിപ്പറ യുന്നതായ' വിശേഷണങ്ങളെയോ, അതുമല്ലെങ്കിൽ مركب منهما (മുറക്കബത്തുൻമിൻഹുമാ) 'ഇവ ര ും കൂടിച്ചേർന്ന' സിഫ ത്തുകളെയോ മാത്രമെ സ്ഥിരീകരിക്കുകയുള്ളൂ.

സൽബിയ്യ ('നിഷേധാത്മകമായത്'): എന്നാൽ അല്ലാഹുവി ന് അനുയോജ്യമല്ലാത്ത കാര്യം നിഷേധിക്കുന്നതിനെക്കുറിക്കു ന്നതാണ്. ഉദാഹരണത്തിന് അവർ പറയുന്നതുപോലെ ''അല്ലാ ഹു ഒരുവനാകുന്നു''എന്നത് അല്ലാഹു എത്ര എണ്ണമു ന്ന് വി ഭജിക്കുന്നതിനെ നിഷേധിക്കുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ പങ്കാളികളു ാ കുക എന്നതിൽ നിന്നും ഒഴിവാണ് എന്ന് സാരം.

ഇളാഫിയ്യ: ചേർത്തിപ്പറയുന്നവ: അല്ലാഹുവിന് സ്ഥിരീക രിക്കപ്പെട്ട ഒരു വിശേഷണമെന്ന നിലക്ക് ഇത് പറയപ്പെടുകയി ല്ല. എന്നാൽ ആ വിശേഷണം മറ്റൊന്നിലേക്ക് ചേർത്തു പറയ പ്പെടുമ്പോൾ ആ വിശേഷണമു ന്ന് വരുന്നു. അവർ അല്ലാ ഹുവിനെക്കുറിച്ച് 'അവൻ തുടക്കക്കാരനും കാരണക്കാരനുമാ ണെ ന്ന് പറയുന്നതുപോലെ. എല്ലാ വസ്തുക്കളും അവനിൽ നിന്നു ായത് എന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അവനാണ് അവ യുടെ തുടക്കക്കാരനും കാരണക്കാരനും. ആരംഭിക്കുക, കാര ണമാകുക എന്ന വിശേഷണം അവന് സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെട്ടതാണ് എന്ന നിലയിലല്ല.

മുറത്തബ: 'സംയോജ്യമായവ': സന്ദർഭത്തെ പരിഗണിച്ച് സൽബിയ്യ:, ഇളാഫിയ്യ: എന്നിങ്ങനെ മാറിവരും. അവർ അല്ലാ ഹുവിനെക്കുറിച്ച് 'അവൻ ആദിയാകുന്നു'വെന്ന് പറയുന്നതു പോലെ, അല്ലാഹു ആദ്യമു ായവനാകുന്നുവെന്നത് നിഷേധാ ത്മകമാകുന്നു.എന്നതിനാൽ അത് സൽബിയായ സ്വിഫത്താണ്. എന്നാൽ എല്ലാ സൃഷ്ടികളും അവനുശേഷമാണു ായത് എ ന്നർത്ഥത്തിൽ അത് ഇളാഫിയുമാകുന്നു.

അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണങ്ങളെ നിഷേധിക്കുന്നവർ ഇ ത്തരം വിശ്വാസങ്ങളാണ് സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതെങ്കിൽ ഒരു വിശ്വാ സിയുടെയോ അല്ലെങ്കിൽ ബുദ്ധിയുള്ളവരുടെയോ മനസ്സ് ഇതെ ങ്ങിനെ സ്വീകരിക്കാൻ തയ്യാറാകും? അല്ലെങ്കിലും അല്ലാഹു അ നുഗ്രഹിച്ചവരായ പ്രവാചകന്മാർ, സത്യസന്ധന്മാർ, രക്തസാക്ഷി കൾ,സച്ചരിതന്മാർ എന്നിവരുടെ മാർഗം ഉപേക്ഷിച്ച് ഇത്തരക്കാ രുടെ ഈ നൂതന വിശ്വാസം സ്വീകരിക്കാമോ?

അല്ലാഹുവിന്റെ സ്വിഫാത്തുകളെ നിഷേധിക്കുന്നവരുടെ മാർഗം

തങ്ങളുടെ ബുദ്ധിയിൽ അനുയോജ്യമായിക്കാണുന്ന സ്വി

ഫാത്തുകളെ മാത്രം സ്ഥിരീകരിക്കുകയും, ബുദ്ധിക്ക് അസ്വീകാര്യമായി തോന്നുന്നതിനെ സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ് സ്വിഫത്തു നിഷേധികളുടെ ഐകകണ്ഠേനയുള്ള അഭിപ്രായം. ഇത് ഖുർആനിനും സുന്നത്തിനും സ്ഥിരപ്പെട്ടു വന്നതായാലും ശരി.അഥവാ ഇവരുടെയടുക്കൽ അല്ലാഹുവിന്ന് സ്വിഫാത്തുകൾ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നതും നിരാകരിക്കുന്നതുമെല്ലാം അവരുടെ ബുദ്ധിയാകുന്നു.

പിന്നീട്, സ്ഥിരീകരിക്കുന്നതിലും നിഷേധിക്കുന്നതിലും ബുദ്ധിക്ക് അനുയോജ്യമായി കാണാത്തവയിൽ അവർ ഭിന്നിക്കുകയു ായി. അങ്ങനെ അവരിലധികപേരും അത് നിഷേധിക്കുകയും അത് ആലങ്കാരികമാണെന്ന് വാദിക്കുകയും ചെയ്തു. മറ്റുചിലർ അല്ലാഹുവിന്റെ സിഫത്തുകൾക്കർഹിക്കുന്ന അർത്ഥം നൽകാതെ അതിൽ മൗനം പാലിക്കുകയും അതിന്റെ അർത്ഥത്തെ അല്ലാഹുവിലേക്ക് വിടുകയും ചെയ്യുകയു ായി.

ബുദ്ധിപരവും പ്രമാണബദ്ധവുമായ തെളിവുകൾക്കിടയിൽ ഞങ്ങൾ മൗനം പാലിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നവർ ഇതിലൂടെ വാദിച്ചുകൊ ിരിക്കുന്നു.പക്ഷേ യഥാർത്ഥത്തിലവർ കള്ളമാണ് പറഞ്ഞത്. കാരണം ബുദ്ധിപരവും പ്രമാണബദ്ധവുമായ തെളിവുകൾ അല്ലാഹുവിന്റെ പരിപൂർണമായ സ്വിഫത്തുകളെ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നതിൽ യോജിക്കുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ഖുർആനിലും സുന്നത്തിലും വന്നിട്ടുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ എല്ലാ സ്വിഫത്തുകളും ബുദ്ധി കൊ ് അത് വിവരിക്കാൻ സാധ്യമല്ലെങ്കിൽപോലും അത് ബുദ്ധിക്ക് വിരുദ്ധമല്ലാത്തതാകുന്നു.

ഇക്കൂട്ടരുടെ മാർഗം സൂറത്തുന്നിസാഇൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞവരോട് സാദൃശ്യമാകുന്നു.

‘‘നിനക്ക് അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതിലും നിനക്കുമുമ്പ് അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതിലും തങ്ങള്‍ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് ജല്‍പിക്കുന്ന ഒരു കൂട്ടരെ നീ ക ില്ലേ? ദുര്‍മൂര്‍ത്തികളുടെ അടുത്തേക്ക് വിധി തേടിപ്പോകുവാനാണ് അവരുദ്ദേശിക്കുന്നത്. വാസ്തവത്തില്‍ ദുര്‍മൂര്‍ത്തികളെ അവിശ്വസിക്കുവാനാണ് അവര്‍ കല്‍പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. പിശാച് അവരെ ബഹുദൂരം വഴിതെററിക്കുവാനുദ്ദേശിക്കുകയാണ്. അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതിലേക്കും (അവന്റെ) ദൂതനിലേക്കും നിങ്ങള്‍വരൂ എന്ന് അവരോട് പറയപ്പെട്ടാല്‍ ആ കപടവിശ്വാസികള്‍ നിന്നെവിട്ട് പാടെ പിന്തിരിഞ്ഞുപോകുന്നത് നിനക്ക് കാണാം. എന്നാല്‍ സ്വന്തം കൈകള്‍ ചെയ്തു വെച്ചതിന്റെ ഫലമായി അവര്‍ക്ക് വല്ല ആപത്തും ബാധിക്കുകയും അനന്തരം അവര്‍ നിന്റെ അടുത്തുവന്ന് അല്ലാഹുവിന്റെ പേരില്‍ സത്യം ചെയ്തുകൊ ് ഞങ്ങള്‍ നന്മയും അനുരഞ്ജനവുമല്ലാതെ മറെറാന്നും ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നില്ല എന്ന് പറയുകയും ചെയ്യുമ്പോഴുള്ള സ്ഥിതി എങ്ങനെയായിരിക്കും?’’ (അന്നിസാഅ്: 6062)

താഴെ വരുന്ന കാരണങ്ങള്‍ കൊ ് മേല്‍ ആയത്തിലെ വിഷയം ഇവരുടെ പ്രവര്‍ത്തിക്ക് യോജിക്കുന്നു.

ഒന്ന്: നബി(ﷺ)യ്ക്ക് അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതിലെല്ലാം ഇവര്‍ വിശ്വസിക്കുന്നവരാണെന്ന് വാദിക്കുന്നവരാണെങ്കിലും ഇവര്‍ അദ്ദേഹം കൊ ുവന്നതെല്ലാം സ്വീകരിക്കുന്നവരല്ല.

ര ്: ഖുര്‍ആനിലും സുന്നത്തിലും വന്നിട്ടുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ പരിപൂര്‍ണമായ സ്വിഫത്തുകളെ വിശ്വസിക്കുന്നതിന് ഇവരെ ക്ഷണിക്കുകയാണെങ്കില്‍ ആ കപട വിശ്വാസികളോട് അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതിലേക്കും (അവന്റെ) ദൂതനിലേക്കും നിങ്ങള്‍ വരൂ എന്ന് പറയപ്പെട്ടാല്‍ ആ കപട വിശ്വാസികള്‍ പിന്തിരിഞ്ഞു പോകുന്നതുപോലെ അവരും തിരിഞ്ഞുകളയുന്നതാകുന്നു.

മൂന്ന്: അല്ലാഹുവിന്റെ സ്വിഫാത്തുകളെ നിഷേധിക്കുന്ന ഇവർക്ക് അനുകരിക്കുന്നതിനായി ചില ദുർമൂർത്തികളു ്. അ ല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതൻ കൊ ുവന്നതിനേക്കാൾ ഇവരുടെ ഈ ദു ർമൂർത്തികൾക്കാണ് ഇവർ മുൻഗണന നൽകുന്നത്.മേൽപറഞ്ഞ കപടവിശ്വാസികളെ പോലെ തന്നെ ദുർമൂർത്തികളെ അവിശ്വ സിക്കാനവരോട് കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടും ദുർമൂർത്തികളുടെ അടു ത്തേക്ക് വിധി തേടിപ്പോകുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു പോലെത്ത ന്നെ അഭിപ്രായ ഭിന്നതകളു ാകുന്ന സന്ദർങ്ങളിൽ ഖുർആനി ലേക്കും സുന്നത്തിലേക്കും മടങ്ങുന്നതിനു പകരം ഇത്തരം ദുർ മൂർത്തികളുടെ അടുത്തേക്ക് വിധി തേടിപ്പോകുവാനാണ് അവ ർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.

നാല്: മേൽ പറഞ്ഞ കപടവിശ്വാസികൾ ‘‘ഞങ്ങൾ നന്മ യും അനുരഞ്ജനവുമല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നില്ല.’’ എന്ന് സത്യം ചെയ്തുപറഞ്ഞതു പോലെ തന്നെ,സ്വിഫാത്തു നി ഷേധികളായ ഇവരുടെ ഈ വ്യാഖ്യാനം കൊ ് അവർ നന്മ യും ബുദ്ധിപരവും പ്രമാണബദ്ധവുമായ തെളിവുകൾക്കിടയിൽ യോജിപ്പിക്കലുമാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്ന് അവർ വാദിക്കുന്നു.

ഇങ്ങനെയാണ് എല്ലാ കള്ളവാദികളും അവരുടെ വ്യാജ വാദങ്ങളെ മറച്ചുവെക്കുകയും തനിനിറം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെ യ്യാറുള്ളത്. അബദ്ധം നിറഞ്ഞ വാദങ്ങളാണ് ഇവർ ഉന്നയിക്കാ റുള്ളത്. പക്ഷേ അല്ലാഹു ഏതൊരാൾക്ക് അറിവും ജ്ഞാനവും ഗ്രാഹ്യശക്തിയും സന്മനസ്സും നൽകിയോ അവരെ അസത്യങ്ങ ൾക്കോ പൊള്ളവാദങ്ങൾക്കോ ആശയക്കുഴപ്പത്തിലാക്കാൻ സാ ധ്യമല്ല.

അല്ലാഹുവിന്റെ സ്വിഫാത്തുകളെ നിഷേധിക്കുന്നതുകൊ ു ാകുന്ന അപകടങ്ങൾ

അല്ലാഹുവിന്റെ സ്വിഫാത്തുകളെ നിഷേധിക്കുന്നതു കൊ ് നിർബന്ധമായും താഴെ വരുന്ന അപകടങ്ങൾ ഉ ാകുന്നതാണ്.

ഒന്ന്: വിശുദ്ധ ഖുർആനും തിരുസുന്നത്തും, സത്യനിഷേധവും അതിലേക്കുള്ള ക്ഷണവും അടങ്ങിയതാണെന്ന് വരും. കാരണം സ്വിഫാത്ത് നിഷേധികൾ അല്ലാഹുവിന്റെ സ്വിഫത്തുകൾ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നത് അവനെ സാദൃശ്യപ്പെടുത്തലും കുഫ്റുമാണെന്ന് വാദിക്കുന്നതായ സ്വിഫത്തുകൾ ഇവ ര ിലും നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്നു.

വിശുദ്ധഖുർആനും തിരുസുന്നത്തും സത്യം വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ല. കാരണം അല്ലാഹുവിന്റെ സ്വിഫത്തുകളെ നിഷേധിക്കലാണല്ലോ ഇക്കൂട്ടർ സത്യമായി കാണുന്നത്. വിശുദ്ധ ഖുർആനിന്റെയോ തിരുസുന്നത്തിന്റെയോ മൂലവാക്യത്തിലോ ബാഹ്യാർത്ഥത്തിലോ അല്ലാഹുവിന്റെ പരിപൂർണമായ സ്വിഫാത്തുകളെ നിഷേധിക്കുന്നതായി അറിയിക്കുന്ന യാതൊരു രേഖയുമില്ല.

ര ്: ‘‘അവന്ന്(അല്ലാഹുവിന്ന്) പേരൊത്ത ആരെയെങ്കിലും നിനക്കറിയുമോ?’’ (മർയം:65)
‘‘അവനു തുല്യനായി ആരും ഇല്ലതാനും.’’ (അൽ ഇഖ്ലാസ്: 4)

തുടങ്ങിയ ആയത്തുകളിൽ നിന്നും അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണങ്ങളെ അവൻ നിഷേധിക്കലാണെന്ന് അനുമാനിക്കലാകുന്നു ഇവരിലെ വിദ്യാഗർവികളുടെ ലക്ഷ്യം.

എന്നാൽ മേലുദ്ധരിച്ചതുപോലുള്ള ഖുർആനിന്റെ മൂലവാക്യങ്ങളിൽ നിന്നും ബുദ്ധിയുള്ള ഏതൊരാൾക്കും അവ അല്ലാഹുവിന്റെ പരിപൂർണതയെ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നതാണെന്നും അവന്റെ വിശേഷണങ്ങൾക്ക് തുല്യമായി ആരുമില്ലെന്നുമാണ് മനസ്സിലാവുക. അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണങ്ങളെ നിരാകരിക്കലാ

ണ് ഇതുകൊ ് ലക്ഷ്യമെന്ന് ഒരാളും മനസ്സിലാക്കുകയില്ല. അപ്പോൾ ഇത്തരം വചനങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ സ്വിഫത്തുകളെ നിഷേധിക്കുന്നവയാണെന്ന് പറയുന്നവർ ഒന്നുകിൽ അവന്റെ വചനത്തിന് ഗൂഢാർത്ഥം ക ുപിടിക്കുകയോ അതിനെ മറച്ചു വെക്കുകയോ അതല്ലെങ്കിൽ വിവരിക്കാൻ കഴിയാത്തവനോ ആയിരിക്കുന്നതാണ്. ഇവയൊന്നും തന്നെ അല്ലാഹുവിന്റെയോ അവന്റെ പ്രവാചകന്റെയോ വചനങ്ങളിൽ വരാൻ പാടില്ലാത്തതാകുന്നു. കാരണം ഖുർആനും പ്രവാചകചര്യയും പൂർണമായ വിവരണവും ഉദ്ദേശ്യവും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാകുന്നു.മറിച്ച് സൃഷ്ടികളെ പിഴപ്പിക്കലോ അന്തകാരത്തിലാക്കലോ അല്ല അവയുടെ ലക്ഷ്യം. അതിന്റെ വിശദീകരണത്തിലോ വിവരണത്തിലോ യാതൊരു കുറവുകളുമില്ല.

മൂന്ന്: മുഹാജിറുകളിൽ നിന്നും അൻസാറുകളിൽ നിന്നും ആദ്യമായി മുന്നോട്ടുവന്നവരും സുകൃതം ചെയ്തുകൊ ് അവരെ പിന്തുടർന്നവരും അസത്യം പറയുന്നവരും സത്യം മൂടിവെക്കുന്നവരും, അവർ ഈ വിഷയസംബന്ധമായി വിവരമില്ലാത്തവരുമായിരുന്നു എന്നാണ് ഇവരുടെ ജൽപനം മുഖേന വന്നു ചേരുക. സ്വിഫാത്തു നിഷേധികൾ അസത്യമാണെന്ന് വാദിക്കുന്ന ഈ സ്വിഫാത്തുകൾ പൂർണമായും അല്ലാഹുവിന്നു ന്ന് അവരിൽ നിന്ന് അനിഷേധ്യമാംവിധം (മുതവാതിറായി) ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഒരിക്കൽപോലും അവർ നിഷേധികളുടെ വാദമായ അല്ലാഹുവിന്റെ സ്വിഫാത്തുകളെ നിഷേധിച്ചു സംസാരിക്കുകയു ായിട്ടില്ല. ഇങ്ങനെ ഉ ാവുക എന്നത് ഉത്തമ നൂററാ ുകാരും ഈ സമുദായത്തിലെ ഉന്നതരുമായവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അസംഭവ്യമാകുന്നു.

നാല്: അല്ലാഹുവിന്റെ പരിപൂർണമായ സ്വിഫത്തുകളിൽ ഏതെങ്കിലുമൊന്ന് ഇല്ലാതാകുകയാണെങ്കിൽ നിർബന്ധമായും അവ

ന്ന് അപൂർണമായ വിശേഷണമുꠀ ന്നുവരുന്നു. കാരണം അസ്തിത്വമുള്ള എല്ലാററിനും അതിന്റേതായ വിശേഷണങ്ങളുꠀ. ആ വിശേഷണം ഇല്ലാതാകുകയാണെങ്കിൽ അതിനു വിരുദ്ധമായ ന്യൂനതയുടെ വിശേഷണമാണ് പിന്നീടുꠀ ാകുക. അതോടെ സ്വിഫാത്തു നിഷേധികളുടെ കാര്യം അവർക്കു വിപരീതമായിത്തീരുകയും ഏതൊരു തിന്മയിൽ നിന്നാണോ അവർ പേടിച്ചോടുന്നത് അതിൽ തന്നെ അവർ വീഴുകയും ചെയ്യുന്നു.

സ്വിഫാത്തു നിഷേധികൾ അവലംബിക്കാറുള്ള പുൽകൊടികൾ

ശരിയായ അറിവും ഗ്രാഹ്യശക്തിയും അല്ലാഹു നൽകിയിരിക്കുന്ന എല്ലാവർക്കും എളുപ്പത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്ന അബദ്ധജഡിലമായ ചില വാറോലകളെയാണ് സ്വിഫാത്തു നിഷേധികൾ അവലംബിക്കാറുള്ളത്.

സാധാരണ അവർ അവലംബിക്കാറുള്ളത് താഴെ പറയുന്നവയാണ്.

1. അവരുടെ വാദത്തിന് തെളിവായി ഇജ്മാഉꠀ ന്നോ അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ വാദമാണ് യഥാർത്ഥമായതെന്നോ തെളിയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്നോ അല്ലെങ്കിൽ സൂക്ഷ്മജ്ഞാനികൾ അംഗീകാരം നൽകിയതെന്നോ പോലുള്ള കള്ള വാദങ്ങൾ.

2. അല്ലാഹുവിന് സ്വിഫത്തുകൾ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നത് അവന് സാദൃശ്യപ്പെടുത്തൽ നിർബന്ധമായിത്തീരുന്നുവെന്ന തെറ്റുധാരണ. കാരണം സിഫാത്തുകൾ(33) പദാർഥത്തിന്റെ ഗുണങ്ങളാണ്. അത് നിലനിൽക്കണമെങ്കിൽ ശരീരത്തിന്റെ സഹായമാവശ്യമായി വരുന്നു. അതാകട്ടെ അവനെ സാദൃശ്യപ്പെടുത്തലുമാണ്.

---

(33) സിഫത്തുകൾ അല്ലാഹുവിന്റെ ദാത്തി(സത്തയിൽ)ലുള്ളതല്ല. മറിച്ച് അവ ആകസ്മികമായി വരുന്നതാകുന്നുവെന്നാണിവരുടെ വിശ്വാസം.

3. അല്ലാഹുവിലേക്ക് ചേർത്തു പറയാൻ പററുന്നതും അല്ലാത്തതുമായ പല അർത്ഥങ്ങളുമുള്ള പദങ്ങളിൽ പിടിച്ചു തൂങ്ങുക.ഉദാഹണത്തിന് ശരീരം (ജിസ്മ്) അല്ലാഹുവുള്ള സ്ഥലം (ഹയ്യിസ്) ഭാഗം (ജിഹാത്ത്) എന്നിവ അല്ലാഹുവിന്ന് ഇല്ല എന്ന് മൊത്തത്തിൽ നിഷേധിക്കുന്നതുമൂലം അവന്റെ സ്വിഫത്തുകളെ നിഷേധിക്കുകയാകുന്നു.(34)

അവരുടെ ഇത്തരം വാറോലകളെക്കുറിച്ചറിയാത്തവർക്ക് സത്യമാണെന്ന് തോന്നത്തക്ക നിലയിൽ അത്ഭുതകരമായ വാചകങ്ങൾ കൊ ് വളരെ ഭംഗിയായ ശൈലിയിൽ അവർ വിവരിക്കുന്നതായിക്കാണാം. എന്നാൽ വിഷയം പരിശോധിക്കുകയാണെങ്കിൽ അത് പൊള്ളയാണെന്ന് ബോധ്യമാകുന്നതാണ്. ഒരു കവി പറഞ്ഞതു പോലെ:

‘‘യഥാർത്ഥമാണെന്ന് നീ കരുതുന്ന തെളിവുകൾ സ്ഫടികം പോലെ ഒന്നൊന്നായി വീണിരിക്കുന്നു. തകർക്കുന്നവയൊക്കെയും തകർക്കപ്പെടുന്നതുമാണ്’’

മേൽപറഞ്ഞ വാദഗതികൾക്കുള്ള ഖണ്ഡനം

ഒന്ന്: അവർ അല്ലാഹുവിന് നിഷേധിച്ചതിന് സമാനമായതിനെ അവർ തന്നെ അവന് സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു.

ര ്: അവരുടെ വാദങ്ങൾ പരസ്പര വിരുദ്ധവും ആശയക്കുഴപ്പം നിറഞ്ഞതുമാകുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന് അവരിലൊരോ വിഭാഗവും വാദിക്കുന്ന ഒന്നാകുന്നു, ബുദ്ധിയുടെ തേട്ടമനുസരിച്ച് വ്യാഖ്യാനിക്കൽ നിർബന്ധമാണ് എന്നത്. മററൊരിടത്ത് അ

---

(34) അധ്യായം 9ൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ദിശയെക്കുറിച്ച് പറയുന്നഭാഗവും അധ്യായം 10ൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് പറയുന്ന ഭാഗവും നോക്കുക. അല്ലാഹുവുള്ള സ്ഥലം (ഹയ്യിസ്) സൃഷ്ടികൾ അല്ലാഹുവിനെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നുവെന്നാണ് ഇതുകൊ ുദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നതെങ്കിൽ അത് അസംഭവ്യമാകുന്നു. മറിച്ച് അല്ലാഹു സൃഷ്ടികളിൽ നിന്നും വേറിട്ടു നിൽക്കുന്നവനാണ് എന്നാണ് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നതെങ്കിൽ അത് ശരിയുമാകുന്നു.

വരത് ഖണ്ഡിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങനെ വാദങ്ങൾ പരസ്പ ര വിരുദ്ധമാകുന്നത് തന്നെ അവരുടെ വാദം പൊള്ളയാണെന്ന തിന് മതിയായ തെളിവാകുന്നു.

മൂന്ന്: അവർ സ്ഥാപിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിന് അവരുടെ പ ക്കൽ ശരിയായ രേഖയുടെ പിൻബലമില്ല. ശരിയായ രേഖയു ടെ പിൻബലമില്ലാത്തത് അവരുടെ പൊള്ള വാദത്തെയാണറിയി ക്കുന്നത്.

നാല്: അല്ലാഹുവിന്റെ സ്വിഫാത്തുകൾ വിവരിക്കുന്നതിൽ വന്നിട്ടുള്ള പ്രമാണങ്ങൾ വ്യാഖ്യാനമർഹിക്കുന്നില്ല. ഇനി അതി ലെ ചിലത് വ്യാഖ്യാനിക്കേ തു െ ങ്കിൽ തന്നെ അവയുടെ പ്ര ത്യക്ഷമായ അർത്ഥം നൽകുന്നതിന് അത് തടസ്സമാകുന്നില്ലതാ നും.

അഞ്ച്: അല്ലാഹുവിന്റെ സ്വിഫത്തുകളെക്കുറിച്ച് പരിശുദ്ധ ഇസ്‌ലാമിൽ നിന്നാണ് നാം അറിയേ ത്.അത് പ്രവാചകൻ(ﷺ) യാണ് നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചത്.എന്നിരിക്കെ അതിനെ വ്യാഖ്യാനിക്കൽ ഖറാമിത്വകളും, ബാത്വിനിയാക്കളും[36] നമസ്കാരം, നോമ്പ്, ഹ ജ്ജു പോലുള്ളവയെ വ്യാഖ്യാനിച്ചതു പോലെയാകുന്നു.

ആറ്: ദേഹേഛകൾക്കടിമപ്പെടാത്ത ബുദ്ധി, ദൈവിക വി ശേഷണങ്ങളെക്കുറിച്ച് വന്ന മൂലവാക്യങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളാൻ തടസ്സമാകുന്നില്ല. മറിച്ച് അവ മനസ്സാ, വാചാ, കർമണാ അംഗീ

---

[36] കൂഫയിലാണീ പ്രസ്ഥാനത്തിന് തുടക്കമെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. 278ൽ തത്വചിന്തകരെ പി ന്തുടർന്നിരുന്ന നിർമ്മതവാദികളാണിവർ. സറാദശ്ത്, മസ്ദഖ് എന്നിവർക്ക് നുബുവത്തു െ ന്നിവർ വാദിക്കുകയു ായി.ശിആക്കളിൽനിന്നുടലെടുത്ത ഈവർഗം മുസ്‌ലിം ലോ കത്തിന്റെ നാശത്തിനും അത്യാഹിതത്തിനുമിടയാക്കി. ഇസ്മാഈലുൽ അഅ്റജുബ്നു ജഅ്ഫർ സാദിഖിലേക്ക് ചേർത്തുകൊ ് ഇസ്മാഇലിയാക്കൾ എന്നും ബാത്വിനിയാക്കളെ ന്നും പറയപ്പെടാറു ്. (അൽബിദായ: വന്നിഹായ: 11/71)

കരിക്കുകയാണ് ചെയ്യുക. ഒരു പക്ഷേ ഈ മൂല വാക്യങ്ങൾ തന്റെ ബുദ്ധികൊ ് വിശദമായി മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിച്ചു കൊള്ളണമെന്നില്ല.അല്ലെങ്കിലും ബുദ്ധികൊ ് ഗവേഷണം നടത്തി ദൈവികതയിലേക്ക് എത്തിച്ചേരാൻ സാധിക്കുകയില്ല എന്നത് ഇക്കൂട്ടരിലെ മഹാപണ്ഡിതന്മാർപോലും സശിരകമ്പം സമ്മതിച്ചതായിക്കാണാം. അതിനാൽ ദൈവ പ്രോക്തമായ വചനങ്ങൾ പ്രവാചകതിരുമേനി പഠിപ്പിച്ചതുപോലെ ദുർവ്യാഖ്യാനം കൂടാതെ അംഗീകരിക്കലാണ് യഥാർഥബുദ്ധി.

സിഫാത്തുകളെ നിഷേധിക്കുന്നവരും ഉപമിക്കുന്നവരും

നിഷേധികൾ: ജഹമികൾ, മുഅ്തസിലികൾ, അശ്അരികൾ[(37)] എന്നിവരെപ്പോലെ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമ വിശേഷണങ്ങളിലേതെങ്കിലും നിഷേധിക്കുന്നവർ.

ഉപമിക്കുന്നവർ: ശിആക്കളിലെ തീവ്രവാദികളായ പൂർവകാല റാഫിളിയാക്കളെപ്പോലെ അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണങ്ങളെ സൃഷ്ടികളോട് ഉപമിച്ചു കൊ ് സ്ഥിരീകരിക്കൽ.

യഥാർത്ഥത്തിൽ എല്ലാ നിഷേധികളും അവയെ ഉപമിക്കുന്നവരാകുന്നു. അപ്രകാരം എല്ലാ ഉപമിക്കുന്നവരും നിഷേധിക്കുന്നവരുമാകുന്നു.

നിഷേധികളുടെ സ്വിഫാത്തു നിഷേധം വ്യക്തമാണ്.എന്നാൽ അവർ ഉപമിക്കുന്നവരാണെന്ന് പറയാനുള്ള കാരണം. യഥാർത്ഥത്തിൽ അവരുടെ വിശ്വാസപ്രകാരം സ്വിഫാത്തുകളെ സ്ഥിരീകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ സാദൃശ്യപ്പെടുത്തേ ിവരുമെന്ന കാ

---

(37) അശ്അരീ മദ്ഹബിന്റെ സ്ഥാപകനായ ഇമാം അബുൽഹസൻ അലി അൽ അശ്അരി പിൽക്കാലത്ത് ഖുർആനിലേക്കും സുന്നത്തിലേക്കും മടങ്ങുകയും അല്ലാഹുവിന്റെ നാമ വിശേഷണങ്ങൾ മുഴുവനും പ്രമാണങ്ങളിൽ നിന്ന് അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

രണത്താൽ ആദ്യം അവർ (അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണങ്ങളെ) സൃഷ്ടികളോട് ഉപമിക്കുകയും പിന്നീട് ആ വിശേഷണങ്ങളെ പാടെ നിഷേധിക്കുകയുമാണ് ചെയ്യുന്നത്.

ഉപമിക്കുന്നവരുടെ ശൈലി പ്രകടമാണ്. എന്നാൽ ഇവർ മൂന്ന് നിലയിൽ അവ നിഷേധിക്കുന്നവരും കൂടിയാകുന്നു.

ഒന്ന്: ഇവർ അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണങ്ങൾ സ്ഥിരീകരിക്കുന്ന മൂലവാക്യങ്ങളെ അവയറിയിക്കുന്നത് ഏതൊരർത്ഥത്തെയാണോ അതിൽ നിന്നും തെററിക്കുക വഴി ആ മൂലവാക്യത്തെത്തന്നെ നിഷേധിക്കുന്നവരായിരിക്കുന്നു.കാരണം പ്രമാണങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്വത്തിന് യോജിക്കുന്ന നിലയിലുള്ള മഹത് ഗുണങ്ങളെ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു ്. അത് അവന്റെ സൃഷ്ടികളോട് സാദൃശ്യപ്പെടുത്തിക്കൊ ല്ല.

ര ്: അല്ലാഹുവിനെ അവന്റെ സൃഷ്ടികളോട് സാദൃശ്യപ്പെടുത്തുകയാണെങ്കിൽ അവനു തുല്ല്യമായി യാതൊന്നുമില്ല. (അശൂറാ:11)

അവനു തുല്യമായി ആരും ഇല്ലതാനും (അൽഇഖ്ലാസ്:4)

തുടങ്ങിയ അല്ലാഹുവിനെ അവന്റെ സൃഷ്ടികളോട് സാദൃശ്യപ്പെടുത്തുന്നതിനെ വിലക്കുന്ന എല്ലാ ആയത്തുകളെയും നിഷേധിക്കലാകുന്നു.

മൂന്ന്: അല്ലാഹുവിനെ അവന്റെ സൃഷ്ടികളോട് സാദൃശ്യപ്പെടുത്തുകയാണെങ്കിൽ എല്ലാ വിധത്തിലും പരിപൂർണനായ രക്ഷിതാവിനെ പല ന്യൂനതകളുമുള്ള സൃഷ്ടികളോട് സാദൃശ്യപ്പെടുത്തി എന്നതുകൊ ് അല്ലാഹുവിന് നിർബന്ധമായും ഉ ായിരിക്കേ പരിപൂർണതയെയാണ് നിഷേധിച്ചിരിക്കുന്നത്.

സലഫുകൾ ഇൽമുൽ കലാമിനെതിരെ

വചനശാസ്ത്ര പണ്ഡിതന്മാർ പുതുതായി ക ുപിടിച്ച മാ

ർഗങ്ങളിലൂടെ ഇസ്ലാമിക വിശ്വാസകാര്യങ്ങളിൽ കടത്തിക്കൂട്ടിയ പുത്തൻവാദമാണിത്. ഇതുകൊ ുദ്ദേശിക്കുന്നത്.ഖുർആനിലും ഹദീഥിലും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടവയെ അവർ ഇതുകൊ ് എതിർക്കുകയുമു ായി. വചനശാസ്ത്രത്തെയും അതംഗീകരിക്കുന്നവരെയും പൂർവികർ ശക്തമായി താക്കീതു നല്കുകയും ഖണ്ഡിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടു ്. എത്രത്തോളമെന്നാൽ ഇമാം അഹ്മദ്(ﷺ) പറയുകയു ായി:

വചനശാസ്ത്രജ്ഞർ ഒരിക്കലും വിജയം പ്രാപിക്കുകയില്ല.

''മുതകല്ലിമുകളെ (വചനശാസ്ത്രജ്ഞരെ) ഓലമടൽ, ചെരിപ്പ് എന്നിവകൊ ് അടിക്കുകയും ഗോത്രങ്ങൾക്കിടയിൽ അവരെ ചുററിനടത്തുകയും ചെയ്തുകൊ ് ഖുർആനും സുന്നത്തും ഉപേക്ഷിച്ച് വചനശാസ്ത്രരുടെ കൂടെ ചേർന്നതിനുള്ള ശിക്ഷയാണിതെന്ന് പറയുകയും ചെയ്യണമെന്നാണ് ഞാൻ കൽപിക്കുന്നത്.''

അവർ അല്ലാഹുവിനോട് പശ്ചാതപിക്കുന്നതിനും മററുള്ളവർ അവരുടെ മാർഗം പിൻപററാതിരിക്കാനുള്ള ഗുണപാഠത്തിനും ഇമാം ശാഫിഈ(ﷺ) പറഞ്ഞതിന് ഈ വാക്കിന് അർഹരാണവർ. ഇനി മറെറാരു നിലക്ക് നോക്കുകയാണെങ്കിൽ പരിഭ്രമവും പിശാചും ഈ വിഭാഗത്തെ കീഴടക്കിയതായിക്കാണാം. അതിനാൽ നമുക്ക് അവരോട് സഹതപിക്കാം. അവർക്കു ബാധിച്ച ഈ രോഗത്തിൽ നിന്നും നമ്മെ രക്ഷപ്പെടുത്തിയ അല്ലാഹുവിനെ സ്തുതിക്കുകയും ചെയ്യാം.

നമുക്ക് അവരുടെ വിഷയത്തിൽ ര ഭിപ്രായമാണുള്ളത്. അവരെ മര്യാദ പഠിപ്പിക്കുകയും അവരെ ഈ വിശ്വാസം പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് തടയുകയും ചെയ്യുക എന്ന മതപരമായ ബാധ്യതയാണത്. മറെറാന്ന് അത് അല്ലാഹുവിന്റെ നിശ്ചയമാ

ണെന്ന നിലക്ക് അവരോട് കരുണ കാണിക്കുകയും അവർക്കു ബാധിച്ച ഈ അവസ്ഥയിൽ നിന്നും രക്ഷ നൽകിയ അല്ലാഹു വിനെ സ്തുതിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതുമാകുന്നു.

ഇൽമുൽ കലാമിൽ പ്രവേശിച്ച് അതിന്റെ ആഴത്തിലേക്ക് ഇറങ്ങിച്ചെല്ലാത്തവരെയാണ് ഏററവും കൂടുതൽ ഭയപ്പെടേ ത്. എന്തുകൊ ന്നാൽ ഇതിൽ തീരെ പ്രവേശിക്കാത്തവനാണെങ്കിൽ അവൻ ഈ രോഗത്തിൽ നിന്നും മുക്തനായിരിക്കുന്നു. ഇനി അതിന്റെ ആഴത്തിലേക്ക് എത്തിയവരാണെങ്കിൽ ഇവരിലെ പ്രമുഖരിൽ ചിലർക്കു ായതുപോലെ അവരുടെ വഴികേടിനെക്കുറിച്ച് ബോധ്യപ്പെടുകയും ഖുർആനിലേക്കും സുന്നത്തിലേക്കും മടങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.[40] എന്നാൽ സൽപന്ഥാവിൽ നിന്ന് തെററി കാര്യം ബോധ്യപ്പെടാതെ അബദ്ധത്തിൽ അവശേഷിക്കുന്നവരുടെ കാര്യമായിരിക്കും അപകടത്തിലാവുക.

ശൈഖുൽ ഇസ്‌ലാം ഇബ്നുതൈമിയ(ﷺ) തന്റെ ഈ ഫത്‌വയിലെ ഈ അധ്യായത്തിൽ വളരെയധികം മുതകല്ലിമുകളുടെ വാക്കുകൾ എടുത്തുദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു:എല്ലാവിധ തത്വശാസ്ത്രങ്ങളെക്കാളുപരി വിശുദ്ധഖുർആനും സുന്നത്തും സലഫുകളുടെ മാർഗവും തന്നെ നമുക്ക് മതിയെങ്കിലും അധിക ജനങ്ങളും ചില വചന ശാസ്ത്ര വിഭാഗങ്ങളിലേക്ക് അവരെ കുറിച്ചുള്ള നല്ല വിചാരത്താൽ ചേർത്തു പറയുന്നവരായിരിക്കുന്നു! മററു പലരും അപഗ്രഥിക്കാത്ത പലതും ഇക്കൂട്ടർ അപഗ്രഥിച്ചിട്ടു ന്ന അബദ്ധ ധാരണയാണവർക്കുള്ളത്. അങ്ങനെ ഇത്തരക്കാർക്ക് ഖുർആനിലെ എല്ലാ വചനങ്ങളും ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുകയാണെങ്കിലും വചനശാസ്ത്രജ്ഞരുടെ വാക്കിൽ നിന്ന

(40) ഉദാഹരണത്തിന് ഇമാംഗസ്സാലി, അബുൽഹസൻ അശ്അരി(ﷺ) പോലുള്ളവർ. അധ്യായം 9 നോക്കുക.

ൽപമെങ്കിലും ലഭിച്ചെങ്കിലേ ഇവർ തൃപ്തരാകൂ, തുടർന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ഈ കാര്യത്തിലാകട്ടെ അല്ലാത്തതിലാകട്ടെ വചന ശാസ്ത്രത്തിന്റെ ആളുകളിൽ നിന്നും അല്ലാത്തവരിൽ നിന്നുമായി നാം എടുത്തുദ്ധരിച്ച വാക്കുകൾ എല്ലാം തന്നെ നമ്മുടെ അഭിപ്രായമായി നാം പറയുന്നില്ല. പക്ഷേ സത്യം ആരു പറഞ്ഞാലും അത് സ്വീകരിക്കപ്പെടേ താകുന്നു. (ഫതാവാ ഇബ്നു തൈമിയ്യ 5/99 നോക്കുക.)

ഇവിടെ ശൈഖുൽ ഇസ്ലാം(ﷺ) ഏതു മനുഷ്യരിൽ നിന്നാണെങ്കിലും സത്യം വ്യക്തമാക്കലും അവരുടെ നേതാക്കന്മാരുടെ വാക്കുകളിൽ നിന്നുതന്നെ അവർക്കെതിരിലുള്ള തെളിവ് സമർത്ഥിക്കലുമാണ് ലക്ഷ്യമാക്കുന്നത്.

അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യദിനത്തിലുമുള്ള വിശ്വാസത്തിൽ നിന്ന് വ്യതിചലിച്ചവർ

നബിയുടെയും അവിടുത്തെ അനുചരന്മാരുടെയും സുകൃതത്തിൽ അവരെ അനുഗമിച്ചവരുടെയും അറിവിലും കർമത്തിലുമുള്ള ചൊവ്വായ മാർഗമെന്താണെന്ന് അവധാനതയോടെ അന്വേഷിക്കുന്നവർക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കും.അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യദിനത്തിലും യഥാർത്ഥ വിശ്വാസം ഉൾക്കൊള്ളുകയും അത് യഥാർത്ഥം തന്നെയാണെന്ന് സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തവരാണവർ. അവരുടെ കർമങ്ങളിൽ അവർ ഋജുമാനസ്കരും അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമങ്ങളെ അനുഗമിക്കുന്നവരുമായിരുന്നു. അല്ലാഹുവിൽ മററാരെയെങ്കിലും പങ്കുചേർക്കുകയോ, മതത്തിൽ പുതുതായവ കടത്തിക്കൂട്ടുകയോ ഭേദഗതി വരുത്തുകയോ, കളവാക്കുകയോ ചെയ്യാത്തവരാണവർ.

വ്യതിചലിച്ചവർ മൂന്ന് വിഭാഗമാകുന്നു.

ഭാവനാർത്ഥം, വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നവർ, അജ്ഞത നടിക്കുന്ന

വർ ജൽപിക്കുന്നവർ:

1) അഹ്ലുത്തഖ്യീൽ അഥവാ ഭാവനയുടെ വക്താക്കൾ:

തത്വചിന്തകരും ബാത്വിനിയാക്കളും ഇവരുടെ പാത സ്വീകരിച്ച എല്ലാ മുതകല്ലിമുകളും ഇതിൽപെടുന്നു. ഇവരുടെ ശരിയായ വിശ്വാസപ്രകാരം അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചും അന്ത്യദിനത്തിന്റെ വിശ്വാസവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു നബിമാർ കൊ ുവന്നിട്ടുള്ളവ യാഥാർത്ഥ്യമില്ലാത്ത ഉപമകളും ഊഹാപോഹങ്ങളുമാകുന്നുവെന്നാണ്. ഇവ കൊ ുദ്ദേശിക്കുന്നത് പൊതുനന്മയും ബഹുഭൂരിഭാഗം ജനങ്ങൾക്കും ഉപകാരമു ായിരിക്കുക എന്നതുമാകുന്നു. അഥവാ ജനങ്ങളോട് നിങ്ങൾക്ക് മഹാനും ശക്തനും കാരുണ്യവാനും എല്ലാം അടക്കിഭരിക്കുന്നവനുമായ ഒരു രക്ഷിതാവു െ ന്നും നിങ്ങളെല്ലാവരും പുനർജീവിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു ദിവസം വരാനിരിക്കുന്നു. അന്ന് നിങ്ങളുടെ കർമങ്ങൾക്ക് പ്രതിഫലം നൽകുമെന്നുമെല്ലാം പറയുന്നതിൽ ഇവരുടെ വാദ പ്രകാരം ഒരു യാഥാർഥ്യമില്ലെങ്കിലും അഭിലഷണീയമായ മാർഗത്തിൽ നിലനിൽക്കുന്നവരാകുന്നു.

ഇവർ ര ു വിഭാഗമു ്:

1) അതിരുകവിഞ്ഞവർ, 2) മിതവാദികൾ

അതിരുകവിഞ്ഞവരുടെ വാദം: നബിമാർക്ക് ഈ കാര്യങ്ങളുടെ യാഥാർഥ്യം അറിയുകയില്ല. മറിച്ച് ദൈവിക ദർശനമുള്ളവർക്കാണ് അവ അറിയാൻ കഴിയുക. അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചും അന്ത്യദിനത്തെക്കുറിച്ചും ജനങ്ങളിൽ വെച്ച് ഏററവും കൂടുതൽ അറിയുന്നവരായി, നബിമാരേക്കാൾ ഈ തത്വജ്ഞാനികൾക്കാണറിയുക എന്നാണവരുടെ വിശ്വാസം.

മിതവാദികളുടെ വിശ്വാസം: നബിമാർക്ക് ഇക്കാര്യങ്ങളെല്ലാം അറിയാമെങ്കിലും ജനങ്ങളുടെ പൊതു നന്മക്കുവേ ി സ

ത്യത്തോട് യോജിക്കാത്ത ഭാവനാപരമായ കാര്യങ്ങളാണ് ജന ങ്ങളോട് പറഞ്ഞത്. അതേശ്വാസത്തിൽ തന്നെ പ്രവാചകരുടെ കളവുകളുൾക്കൊള്ളുന്ന ഇത്തരം മാർഗങ്ങളിലൂടെയല്ലാതെ അ ടിമകൾക്ക് പൊതുനന്മയു ാകുകയില്ല എന്നവർ വാദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഇവിടെ ഒന്നാമത്തെ വിഭാഗം, പ്രവാചകന്മാർ അറിവില്ലാത്ത വരാണെന്ന് വിധി പറയുമ്പോൾ ര ാമത്തെ വിഭാഗം, പ്രവാച കന്മാർ വഞ്ചകന്മാരും കള്ളവാദികളുമാണെന്ന് വിധിക്കുന്നു.

അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചും അന്ത്യദിനത്തെക്കുറിച്ചും ഭാവന യിൽ നിന്ന് ജൽപിക്കുന്നവരുടെ വാദങ്ങളാണിത്.

ഇനി കർമങ്ങളുടെ കാര്യങ്ങളിലാകട്ടെ, ഓരോരുത്തരോ ടും കൽപിക്കപ്പെട്ടതിനെ അവരിലൊരു വിഭാഗം യാഥാർത്ഥ്യമാ യി മനസ്സിലാക്കുന്നു. മറ്റൊരു വിഭാഗമാകട്ടെ കർമങ്ങളെ ഭാവ നാത്മകമായും പ്രതീകാത്മകമായും കാണുന്നു.ഇവരുടെ വീക്ഷ ണ പ്രകാരം കർമങ്ങൾ സാധാരണക്കാർക്കുള്ളതാണ്. പ്രധാനി കൾക്കുള്ളതല്ല. അങ്ങനെ അവരുടെ രഹസ്യങ്ങളറിയുന്നതിനെ നമസ്കാരമായും അവ മറച്ചുവെക്കുന്നത് വ്രതമായും അവരു ടെ ശൈഖുമാരുടെ അടുക്കലേക്ക് യാത്ര ചെയ്യുന്നത് ഹജ്ജാ യും അവർ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നു. ഇവർ തന്നെയാണ് ഇസ്മാഈ ല്യാക്കളിലെയും ബാത്വിനിയാക്കളിലെയും മതനിഷേധികൾ.

അനുഭവവും ബുദ്ധിയും മതവും ഇവരുടെ ഈ വാക്കി ന്റെ അപകടം വ്യക്തമാക്കുന്നു. അപ്രകാരം അല്ലാഹുവിന്റെ അ സ്തിത്വത്തെയും അവന്റെ പരിപൂർണമായ വിശേഷണത്തെയും അറിയിക്കുന്ന കണക്കില്ലാത്ത ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ നാം ക ുവരുന്നു.

എല്ലാ വസ്തുക്കളിലും അവന് ഓരോ ദൃഷ്ടാന്തമു ്.അ വൻ (ദൈവം) ഒരുവനാണെന്നറിയിക്കുന്നതാണത്.

വ്യവസ്ഥാപിതമായി രൂപം കൊ   ിട്ടുള്ള ഈ പ്രപഞ്ചത്തിലെ സകലമാന വസ്തുക്കളും എല്ലാററിനും കഴിവുററ ഒരു വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തിയ അഗാധജ്ഞാനിയില്ലാതെ താനെ ഉ   ായി എന്ന് എങ്ങനെ വിശ്വസിക്കും? അല്ലാഹുവിന്റെ പരിപൂർണമായ അറിവും എല്ലാ വിധ ധർമസംഹിതകളും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ് അന്ത്യദിന വിശ്വാസം. അഹങ്കാരികളും ബുദ്ധിഭ്രമം ബാധിച്ചവരുമല്ലാതെ അതിനെ നിഷേധിക്കുകയില്ല.

ഭാവനാർത്ഥം ജൽപിക്കുന്നതിൽ നിന്നും ആളുകൾ വിട്ടകന്നു പോയിക്കൊ   ിരിക്കുന്നത് സ്പഷ്ടമായിരിക്കെ കൂടുതൽ ഒന്നും അവരെ ഖണ്ഢിക്കേ   ആവശ്യമില്ല.

2) എന്നാൽ വ്യാഖ്യാനക്കാർ അഥവാ അഹ്ലുത്തഅ്വീൽ

ജഹ്മിയാക്കളിലെയും മുഅ്തസിലിയാക്കളിലെയും അവരെ പിന്തുടർന്നവരിലുമുള്ള വചന ശാസ്ത്രജ്ഞരാണിവർ.നബി(ﷺ)കൊ   ുവന്ന അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണങ്ങളെ വിവരിക്കുന്ന മൂലവാക്യങ്ങളുടെ ബാഹ്യമായ അർത്ഥമല്ല അവ കൊ   ് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നത്.മറിച്ച് നബി(ﷺ)ക്ക് അറിയാവുന്ന അതിനോട് എതിരാകുന്ന അർത്ഥങ്ങളാണ്. എന്നാൽ ജനങ്ങൾ അവരുടെ ബുദ്ധികൊ   ് അനുമാനിച്ചെടുക്കുന്ന രീതിയിൽ ആ മൂലവാക്യങ്ങളെ വിട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നുമാണ് ഇവരുടെ യഥാർത്ഥ വിശ്വാസം. അതോടൊപ്പം ആ മൂലവാക്യങ്ങളുടെ പ്രത്യക്ഷമായ അർത്ഥത്തെ അവരുദ്ദേശിക്കുന്ന അർത്ഥത്തിലേക്ക് തിരിച്ചുവിടാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവരുടെ ബുദ്ധിപരീക്ഷിക്കലും പ്രത്യക്ഷമായി അർത്ഥത്തിൽ നിന്ന് തെററിക്കാനുള്ള ശ്രമത്തിന്റെ വമ്പിച്ച പ്രതിഫലവും, ഭാഷയിലെ ഒററപ്പെട്ടതും അസാധാരണവുമായ പ്രയോഗങ്ങളെ അവതരിപ്പിക്കലാണ് അതുകൊ   ുള്ള ലക്ഷ്യം.

ജനങ്ങളിൽ വെച്ച് ഏററവും വലിയ ആശയക്കുഴപ്പത്തിലും, വൈരുധ്യത്തിലുമാണവർ. എന്തുകൊ ണ്ടാൽ ഇവർക്ക് വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ കഴിയുന്നതും കഴിയാത്തതും അതിനുദ്ദേശാർത്ഥം നിർണയിക്കാനോ സാധ്യമാകുന്ന അചഞ്ചലമായ സ്ഥൈര്യമില്ല എന്നതാകുന്നു കാരണം.

മാത്രവുമല്ല വചനശാസ്ത്രജ്ഞർ സാധാരണയായി വാദിക്കാറുള്ള അർത്ഥങ്ങൾ, സംസാരിക്കുന്നയാളുടെ അവസ്ഥയിൽ നിന്നും വാചകത്തിന്റെ ഘടനയിൽ നിന്നും തന്നെ അവരുടെ വ്യാഖ്യാനാർത്ഥമല്ല അതുകൊ ണ്ടിവിടെ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നത് എന്ന് വ്യക്തമാകുന്നതാണ്.

ഇവർ സുന്നത്തിനെ സഹായിക്കുന്നവരാണെന്ന് പുറം പൂച്ചി കാണിക്കുകയും അല്ലാഹുവിനെ പരിശുദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നുവെന്ന് അഭിനയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പക്ഷേ, അല്ലാഹു അവരുടെ വാറോലകൾക്ക് മറുപടി നൽകിക്കൊ ണ്ടും, തെളിവുകളെ ദുർബലമാക്കിക്കൊ ണ്ടും അവരെ തുറന്നുകാട്ടിയിരിക്കുന്നു.ശൈഖുൽ ഇസ്ലാമും മററു പണ്ഡിതന്മാരും ഇവർക്ക് മറുപടി കൊടുക്കുന്നതിന് രംഗത്തുവന്നിട്ടു ്.[42] ഇവർ സുന്നത്തിനെ സഹായിക്കുന്നവരാണെന്ന് ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ നടിക്കുന്നതിനാൽ മററു കക്ഷികളെക്കാൾ കൂടുതൽ ആളുകൾ ഇവരിലാണ് വഞ്ചിതരാകാൻ സാധ്യത.

അന്ത്യദിനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് വന്നിട്ടുള്ള മൂലവാക്യങ്ങളെ കുറിച്ച് വ്യാഖ്യാനക്കാരുടെ മതം: വ്യാഖ്യാനമില്ലാതെ വിശ്വസിക്കണമെന്നാകുന്നു. എന്നാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണങ്ങൾ കാര്യത്തിൽ വിവരിക്കുന്ന മൂലവാക്യങ്ങളെ അവയുടെ യഥാർത്ഥ അർത്ഥത്തിൽ നിന്നു തെററിച്ച് അവയുടെ ബാഹ്യമാ

---

[42] അധ്യായം ഇരുപത് നോക്കുക.

യ അർത്ഥത്തിന് വിരുദ്ധമാകുന്ന ആലങ്കാരികാർത്ഥം നൽകുക എന്നതാണ് ഇവരുടെ നിലപാട്. ഭാവനാർത്ഥം ജൽപിക്കുന്നവർ ഇവരെ സംസാരം കൊ ് കീഴടക്കുകയും അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണങ്ങളെ വ്യാഖ്യാനിച്ചതുപോലെ അന്ത്യനാളിന്റെ കാര്യത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട മൂലവാക്യങ്ങളെയും വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ നിർബന്ധിതരാക്കുകയു ായി. വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നവർ അവരുടെ ഈ വാദത്തിന് പറഞ്ഞ ന്യായം ഇപ്രകാരമായിരുന്നു:

പരലോകമു ന്ന് സ്ഥിരീകരിച്ചുകൊ ാണ് റസൂൽ(ﷺ) വന്നിട്ടുള്ളതെന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് അറിയാവുന്നതും അതിന് വിരുദ്ധമായ സന്ദേഹങ്ങളിലെ ബാലിശത ഞങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടു ്. അതിനാൽ അതു സ്ഥിരീകരിക്കൽ അനിവാര്യമാണ്.

ഇത് അല്ലാഹുവിലേക്ക് മടക്കപ്പെടുമെന്നതിന്റെ തെളിവുകളെ വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ പാടില്ലായെന്നും അതിനെ അതിന്റെ യഥാർത്ഥാർഥത്തിൽ തന്നെ വിശ്വസിക്കണമെന്ന വാദമുൾക്കൊള്ളുന്നതും ഭാവനാർത്ഥം നൽകുന്നവരുടെ വിശ്വാസത്തെ ഖണ്ഡിക്കുന്ന തെളിവും ശരിയായ മറുപടിയും കൂടിയാകുന്നു. കാരണം തെളിവ് സ്ഥിരപ്പെടുകയും തടസ്സമില്ലാതാകുകയും ചെയ്താൽ തെളിവറിയിക്കുന്നത് സ്ഥിരപ്പെടുന്നതാണ്.

അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണങ്ങളെ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നതിലും അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട മൂലവാക്യങ്ങളെ വ്യാഖ്യാനം കൂടാതെ തന്നെ വിശ്വസിക്കണമെന്നതിന് അതിനെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നവർക്കെതിരിൽ അഹ്‌ലുസ്സുന്നത്തുകാർ ഉന്നയിച്ചതും ഇതേ തെളിവായിരുന്നു. അവർ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നവരോട് ഇപ്രകാരം പറയുകയു ായി: അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണങ്ങളെ സ്ഥിരീകരിച്ചുകൊ ാണ് റസൂൽ(ﷺ) വന്നിട്ടുള്ളതെന്ന് നമുക്കറിയാവുന്നതാണ്.

അതിനെ നിഷേധിക്കുന്നതിലെ ദൂഷ്യം ഞങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എന്നിരിക്കെ അത് സ്ഥിരീകരിക്കൽ നിർബന്ധമാകുന്നു.

അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണങ്ങളെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നവർക്ക് ഒഴിഞ്ഞു മാറാൻ പററാത്ത വിധത്തിലുള്ള വ്യക്തമായ തെളിവാണിത്.കാരണം അല്ലാഹുവിലേക്ക് മടക്കപ്പെടുമെന്ന വിഷയത്തിലുള്ള മൂലവാക്യത്തെ അതിന്റെ യഥാർത്ഥ അർഥത്തിൽ നിന്നും തെററിക്കുന്നതിനെ തടയുന്നവർക്ക് ഖുർആനിൽ അതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ മഹത്തരവും സ്ഥിരപ്പെട്ടതുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണങ്ങളെ തെററിക്കുന്നതിനെ നിർബന്ധമായും തടയേ   ിയിരിക്കുന്നു.അതിന്നവർ തയ്യാറാകാത്ത പക്ഷം അത് അവരുടെ പരസ്പര വൈരുദ്ധ്യത്തെയും ബുദ്ധിയുടെ തകരാറുമാണ് വ്യക്തമാക്കുന്നത്.

3) അജ്ഞത നടിക്കുന്നവർ:

സുന്നത്തിലേക്കും മുൻഗാമികളിലേക്കും ചേർത്തു പറയുന്നവരാണിവരിലധികവും.ഇവരുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം തന്നെ അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണങ്ങളെക്കുറിച്ച് പ്രവാചകൻ(ﷺ) കൊ   ു വന്നിട്ടുള്ളത് അർത്ഥമറിയാത്ത അവ്യക്തമായ വാക്കുകളാകുന്നുവെന്നാണ്. അതായത് പ്രവാചകൻ(ﷺ) അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണങ്ങളുടെ അർത്ഥം അറിയാതെയായിരുന്നു അവ പറഞ്ഞിരുന്നതെന്നു പോലും അവർ വിശ്വസിക്കുന്നു.

അതോടൊപ്പം അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ ബുദ്ധിക്ക് പ്രവേശനമില്ലെന്ന് ഇവർ തന്നെ വാദിക്കുന്നു. ഈ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഇവരുടെ വിശ്വാസപ്രകാരം നബി(ﷺ)ക്കും അവിടുത്തെ അനുചരന്മാർക്കും മുൻഗാമികളായ ഇമാമുകൾ

ക്കും ഈ വിഷയത്തിൽ ബുദ്ധിപരമായ അറിവോ പ്രമാണബദ്ധ മായ അറിവോ ഇല്ലാ എന്നതാകുന്നു. ഇതു കല്ലുവെച്ച നുണയാ ണെന്നതിൽ സംശയമില്ല.

അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ ഇവർ സ്വീ കരിച്ച മാർഗം അവയുടെ അർത്ഥത്തെ അല്ലാഹുവിൽ ഭരമേൽ പിച്ചുകൊ ് പദത്തെ ഉരുവിടുകയെന്നതാണ്. അതിൽ പരസ്പ രം വിരുദ്ധമാകുന്നവരും അവരിലു ്. ഉദാഹണത്തിന് അവർ പറയുന്നു: സ്വിഫാത്തുകൾക്ക് അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ മററാർക്കും അറിയാത്ത ബാഹ്യാർത്ഥത്തോട് യോജിക്കാത്ത വ്യാഖ്യാനമു െ ങ്കിലും പ്രത്യക്ഷമായത് നിർണയിച്ചു കൊടുക്കേ താകുന്നു വെന്ന വൈരുധ്യം നിറഞ്ഞ പ്രകടമാണ്.കാരണം അല്ലാഹുവിന ല്ലാതെ മററാർക്കും അറിയാത്ത ഒരു വ്യാഖ്യാനം അതിനുെ ങ്കിൽ പിന്നെ എങ്ങനെയാണ് അവയുടെ പ്രത്യക്ഷമായ അർ ത്ഥം കൊടുക്കുക.?

ഇവയുടെ ഈ രീതിയെക്കുറിച്ച് ശൈഖുൽ ഇസ്ലാം(ﷺ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ العقل والنقل (അൽ അഖ്‌ലു വന്ന ഖ്ൽ) എന്ന ഗ്ര ന്ഥത്തിന്റെ വാള്യം 1 പേജ് 121ൽ പറയുന്നു: ‘‘സുന്നത്തിൻെയും സലഫുസ്സാലിഹുകളുടെയും മാർഗത്തെ പിൻപററുന്നുവെന്ന ത ഫ്‌വീള് വാദികളുടെ വാദം തികച്ചും ദൈവനിഷേധികളുടെയും നൂതനവാദികളുടെയും ദുഷിച്ച അഭിപ്രായമാണെന്ന് മനസ്സിലാ ക്കാം’’ ഈ വിഭാഗക്കാർ തെളിവായി ഉദ്ധരിക്കുന്നത് താഴെ കാ ണുന്ന സൂക്തമാകുന്നു.

എന്നാൽ മനസ്സുകളിൽ വക്രതയുള്ളവർ കുഴപ്പമു ാക്കാ ൻ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊ ് ദുർവ്യാഖ്യാനം നടത്താൻ ആഗ്രഹിച്ചു കൊ ും, അടിയുറച്ചവരാകട്ടെ അവർ പറയും. ‘‘ഞങ്ങൾ അതിൽ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. എല്ലാം നമ്മുടെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്നുള്ള

താകുന്നു.'' (ആലു ഇംറാൻ : 7) എന്ന ആയത്തിലെ ''അല്ലാഹുവിന് മാത്രമേ'' അറിയൂ എന്ന് മുൻഗാമികൾ നൽകിയ അർത്ഥത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ്.

ര ു മുഖവുരയോടെയാണ് അവർ ഇവരുടെ ഈ വാദോല സമർത്ഥിക്കാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുള്ളത്.

ഒന്ന്: അല്ലാഹുവിന്റെ നാമവിശേഷണങ്ങളെക്കുറിക്കുന്ന ആയത്തുകൾ ആശയത്തിൽ സാദൃശ്യമുള്ള വചനങ്ങളാകുന്നു.

ര ്: ആയത്തിൽ പറയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള تأويل (തഅ്വീൽ) എന്നത്: പദത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ നിന്നും അതിന് വിരുദ്ധമായതിലേക്ക് തെററിക്കലാകുന്നു.അപ്പോൾ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമ വിശേഷണങ്ങളെക്കുറിക്കുന്ന ആയത്തുകൾ അവയുടെ പ്രത്യക്ഷമായ അർത്ഥത്തിന് വിരുദ്ധവും, അത് അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ മററാർക്കും അറിയികുകയില്ല എന്നുമായിരിക്കും ഈ വിശ്വാസത്തിന്റെ പരിണിതഫലം.

ഇതിനുള്ള മറുപടിയും വിവിധ രൂപത്തിലു ്

ഒന്ന്: അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണങ്ങളെക്കുറിക്കുന്ന ആയത്തുകളിൽ പരസ്പര സാദൃശ്യമു ന്ന വാദം കൊ ് എന്താണിവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് എന്നാണ് നമുക്കറിയേ ത്. അവയുടെ അർത്ഥത്തെ ആശയ കുഴപ്പമുള്ളതും അവ്യക്തവുമാക്കുകയാണോ? അതല്ലാ, അവയുടെ യാഥാർഥ്യം ആശയകുഴപ്പമുള്ളതും അവ്യക്തമായതുമാണ് എന്നാണോ അവരുദ്ദേശിക്കുന്നത്?

ഒന്നാമത്തെ അർത്ഥമാണ് ഇവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെങ്കിൽ അതു തന്നെയാണ് അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യം അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണങ്ങളെക്കുറിക്കുന്ന ആയത്തുകൾ ആശയത്തിൽ അവ്യക്തതയുള്ളവയല്ല. കാരണം അവയുടെ അർത്ഥം വ്യക്തമാണ്.അതല്ല

ര ാമത്തെ അർത്ഥമാണ് ഉദ്ദേശ്യമെങ്കിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമ വിശേഷണങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ആയത്തുകൾ അവനിൽ പെട്ടതാകുന്നു.കാരണം അവയുടെ യാഥാർത്ഥ്യവും രൂപവും അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ മററാർക്കും അറിയില്ല. ഇതുകൊ ുതന്നെ അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണങ്ങളെക്കുറിക്കുന്ന ആയത്തുകളെ ആശയത്തിൽ സാദൃശ്യമുള്ളവയാണെന്ന് പൊതുവെ പറയുന്നത് ശരിയാവുകയില്ല. മറിച്ച് വിശദീകരണം ആവശ്യമാകുന്നു.

ര ്: ആയത്തിൽ പറയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള تأويل എന്നത്, പദത്തെ അതിന്റെ ബാഹ്യാർത്ഥത്തിൽ നിന്നും അതിന്റെ ബാഹ്യാർത്ഥത്തിന് വിരുദ്ധമായതിലേക്ക് തിരിച്ചുവിടലാകുന്നുവെന്ന അവരുടെ വാദം ശരിയല്ല. കാരണം ആയത്തിൽ പറയപ്പെട്ട تأويل എന്നതിന് നബി(ﷺ)യുടെ അനുചരന്മാർക്കും അറബികൾക്കും അവരുടെ ഭാഷയിലാണല്ലോ വിശുദ്ധഖുർആൻ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടത് പരിചയമില്ലാത്ത പുതിയ പ്രയോഗമാണിവിടെ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നത്. തഅ്വീലിനു ര ർഥം മാത്രമേ അവർക്ക് പരിചയമുള്ളൂ.

1 ഒന്നുകിൽ അതിന്റെ അർത്ഥം തഫ്സീർ (വ്യാഖ്യാനം) എന്നായിരിക്കും ഈ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അറിവുള്ളവർക്ക് ഇതറിയാവുന്നതുമായിരിക്കും. والراسخون في العلم അറിവിൽ അടിയുറപ്പിച്ചവർ മേൽപറഞ്ഞ സൂറത്തു ആലുഇംറാനിലെ: 7 ാം വചനത്തിനെ വിശദീകരിച്ചു കൊ ് ഇബ്നു അബ്ബാസ്(ﷺ) പറഞ്ഞതു പോലെ (ഞാൻ അവയുടെ വ്യാഖ്യാനമറിയുന്ന അറിവിൽ അടിയുറച്ചവരിൽ പെട്ടവനാണ്) എന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പൂർവികരിൽ പലരും ഈ വിശദീകരണം നല്കുന്നു.

2 ഒരു വസ്തുവിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യം എന്തായിരിക്കും ഈ യടിസ്ഥാനത്തിൽ അല്ലാഹു തന്നെക്കുറിച്ചും പരലോകത്തെക്കുറിച്ചും അറിയിച്ചു തന്നതിന്റെ 'തഅ്‌വീൽ' നമുക്ക് അറിയുന്നതല്ല. കാരണം അത് അതിന്റെ യഥാർത്ഥത്തിലും രൂപത്തിലുമായിരിക്കും. അതാകട്ടെ നമുക്ക് അറിയുകയില്ല താനും. ഇമാം മാലിക്(ﷺ)യും മററും അല്ലാഹുവിന്റെ സിംഹാസനാരോഹണത്തെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞതുപോലെ അതിന്റെ യഥാർത്ഥവും രൂപവും നമുക്കറിയുകയില്ല. وما يعلم تأويله إلا الله "അതിന്റെ സാക്ഷാൽ വ്യാഖ്യാനം അല്ലാഹുവിന് മാത്രമേ അറിയുകയു ള്ളൂ'' (ആലു ഇംറാൻ:7) എന്ന മേൽപറഞ്ഞ അല്ലാഹുവിന്റെ വചനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മുൻഗാമികളിൽ അധികപേരും ഈ രീതിയിലാണ് പറഞ്ഞത്.

മൂന്ന്: അല്ലാഹു ഖുർആൻ അവതരിപ്പിച്ചു തന്നിട്ടുള്ളത് ചിന്തിച്ചു നോക്കുന്നതിനു വേ യിയാകുന്നു.അതിലെ മുഴുവൻ ആയത്തുകളെയും ചിന്തിച്ചുനോക്കാൻ വേ ി പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു ്. അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണങ്ങളെ പ്രതിപാദിക്കുന്ന വചനങ്ങളെ മാത്രം അതിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കിയിട്ടില്ല. ഇവിടെ ചിന്തിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു എന്നതുതന്നെ അവയുടെ അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും എന്നതിനാലാണ്. അതിനു സാധ്യമല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ചിന്തിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതിന് അർത്ഥമില്ല.കാരണം എത്തിച്ചേരാൻ കഴിയാത്ത ഒരുകാര്യത്തെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത് ഒരു നിരർത്ഥകമായ സംസാരമാകുന്നു. ഇത്തരം നിരർത്ഥക സംസാരത്തിൽ നിന്നും അല്ലാഹുവും അവന്റെ പ്രവാചകനും പരിശുദ്ധരാകുന്നു. ഇങ്ങനെ ഖുർആനിലെ ഓരോ കാര്യത്തിലും ചിന്തിക്കുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതിൽ നിന്നും അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണങ്ങളെക്കുറിക്കുന്ന വചനങ്ങളും ചിന്തി

ച്ച് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. ഈ അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കാൻ ഏററവും അനുയോജ്യമായവർ നബി(ﷺ)യും അവിടുത്തെ അനുചരന്മാരുമാണ്.എന്തുകൊ ന്നാൽ അവരുടെ ഭാഷയിലാണ് വിശുദ്ധഖുർആൻ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. മാത്രവുമല്ല, ഖുർആനിനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുന്നതിനും ദീനിന്റെ അടിസ്ഥാനാശയങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും ധൃതിയിൽ മുന്നോട്ടു വന്നതും അവരാണല്ലോ.

അബൂഅബ്ദുർറഹ്മാനുസ്സലമി(ﷺ) പറയുന്നു: ഞങ്ങൾക്ക് ഖുർആൻ പഠിപ്പിച്ചു തന്നിരുന്നവരായ ഉസ്മാനുബ്നുഅഫ്ഫാനും(ﷺ) അബ്ദില്ലാഹിബ്നു മസ്ഊദും(ﷺ) ഞങ്ങളോട് പറയുകയു ായി: 'അവർ നബി(ﷺ)യിൽ നിന്ന് പത്ത് ആയത്തുകൾ പഠിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ അവ ശരിക്കും, പഠിക്കുകയും അവയിലുള്ള അറിവു നേടുകയും അതനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു വരെ അടുത്ത വചനങ്ങളിലേക്ക് കടക്കുകയില്ല.' അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: അങ്ങനെ ഞങ്ങൾ ഖുർആൻ പഠിച്ചു അറിവു നേടുകയും കൂടെ അതനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു.അവർ ഖുർആൻ പഠിച്ചത് ഇപ്രകാരമായിരിക്കെ ദീനിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ആയത്തുകളുടെ അർത്ഥം ഇവർക്ക് അറിയാതെ പോകുന്നത് എങ്ങനെയാണ്?

നാല്: അവരുടെ ആ വാദത്തിൽ നിന്നും അല്ലാഹു അവന്റെ വ്യക്തമായ ഗ്രന്ഥത്തിൽ അർത്ഥം വ്യക്തമല്ലാത്ത വെറും പൊള്ളയായ ചില പദങ്ങൾ ഇറക്കിയിരിക്കുന്നുവെന്നും അവ അറബി ഭാഷയിലെ കേവലം അക്ഷരമാലയുടെ സ്ഥാനത്ത് മാത്രമാണെന്നും വിശ്വസിക്കൽ നിർബന്ധമായിത്തീരുന്നു.ഈ വിശ്വാസം അല്ലാഹു അവന്റെ ഗ്രന്ഥത്തെയും പ്രവാചകനെയും ഏ

തൊരു കാര്യത്തിനാണോ അയച്ചിരിക്കുന്നത് അതിന്റെ യുക്തിയെ നിഷേധിക്കുന്നതാണ്.

ശ്രദ്ധിക്കുക:

മേൽപറഞ്ഞവയിൽ നിന്നും ‘തഅ്വീലി’ന് മൂന്ന് അർത്ഥമുെ ന്ന് നാം മനസ്സിലാക്കുകയു ായി:

ഒന്ന്: തഫ്സീർ അഥവാ അർത്ഥവും വിവരണവും വ്യക്തമാക്കുക എന്നതാകുന്നു. ഭൂരിപക്ഷം വ്യാഖ്യാതാക്കളും ഈ ആശയമാണ് ‘തഅ്വീൽ’ എന്ന പദത്തിന് സ്വീകരിച്ചത്. ഇതു തന്നെയാണ് ഇബ്നുഅബ്ബാസ്(ﷺ)നുവേ ി നബി(ﷺ): അല്ലാഹുവേ,ഇദ്ദേഹത്തിന് നീ മതത്തിൽ വിജ്ഞാനം നല്കുകയും, വ്യാഖ്യാനം (തഅ്വീൽ)പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യേണമേ[43] എന്ന പ്രാർഥന കൊ ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതും.ഇക്കാര്യം അല്ലാഹുവിന്റെ സ്വിഫത്തുകളെക്കുറിക്കുന്ന ആയത്തുകളിലും മററും ബാധകമാകുന്നു.

ര ്: ഒരു സംഗതിയുടെ പര്യവസാനത്തെകുറിക്കുന്ന അതിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യം. ‘തഅ്വീൽ’ എന്നതിന് ഈ അർഥമാണ് ഖുർആനിലും സുന്നത്തിലും സുപരിചിതമായത്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

അതിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യം (പുലർന്നുകാണാനൽാതെ) മററുവല്ലതുമാണോ അവർ നോക്കിക്കൊ ിരിക്കുന്നത്? (അൽ അഅ്റാഫ്: 53)

അതാണ് ഉത്തമവും അന്ത്യഫലത്തിൽ ഏററവും നല്ല പര്യവസാനവും (അൽ ഇസ്റാഅ്:35)

വിശേഷണങ്ങൾ പ്രതിപാദിക്കുന്ന വചനങ്ങളെ അതിന്റെ

---

(43) സ്വഹീഹുൽ ബുഖാരി (140) സിൽസിലത്തുസ്സഹീഹ: 2589

യാഥാർത്ഥ്യം എന്ന ഈ അർഥം കൊ ് വ്യാഖ്യാനിക്കുക എന്നത്. അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ അറിയുകയും ഇല്ല.

മൂന്ന്: പദത്തിന്റെ ബാഹ്യാർത്ഥത്തിൽ നിന്നും അതിന് വിരുദ്ധമായതിലേക്ക് തെററിക്കലാകുന്നു. ഇത് പിൽക്കാലക്കാരായ വചനശാസ്ത്രജ്ഞരുടെയും മററും സാങ്കേതിക പ്രയോഗമാകുന്നു. ഇവ നല്ലത്, ചീത്തത് എന്നിങ്ങനെ ര ് വിഭാഗമാണ്.

നല്ലത്: തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ളതാണ്. ഉദാഹണത്തിന്:നീ ഖുർആൻ പാരായണം ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ ശപിക്കപ്പെട്ട പിശാചിൽ നിന്ന് അല്ലാഹുവിനോട് ശരണം തേടിക്കൊള്ളുക.(അന്നഹ്ൽ:98) എന്ന അല്ലാഹുവിന്റെ വചനത്തിന് നീ പാരായണം ചെയ്യാൻ ഉദ്ദേശിക്കുകയാണെങ്കിൽ എന്ന് വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതു പോലെ.

ചീത്ത: പ്രമാണത്തിന്റെ പിൻബലമില്ലാത്തത് അല്ലാഹു അവന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ ആരോഹിതനാകുന്നതിനെ അധികാരമേൽക്കലാണെന്നും, അല്ലാഹുവിന്റെ കയ്യിനെ അവന്റെ ശക്തിയും അനുഗ്രഹവും ആണെന്നതും പോലെയുള്ള വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ ഇതിന് ഉദാഹരണങ്ങളാണ്.

വിശുദ്ധ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനിക്കേ ുന്ന രീതി

ഇബ്നുഅബ്ബാസ്(﵄) പറഞ്ഞതായി ഉദ്ധരിക്കപ്പെടുന്നു: വിശുദ്ധ ഖുർആനിന് നാല് രീതിയിലുള്ള വ്യാഖ്യാനമു ്.[44]

1. അറബികൾ അവരുടെ ഭാഷയിൽ നിന്നറിയുന്ന വ്യാഖ്യാനം.
2. തങ്ങളുടെ അജ്ഞതമൂലം ഒരാളും കുററത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിവാകാത്തതായ വ്യാഖ്യാനം.
3. പണ്ഡിതന്മാർക്കറിയാവുന്ന വ്യാഖ്യാനം

(44) ഇമാം ഇബ്നു ജരീറുത്തബ്രീ(﵀)യുടെ തഫ്സീറുത്തബ്രി 1/75 നോക്കുക

4. അല്ലാഹുവിന് മാത്രം അറിയാവുന്ന വ്യാഖ്യാനം.

ഇത് ആരെങ്കിലും അറിയുമെന്ന് വാദിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവൻ കള്ളവാദിയാകുന്നു.

ഒന്ന്: അറബികൾ അവരുടെ സംസാരത്തിൽ നിന്നറിയുന്ന വ്യാഖ്യാനം: ഭാഷയിലെ പദാവലികളുടെ വിവരണങ്ങളാണ് قرء (മാസമുറ), النمارق (തലയിണകൾ), الكهف (ഗുഹ) തുടങ്ങിയ പദങ്ങളുടെ വിവരണം.

ര ്: തങ്ങളുടെ അജ്ഞതമൂലം ഒരാളും കുററത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിവാകാത്തതായ വ്യാഖ്യാനം:അല്ലാഹുവിനെ അവന്റെ നാമ വിശേഷണങ്ങൾ മുഖേന അറിയുക, അന്ത്യദിനത്തെക്കുറിച്ച് അറിയുക, ശുദ്ധി, നമസ്കാരം, സകാത്ത്, തുടങ്ങി വിശ്വാസപരമായും കർമപരമായും അറിയൽ അനിവാര്യമായവയുടെ വിവരണങ്ങൾ.

മൂന്ന്: പണ്ഡിതന്മാർക്ക് അറിയാവുന്ന വ്യാഖ്യാനം: അഥവാ വിശുദ്ധഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനിക്കുമ്പോൾ മനസ്സിരുത്തേ سبب النزول (ആയത്തുകളുടെ അവതരണഹേതു) الناسخ والمنسوخ (ദുർബലപ്പെടുത്തുന്നതും ദുർബലപ്പെട്ടതും) العام والخاص (പൊതുവായതും പ്രത്യേകമായതും) المحكم والمتشابه (നിയമ ബലമുള്ളതും, പരസ്പര സാദൃശ്യമുള്ളതും) തുടങ്ങിയവ അറിയുന്നതു മുഖേന പണ്ഡിതന്മാർക്കല്ലാത്തവർക്കും മനസ്സിലാക്കാൻ സാധ്യമാകുന്നതാണ്.

നാല്: അല്ലാഹുവിന്ന് മാത്രം അറിയാവുന്ന വ്യാഖ്യാനം:ഇത് അല്ലാഹു തന്നെക്കുറിച്ചും, പരലോകത്തെക്കുറിച്ചും പറഞ്ഞ

തിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളാണ്. ഇവയുടെ അർത്ഥം നമുക്ക് അറിയാമെങ്കിലും അതിന്റെ യഥാർത്ഥമെന്താണെന്ന് അറിയുകയില്ല.

ഉദാഹരണം: അല്ലാഹു സിംഹാസനാരോഹിതനായി എന്നതിന്റെ അർത്ഥം നമുക്കറിയാം. എന്നാൽ അതിന്റെ യഥാർത്ഥ രൂപമോ,ഭാവമോ നമുക്കറിയുകയില്ല. അപ്രകാരം അല്ലാഹു സ്വർഗത്തിലുെ ന്ന് നമുക്ക് അറിയിച്ചുതന്ന പഴം, തേൻ, വെള്ളം, പാൽ തുടങ്ങിയവയുടെ അർത്ഥം നമുക്ക് മനസ്സിലാകും.പക്ഷേ അതിന്റെ യഥാർഥരൂപമോ മറ്റോ നമ്മുടെ അറിവിലില്ല. അല്ലാഹു പറയുന്നത് നോക്കൂ.

എന്നാൽ അവർ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതിനുള്ള പ്രതിഫലമായിക്കൊ ് കൺകുളിർപ്പിക്കുന്ന എന്തെല്ലാം കാര്യങ്ങളാണ് അവർക്കുവേ ി രഹസ്യമാക്കിവെക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെന്ന് ഒരാൾക്കും അറിയാവുന്നതല്ല. (അസ്സജദ:17)

ഇബ്നു അബ്ബാസ്(ﷺ) പറയുന്നു: പേരുകളൊഴിച്ച് സ്വർഗത്തിലുള്ളതിന് സാദൃശ്യമുള്ള യാതൊന്നും തന്നെ ഇഹലോകത്തിലില്ല.[45]

ഇതിൽ നിന്നും വിശുദ്ധഖുർആനിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമവിശേഷണങ്ങളുടെ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ, അന്ത്യദിനത്തെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു അറിയിച്ചിട്ടുള്ളവ തുടങ്ങി അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ മററാർക്കുമറിയാത്തവയുെ ന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. എന്നാൽ ഈ പദങ്ങളിലൂടെ നമുക്ക് സുപരിചിതമാണ്. അതുകൊ ായിരിക്കാം ഈ പദങ്ങളെക്കൊ ് അല്ലാഹു നമ്മെ അഭിസംബോധനം ചെയ്യുന്നത്. الله أعلم അല്ലായെങ്കിൽ ആ അഭിസംബോധ ന കൊ ് യാതൊരു പ്രയോജനമു ാകില്ല.

---

(45) സിൽസിലത്തുസ്സഹീഹ: 2188

അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണങ്ങളെ പ്രതിപാദിക്കുന്ന ആയത്തുകളി ലും ഹദീസുകളിലും അഹ്ലുൽ ഖിബ്ലക്കാരുടെ ഭിന്നിപ്പുകൾ

അഹ്ലുൽ ഖിബ്ല കൊ ് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നത് ഖിബ്ല യിലേക്ക് തിരിഞ്ഞ് നമസ്കരിക്കുന്നവരെയാണ്. ഇസ്ലാമിലേ ക്ക് ചേർത്തു പറയുന്നവരെല്ലാം ഇവരിൽ പെടുന്നു. ഇവർ ആറ് വിഭാഗമു ്.

ര ് വിഭാഗം: അവയുടെ ബാഹ്യമായ അർത്ഥത്തിൽ സ്വീ കരിക്കണമെന്ന അഭിപ്രായക്കാർ.

ര ് വിഭാഗം: ബാഹ്യ അർത്ഥത്തിന് എതിരായത് സ്വീക രിക്കണമെന്ന വാദക്കാർ.

ര ് വിഭാഗം: മൗനം ദീക്ഷിക്കുകയാണ് വേ ത് എന്ന അഭിപ്രായമുള്ളവർ.

ബാഹ്യ അർത്ഥം സ്വീകരിക്കണമെന്ന് പറഞ്ഞവർ:

1. المشبهة **(സാദൃശ്യവാദികൾ):** ഇവർ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമവിശേഷണങ്ങളെ സൃഷ്ടികളുടേതിന് സാദൃശ്യപ്പെടുത്തി. ഇവരുടെ മാർഗം പിഴച്ചതാകുന്നു. മുൻഗാമികൾ അതിനെ എതി ർത്തിട്ടു ്.

2. السلف **(പൂർവികർ):** അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രതാപത്തി ന് അനുയോജ്യമായ നിലയിൽ അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയത് പ്ര കാരം വിശ്വസിക്കുന്നവർ. വിശുദ്ധഖുർആനും, തിരുസുന്നത്തും അറിയിക്കുന്നതും ശരിയായ പാതയുമാണ് ഇവരുടെ മാർഗം.

ഈ ര ുവിഭാഗത്തിന്നുമിടയിലുള്ള വ്യത്യാസം. ഒന്നാമ ത്തെ വിഭാഗം സാദൃശ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ ര ാമത്തെ വിഭാഗം അതിനെ എതിർക്കുന്നു.

സാദൃശ്യപ്പെടുത്തുന്നവർ ഉദാഹരണമായി അല്ലാഹുവിന്റെ അറിവ്, ഇറങ്ങൽ, കൈ എന്നിവയെക്കുറിച്ച് ഇവയെല്ലാം സൃഷ്ടികളുടേത് പോലെയാണെന്ന് മാത്രമേ എനിക്കറിയുകയുള്ളൂ എന്ന് പറയുകയാണെങ്കിൽ അതിന് പല മറുപടികളുമു ്.

ഒന്ന്: സൃഷ്ടിയും സ്രഷ്ടാവും തമ്മിൽ എല്ലാ ഗുണങ്ങളിലും വ്യത്യാസമു ന്ന് ബുദ്ധിയും പ്രമാണവും തെളിയിച്ചിരിക്കുന്നു.അപ്പോൾ സ്രഷ്ടാവിന്റെ വിശേഷണങ്ങൾ അവന് യോജിക്കുന്ന നിലയിലുള്ളതാണ്. സൃഷ്ടിയുടെ വിശേഷണങ്ങൾ അവർക്ക് യോജിക്കുന്ന നിലയിലുമുള്ളതാണ്. സൃഷ്ടിയും സ്രഷ്ടാവും തമ്മിൽ അന്തരമു ന്നതിന് ഖുർആൻ നൽകുന്ന തെളിവ് 'അവനു തുല്യമായി യാതൊന്നുമില്ല.' (അശ് ശൂറാ:11)

ബുദ്ധിപരമായ തെളിവ്: എല്ലാ നിലക്കും പരിപൂർണനായ സ്രഷ്ടാവ് അവൻ പരിപൂർണനായിരിക്കുക എന്നത് അവന്റെ സത്താപരമായ അനിവാര്യമാണ് എങ്ങനെയാണ് ആ പരിപൂർണതയുള്ളവൻ ന്യൂനതകളുള്ള സൃഷ്ടിയോട് സാദൃശ്യപ്പെടുക?! ന്യൂനത എന്നത് അവന്റെ സത്താപരമായ അനിവാര്യവുമാണ് അവന്റെ ന്യൂനത നികത്തുന്നവനിലേക്ക് അവൻ ആവശ്യക്കാരനുമാകുന്നു.

ര ്: സൃഷ്ടികളുടെ (ദാത്തി) സത്തയോട് സാദൃശ്യമില്ലാത്ത ഒരു സത്ത അല്ലാഹുവിനു ായിരിക്കണമെന്ന് നീ കരുതുന്നില്ലേ? എന്ന് നാം ഇവരോട് ചോദിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതേ എന്നായിരിക്കും അവരുടെ മറുപടി. എങ്കിൽ പിന്നെ സൃഷ്ടികളുടെ വിശേഷണങ്ങൾക്ക് സാദൃശ്യമില്ലാത്ത വിശേഷണങ്ങളും അവനു ന്ന് മനസ്സിലാക്കണമെന്നാണ് അവരോട് പറയേ ത്. കാരണം സ്വിഫാത്തിനെ (വിശേഷണത്തെ) പറയുന്നതു

പോലെ തന്നെയാണ് ദാത്തിനെക്കുറിച്ച് പറയുന്നതും. ഇവക്കിടയിൽ വേർതിരിക്കുന്നവർ വൈരുധ്യമാണ് പറയുന്നത്.

മൂന്ന്: സൃഷ്ടികളുടെ വിശേഷണങ്ങൾ നാം ക ു വരുന്നു.അവ പേരിൽ യോജിക്കുന്നുവെങ്കിലും അവയുടെ രൂപത്തിൽ വ്യത്യാസമു ്. ഉദാഹരണത്തിന് മൃഗങ്ങളുടെ കൈയ്യിനെപ്പോലെയല്ല മനുഷ്യരുടെ കൈ. അപ്പോൾ സൃഷ്ടികളുടെ വിശേഷണങ്ങൾ പേരിൽ ഐക്യപ്പെടുത്തുന്നതോടൊപ്പം രൂപത്തിൽ വ്യത്യാസപ്പെടാമെങ്കിൽ സൃഷ്ടിയുടെയും സ്രഷ്ടാവിന്റെയും വിശേഷണങ്ങൾക്കിടയിൽ എന്തുകൊ ും വ്യത്യാസപ്പെടാവുന്നതാണ്. മാത്രമല്ല, മുമ്പു പറഞ്ഞതുപോലെ സൃഷ്ടിക്കും സ്രഷ്ടാവിനുമിടയിൽ അന്തരമു ായിരിക്കൽ നിർബന്ധമാകുന്നു.

സ്വിഫാത്തുകളുടെ ബാഹ്യ അർത്ഥത്തിന് വിപരീതമായത് സ്വീകരിക്കണമെന്ന് വാദിക്കുന്ന ര ് വിഭാഗക്കാർ ഇവർ അല്ലാഹുവിന് ثبوتية (സ്ഥിരതമായ) വിശേഷണമു ന്നതിനെ നിഷേധിക്കുന്നവരാണ്. അല്ലെങ്കിൽ അവയിൽ ചിലതിനെ നിഷേധിക്കുന്നവരാണ്. അതുമല്ലെങ്കിൽ വിശേഷണത്തെക്കൂടാതെ അവയുടെ അവസ്ഥകളെ മാത്രം സ്ഥിരീകരിക്കുന്നവരാണ്. ഉദാഹരണം: 'ആലിം' അറിയുന്നവനാണ് എന്ന സ്വിഫത്ത് അല്ലാഹുവിന്റെ ഥുബൂത്തിയായ (സ്ഥിരമായ) സ്വിഫത്തല്ല. മറിച്ച് ഓരോ കാര്യം നടക്കുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ അവൻ അത് അറിയുന്നുവെന്ന് മാത്രം. അവർ താഴെ പറയുന്നവരാണ്.

1. ജഹ്മിയാക്കളിലെ സ്വിഫാത്ത് നിഷേധികളും അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണങ്ങളെക്കുറിക്കുന്ന മൂലവാക്യങ്ങളെ അവരുദ്ദേശിച്ച അർത്ഥങ്ങൾ നൽകി വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നവരും.

ഉദാഹരണം: അല്ലാഹുവിന്റെ കയ്യിനെ അവന്റെ അനുഗ്ര ഹമെന്നും സിംഹാസനാരോഹിതനാകുന്നതിനെ അധികാരമേററുവെന്നും വ്യാഖ്യാനിക്കൽ.

2 അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണങ്ങളെക്കുറിക്കുന്ന മൂലവാ ക്യങ്ങളെക്കൊ ുള്ള ഉദ്ദേശ്യം അല്ലാഹുവിന്നേ അറിയൂ. പക്ഷേ അതുകൊ ് അല്ലാഹുവിനില്ലാത്തൊരു വിശേഷണത്തെ സ്ഥാ പിക്കൽ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല എന്ന് നമുക്കറിയും എന്ന് പറഞ്ഞ് അ ജ്ഞത നടിക്കുന്നവരുടെ വാക്ക് വൈരുധ്യങ്ങടങ്ങിയതാണ്.

നൂതനവാദികൾ അഹ്‌ലുസ്സുന്നത്തിനെതിരിൽ ആരോപിക്കുന്ന പരിഹാസപ്പേരുകൾ

ഓരോ നബിമാർക്കും വാക്ക്, പ്രവർത്തി, കുതന്ത്രങ്ങൾ, കുപ്രചാരണങ്ങൾ തുടങ്ങി തങ്ങളാൽ സാധ്യമാകുന്നവകൊ ് സത്യത്തിൽ നിന്ന് തെററിക്കുന്നതിനായി കുററവാളികളിൽ നി ന്നുള്ള ശത്രുക്കളെ നിശ്ചയിക്കുകയെന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ യു ക്തിയിൽ പെട്ടതാകുന്നു. അതുമൂലം സത്യം വെളിവാകുന്നതി നും അസത്യത്തെ അതിജയിക്കുന്നതിനുമാണിത്. നബി(ﷺ)യും സ്വഹാബികളും ഇത്തരം ധാരാളം പീഡനങ്ങൾക്ക് വിധേയരാ യിട്ടു ്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

നിങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് വേദം നൽകപ്പെട്ടവരിൽ നിന്നും ബഹു ദൈവാരാധകരിൽ നിന്നും നിങ്ങൾ ധാരാളം കുത്തുവാക്കുകൾ കേൾക്കേ ി വരികയും ചെയ്യും. (ആലുഇംറാൻ: 186)

അക്രമികളായ ബഹുദൈവാരാധകർ നബി(ﷺ)ക്കും അനു ചരന്മാർക്കും ജാലവിദ്യക്കാരൻ, ഭ്രാന്തൻ, ജ്യോത്സ്യൻ, കള്ള വാദി തുടങ്ങിയ ശകാരവും പരിഹാസമുൾക്കൊള്ളുന്ന ഒട്ടനവ ധി ചീത്തപ്പേരുകളും വിളിക്കുകയു ായി.

വിശ്വാസവും വിജ്ഞാനവുമുള്ള പ്രവാചകന്റെ അനന്തരാവകാശികളായ പണ്ഡിതന്മാർക്കും പ്രവാചകന്മാരെപ്പോലെ ബഹുദൈവാരാധകരിൽ നിന്നും പരിഹാസപേരുകളും മർദനങ്ങളുമേൽക്കേ ി വന്നു. വസ്തുനിഷ്ടമായി അറിവില്ലാത്ത എല്ലാ കക്ഷികളും അഹ്ലുസ്സുന്നത്തിന്നെതിരെ ആക്ഷേപങ്ങളും ശകാര വർഷവും ചൊരിഞ്ഞു. ഒന്നുകിൽ തങ്ങൾ സത്യത്തിലും മററുള്ളവർ അസത്യത്തിലുമാണെന്ന തെററിദ്ധാരണ. അല്ലെങ്കിൽ തങ്ങളുടെ കക്ഷിയോടുള്ള അതിരുകടന്ന പക്ഷപാതിത്വം. ഇതാണ് അഹ്ലുസ്സുന്നത്തിനെതിരെ വാളോങ്ങാൻ അവരെ പ്രേരിപ്പിച്ചത്.

ജഹ്മിയാക്കളും അവരെ പിന്തുടർന്ന സ്വിഫാത്തു നിഷേധികളും അഹ്ലുസ്സുന്നത്തിനെ مشبهة 'സിഫത്തുകളെ സാദൃശ്യപ്പെടുത്തുന്നവരെന്ന്' ആരോപിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണങ്ങളെ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നത് സൃഷ്ടികളോട് അവനെ സാദൃശ്യപ്പെടുത്തൽ അനിവാര്യമായിവരുന്നുവെന്ന അവരുടെ പൊള്ളയായ വാദമനുസരിച്ചാണ്.

ശിയാക്കളിലെ തീവ്രവാദികളായ റാഫിളികൾ അഹ്ലുസ്സുന്നത്തിനെ نواصب (ശത്രുത പുലർത്തുന്നവരെന്ന്) ആരോപിക്കുന്നു. കാരണം അഹ്ലുസ്സുന്നത്തുകാർ നബി(ﷺ)യുടെ കുടുംബത്തെ ഉററ മിത്രങ്ങളാക്കിയതുപോലെ അബൂബക്കർ(رضي الله عنه)നെയും ഉമർ(رضي الله عنه)നെയും ഉററമിത്രങ്ങളാക്കുന്നവരാണ്. എന്നാൽ അബൂബക്കർ(رضي الله عنه)വിനെയും ഉമർ(رضي الله عنه)നെയും ഉററമിത്രങ്ങളാക്കുന്നവർ നബി(ﷺ)യുടെ കുടുംബത്തിനോട് ശത്രുത പുലർത്തുന്നവരാണെന്നാണ് റാഫിളിയാക്കളുടെ വാദം. അതിരുവിട്ട പക്ഷ പാതിത്തം മൂലം സ്വഹാബികളിൽ പ്രമുഖരായ 'അബൂബക്കർ(رضي الله عنه)വി

നോടും ഉമർ(ﷺ)നോടും ശത്രുത വെച്ചല്ലാതെ അഹ്‌ലുൽ ബൈത്തിനോട് സ്നേഹമു ാകുന്നതല്ല'' എന്നാണവരുടെ ചിന്താഗതി.

സ്വിഫാത്തു നിഷേധികളായ ഖദ്‌രിയാക്കൾ അഹ്‌ലുസ്സുന്നത്തിനെ مجبرة 'നിർബന്ധമാക്കുന്നവർ' എന്ന് ആരോപിക്കുന്നു.കാരണം അല്ലാഹുവിന്റെ ഖദ്റിൽ വിശ്വസിക്കൽ അഥവാ മനുഷ്യരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ അല്ലാഹു നേരത്തെ കണക്കാക്കുന്നു എന്ന വിധിയിലുള്ള വിശ്വാസം, സൃഷ്ടികളെ തെററിന് നിർബന്ധിക്കലാണെന്നാണ് ഇവരുടെ വിശ്വാസം.

വിശ്വാസത്തിൽ ഇസ്തിഥ്നാഅ് (ഒഴിവാക്കിപറയൽ) പാടില്ല എന്ന് പറയുന്ന മുർജിആക്കൾ(47) അഹ്‌ലുസ്സുന്നത്തിനെ (شكاك)'സംശയമു ാക്കുന്നവർ' എന്ന് ആരോപിക്കുന്നു. എന്തുകൊ ന്നാൽ ഇവരുടെയടുക്കൽ വിശ്വാസം കേവലം ഹൃദയം കൊ ുള്ള അംഗീകാരം മാത്രമാണ്. ഇതിൽ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചാൽ എന്ന് പറയുന്നത് സംശയമു ാക്കുന്നതാണ്!!

വചന ശാസ്ത്രജ്ഞരും തർക്ക ശാസ്ത്രകാരന്മാരും (أهل الكلام والمنطق) അഹ്‌ലുസ്സുന്നത്തിനെ (حشوية، نوابت، غثاء) ''ഹശവിയ്യ, നവാബിത്, ഗുഥാഅ്'' എന്നി ങ്ങനെ ആരോപിക്കുന്നു. حشوية ഹശവിയ്യ എന്നത് നിറക്കാനുപയോഗിക്കുന്ന സാധനം എന്നർഥം വരുന്ന حشو എന്നതിൽ നിന്നുള്ളതാണ്. അതുകൊ ിവിടെ ഇവർ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നത് യാതൊരു ഉപകാരവുമില്ലാത്ത സം

---

(47) മനുഷ്യരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ വിശ്വാസങ്ങളിൽ നിന്നും വേർപ്പെടുത്തി അവയെ പരലോകത്തേക്ക് പിന്തിക്കുന്നവരാണ് ഇവർ.

സാരം എന്നാണ്. نوابت നവാബിത് എന്നാൽ കൃഷിയുടെ കൂടെ മുളച്ചുപൊന്തുന്ന യാതൊരു പ്രയോജനവുമില്ലാത്ത പാഴ്ചെടികളാണ്. غثاء ഗുഥാഅ് എന്നാൽ മലവെള്ളത്തിൽ ഒലിച്ചുപോകുന്ന ചപ്പുചവറുകൾ. ഇവർ അഹ്ലുസ്സുന്നത്തിനെക്കുറിച്ച് ഇങ്ങനെ ആരോപിക്കാനുള്ള കാരണം ഇവരുടെ വാദപ്രകാരം തർക്കശാസ്ത്രമറിയാത്തവർ ദൃഢചിത്തതയില്ലാത്തവരും പ്രയോജനമില്ലാത്ത ആൾ കൂട്ടവുമാകുന്നു.

യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇവർ അഹങ്കരിക്കുന്ന ഈ ന്യായശാസ്ത്രം സത്യത്തിന് യാതൊരു പ്രയോജനവും ചെയ്യാത്തതാകുന്നു. ശൈഖുൽ ഇസ്ലാം(ﷺ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ (الرد على المنطقيين) ''ന്യായശാസ്ത്രജ്ഞർക്കുള്ള ഖണ്ഡനം'' എന്ന ഗ്രന്ഥ ത്തിൽ പറയുന്നു: ''ബുദ്ധിയുള്ള ഒരാൾക്കും ഗ്രീക്കുകാരുടെ ന്യായശാസ്ത്രത്തിന്റെ ആവശ്യമില്ലെന്നും, ബുദ്ധിമാന്ദ്യമുള്ളവ ർക്ക് അതുകൊ ് ഒരു പ്രയോജനവുമില്ലെന്നും എനിക്ക് എ ന്നും അറിയാമായിരുന്നു.''

ഇസ്ലാമും ഈമാനും

ഇസ്ലാമെന്നാൽ ഭാഷയിൽ: ഇൻഖിയാദ് (കീഴൊതുങ്ങൽ) എന്നാണർത്ഥം.

മതപരമായി: പ്രത്യക്ഷമായും പരോക്ഷമായും അടിമ അല്ലാഹുവിന്റെ ആജ്ഞകൾ അനുഷ്ഠിച്ചുകൊ ും വിലക്കുകളെ വെടിഞ്ഞു കൊ ും അവന്ന് കീഴ്പ്പെടുക എന്നാണുദ്ദേശ്യം.അങ്ങനെ അത് എല്ലാ കീഴ്വണക്കങ്ങളും അടങ്ങിയതായിത്തീരുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

മതമായി ഇസ്ലാമിനെ (ദൈവത്തിനുള്ള ആത്മാർപ്പണ

ത്തെ) ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് തൃപ്തിപ്പെട്ടു തന്നിരിക്കുന്നു. (അൽ മാഇദ: 3)

തീർച്ചയായും അല്ലാഹുവിങ്കൽ മതം എന്നാൽ ഇസ്‌ലാമാകുന്നു. (ദൈവത്തിനുള്ള ആത്മാർപ്പണമാകുന്നു) (ആലുഇംറാൻ :19)

ഇസ്‌ലാം (ദൈവത്തിനുള്ള ആത്മാർപ്പണം) അല്ലാത്തതിനെ ആരെങ്കിലും മതമായി ആഗ്രഹിക്കുന്നപക്ഷം അത് അവനിൽ നിന്ന് ഒരിക്കലും സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതല്ല.(ആലു ഇംറാൻ:85)

ഈമാൻ എന്നാൽ ഭാഷാപരമായി തസ്ദീഖ് (സത്യപ്പെടുത്തുക) എന്നാണർത്ഥം. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

താങ്കൾ ഞങ്ങളെ സത്യപ്പെടുത്തുകയില്ലല്ലോ.(യൂസുഫ്:17)

മതപരമായി: വാക്കും പ്രവൃത്തിയും അനുപേക്ഷണീയമായ നിലയിൽ ഹൃദയത്തിന്റെ അംഗീകാരമാകുന്നു. അപ്പോൾ അത് വിശ്വാസം, വാക്ക്, പ്രവർത്തി എന്നിവയാകുന്നു.അഥവാ ഹൃദയത്തിലുള്ള വിശ്വാസവും, നാവുകൊ ് പറയലും, ഹൃദയത്തിന്റേയും അവയവങ്ങളുടെയും പ്രവർത്തനവുമാണ്.

ഇവയെല്ലാം വിശ്വാസത്തിൽപെടുമെന്നതിന്റെ തെളിവ് നബി(ﷺ)യുടെ വാക്കാകുന്നു.

ഈമാനെന്നാൽ അല്ലാഹുവിലും, അവന്റെ മലക്കുകളിലും, ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും, ദൂതന്മാരിലും, അന്ത്യദിനത്തിലും, നന്മയും തിന്മയുമാകുന്ന വിധിയിലും നീ വിശ്വസിക്കുക എന്നതാണ്.(ബുഖാരി, മുസ്‌ലിം)

വിശ്വാസം (ഈമാൻ) എഴുപതിൽപരം ശാഖകളുള്ളതാണ്. അതിൽ ഏററവും ഉന്നതമായത് ലാഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹു എന്ന വചനവും ഏററവും താഴ്ന്ന പടിയിലുള്ളത് വഴിയിലുള്ള ഉപദ്ര

വം നീക്കം ചെയ്യലുമാകുന്നു. ലജ്ജ വിശ്വാസത്തിൽ നിന്നൊരു ഭാഗമാകുന്നു. (മുസ്‌ലിം:51)

അപ്പോൾ അല്ലാഹുവിലും അവന്റെ മലക്കുകളിലും എന്ന് തുടങ്ങിയുള്ള വിശ്വാസം ഹൃദയത്തിൽ ഉറപ്പിക്കലാകുന്നു.

ലാഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹു എന്ന വാക്ക് നാവുകൊ ്് പറയലാകുന്നു.

വഴിയിലെ ഉപദ്രവം നീക്കം ചെയ്യൽ അവയവങ്ങൾ കൊ ുള്ള കർമമാണ്.

ലജ്ജ ഹൃദയത്തിന്റെ കർമമാണ്.

മേൽ പറഞ്ഞ ഈ ഉദാഹരണങ്ങളിൽ നിന്നും വിശ്വാസമെന്നത് എല്ലാവിധ കീഴ്‌വണക്കങ്ങളും അടങ്ങിയതാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുന്നു.

ഈ അർത്ഥത്തിൽ ഈമാനും ഇസ്‌ലാമും തമ്മിൽ വേർപിരിയുന്നില്ല.

ഇവ ര ും ഒന്ന് മറ്റൊന്നിൽനിന്ന് വേർപിരിയുമ്പോഴാണ് ഇത്. എന്നാൽ അവയിലൊന്ന് മറ്റൊന്നിനോട് ചേർന്നു വന്നാൽ ഇസ്‌ലാമിനെ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കീഴ്പ്പെടുന്നതെന്ന് വിശദീകരണം നൽകും. അത് നാവുകൊ ുള്ള വാക്കും, അവയവം കൊ ുള്ള കർമവുമാണ്. വിശ്വാസിയിൽ നിന്ന് പരിപൂർണമായ ഈമാനും ദുർബലമായ ഈമാനും ഉ ാകാവുന്നതാണ്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

ഗ്രാമീണ അറബികൾ പറയുന്നു: ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് നീ പറയുക: നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിട്ടില്ല. മറിച്ച് 'ഞങ്ങൾ കീഴ്പ്പെട്ടിരിക്കുന്നു' എന്ന് നിങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊള്ളുക.വിശ്വാസം നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ പ്രവേശിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടില്ല.(ഹുജുറാത്ത്: 14)

ഇത് കപടവിശ്വാസിയിൽ നിന്നും ഉ   ാകാവുന്നതാണ്. പക്ഷേ ഇവർ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ മുസ്‌ലിം എന്ന് പറയപ്പെടുമെങ്കിലും പരോക്ഷത്തിൽ അവിശ്വാസിയാകുന്നു.

ഹൃദയത്തിന്റെ അംഗീകാരവും പ്രവർത്തിയുമായ ഈമാനിനെ അപ്രത്യക്ഷമായി കീഴ്പ്പെടുക എന്നും വ്യാഖ്യാനിക്കാറു ്. അത് യഥാർത്ഥ വിശ്വാസിയിൽ നിന്നല്ലാതെ ഉ   ാവുകയില്ല. അല്ലാഹു പറഞ്ഞു:

അല്ലാഹുവിനെപ്പററി പറയപ്പെട്ടാൽ ഹൃദയങ്ങൾ പേടിച്ച് നടുങ്ങുകയും അവന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വായിച്ചു കേൾപ്പിക്കപ്പെട്ടാൽ വിശ്വാസം വർധിക്കുകയും, തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിന്റെ മേൽ ഭരമേല്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർമാത്രമാണ് സത്യവിശ്വാസികൾ. നമസ്കാരം മുറപോലെ നിർവഹിക്കുകയും നാം നൽകിയിട്ടുള്ളതിൽ നിന്ന് ചെലവഴിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ അവർ തന്നെയാണ് യഥാർത്ഥ വിശ്വാസികൾ. (അൽ അൻഫാൽ: 24)

ഈ അർത്ഥത്തിൽ ഈമാൻ ഏററവും ഉയർന്നതായിരിക്കും. അപ്പോൾ എല്ലാ മുഅ്മിനും മുസ്‌ലിമാകുന്നു. എന്നാൽ എല്ലാ മുസ്‌ലിമും മുഅ്മിനല്ല.

ഈമാൻ കൂടുകയും കുറയുകയും ചെയ്യും.

അഹ്‌ലുസ്സുന്നത്തി വൽജമാഅത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന വിശ്വാസടിസ്ഥാനത്തിൽ പെട്ടതാണ് ഈമാൻ (വിശ്വാസം) കൂടുകയും കുറയുകയും ചെയ്യുമെന്നത്. ഇത് വിശുദ്ധ ഖുർആനിലും തിരു സുന്നത്തിലും സ്ഥിരപ്പെട്ടതാകുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

അവരുടെ വിശ്വാസത്തോടൊപ്പം കൂടുതൽ വിശ്വാസം ഉ   ായിരിക്കേ   തിനു വേ   ി. (അൽ ഫത്ഹ്:4)

നബി(ﷺ) സ്ത്രീകളെക്കുറിച്ച് പറയുകയു   ായി:

സ്ത്രീ സമൂഹമേ, നിങ്ങളേക്കാൾ ബുദ്ധിയും മതവും കുറഞ്ഞ ബുദ്ധികൂർമതയുള്ള ഒരാളുടെ ബുദ്ധിയെപ്പോലും ഇല്ലാതാക്കുന്നവരെ ഞാൻ ക ിട്ടില്ല. (ബുഖാരി:293)

മേൽപറഞ്ഞ ആയത്തിൽ നിന്നും ഈമാൻ കൂടുമെന്നും, ഹദീസിൽ നിന്നും അത് കുറയുമെന്നും അറിയാൻ കഴിയുന്നു.

വിശ്വാസം കൂടുമെന്ന് അറിയിക്കുന്നതായ എല്ലാ രേഖകളും, അതുകുറയുമെന്നുകൂടി അറിയിക്കുന്നു. അപ്രകാരം വിശ്വാസം കുറയുമെന്ന് അറിയിക്കുന്നതായ എല്ലാ രേഖകളും അതു കൂടുമെന്നുകൂടി അറിയിക്കുന്നതാണ്. കാരണം കൂടുക എന്നതും, കുറയുക എന്നതും ചേർന്നുവരുന്നതാണ്.അവയിലൊന്നില്ലാതെ മറേറത് ഉ ാകുക എന്നത് അചിന്ത്യമാണ്.

വിശ്വാസം കൂടുകയും കുറയുകയും ചെയ്യുമെന്നത് സ്വഹാബികളിൽ നിന്ന് സ്ഥിരപ്പെട്ടതാകുന്നു. എന്നാൽ അവരിൽ ആരും തന്നെ അതിനെ എതിർക്കുന്നതായി കാണുകയില്ല. മാത്രവുമല്ല പൂർവികരിൽ അധികപേരും ഈ അഭിപ്രായക്കാരാകുന്നു. ഇബ്നുഅബ്ദിൽ ബർറ്(ﷺ) പറയുന്നു:നഗരങ്ങളിലെ ഹദീസ് റിപ്പോർട്ടർമാരും, മതവിധി നല്കുന്ന പണ്ഡിതരുമെല്ലാം വിശ്വാസം കൂടുകയും കുറയുകയും ചെയ്യുമെന്ന അഭിപ്രായക്കാരാകുന്നു.

ഈമാൻ കുറയുമെന്നതിൽ ഇമാം മാലിക്(ﷺ)വിന്ന് ര ഭിപ്രായങ്ങളു ന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. ഒന്ന്: മൗനമവലംബിക്കുക, ര ്: സ്വഹാബികളോട് യോജിക്കുന്നത്.

ഈ വിഷയത്തിൽ ര ുവിഭാഗം ഭിന്നിച്ചിട്ടു ്.

ഒന്ന്: വിശ്വാസം കേവലം ഹൃദയത്തിന്റെ അംഗീകാരമാണെന്ന് പറയുന്ന കറകളഞ്ഞ മുർജിആക്കൾ. ഹൃദയത്തിന്റെ അംഗീകാരത്തിൽ ഏററക്കുറവുകളു ാവുകയില്ല എന്നാണിവരുടെ

ജൽപനം.ഇവരുടെ വിശ്വാസപ്രകാരം ദുഷ്കർമിയും സൽകർമിയും ഈമാനിന്റെ കാര്യത്തിൽ സമന്മാരാകുന്നു.

രണ്ട്: വൻപാപം ചെയ്യുന്നവരെ വിശ്വാസത്തിൽ നിന്നും പുറന്തള്ളുന്നവരായ ഖവാരിജുകളിലും മുഅ്തസിലികളിലും പെട്ട വഈദിയ്യാക്കൾ.[48] ഇവർ പറയുന്നത്: വിശ്വാസം ഒന്നുകിൽ പരിപൂർണമായിരിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ അത് തീരെ ഉണ്ടാകുക തന്നെയില്ല. യഥാർത്ഥത്തിൽ വിശ്വാസത്തിന്റെ ഏററക്കുറച്ചിലുകളെ നിഷേധിക്കുകയാണിവർ ചെയ്യുന്നത്.

ഈ രണ്ടു വിഭാഗത്തിനും പ്രമാണവും ബുദ്ധിയും എതിരാണ്.

ഈമാൻ കൂടുകയും കുറയുകയും ചെയ്യുമെന്ന് വിവരിച്ച സ്ഥലത്ത് പ്രാമാണിക തെളിവുകൾ നാം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഇനി ബുദ്ധിപരമായിട്ടാണെങ്കിൽ മുർജിആക്കളോട് പറയാനുള്ളത് നിങ്ങൾ പറഞ്ഞവിശ്വാസം കേവലം ഹൃദയത്തിന്റെ അംഗീകാരമാണ്, ഹൃദയത്തിന്റെ അംഗീകാരത്തിൽ ഏററക്കുറവുകളുണ്ടാവുകയില്ല എന്ന രണ്ടു ആമുഖങ്ങളും ശരിയല്ല.

ഒന്നാമത്തേത്: നിങ്ങൾ പറഞ്ഞ വിശ്വാസം കേവലം ഹൃദയത്തിന്റെ അംഗീകാരമാണെന്നത് ഖുർആനും സുന്നത്തും പഠിപ്പിക്കുന്നതിന് വിരുദ്ധമാകുന്നു. കാരണം ഖുർആനും സുന്നത്തും പഠിപ്പിക്കുന്നത് ഈമാൻ വാക്ക്, പ്രവർത്തി എന്നിവയുംകൂടി ഉൾപ്പെടുമെന്നാണ്.

---

(48) നരകവാസികൾ എന്നും നരകത്തിൽ തന്നെ സ്ഥിരമായിരിക്കും, അല്ലാഹു കുററവാളികൾക്ക് പൊറുത്തു കൊടുക്കൽ അനുവദനീയമല്ല അവരെ ശിക്ഷിക്കൽ നിർബന്ധമാണ് തുടങ്ങിയ ഒരുപാട് തെററായ വിശ്വാസങ്ങൾ വെച്ചു പുലർത്തുന്നവരാണ്. (ശറഹു അഖീദത്തുൽ വാസിതിയ്യഃ 1/248) താക്കീതുകൾക്കനുസൃതമായി മാത്രം പ്രവർത്തിക്കുന്നത് കൊണ്ടാണ് ഈ പേരിലറിയപ്പെടാനുള്ള കാരണം.

ര ാമത്തേത്: നിങ്ങൾ പറഞ്ഞ ഹൃദയത്തിന്റെ അംഗീകാരത്തിൽ ഏററക്കുറച്ചിലു ാവുകയില്ല എന്നത് അനുഭവത്തിനെതിരാകുന്നു. കാരണം ഹൃദയത്തിന്റെ അംഗീകാരം തങ്ങളുടെ അറിവിനെ പരിഗണിച്ചാണെന്ന് പരക്കെ അറിയപ്പെട്ടകാര്യമാണ്.അറിവ് നേടുന്നതിലുള്ള ഏററക്കുറവുകളനുസരിച്ച് ലഭിക്കുന്ന അറിവിലും ഏററക്കുറവുകളു ാകുമെന്നതിൽ സന്ദേഹമില്ല. കാരണം ഒരു വിഷയത്തിൽ ര ാളുകളിൽ നിന്ന് ലഭിക്കുന്ന ഫലം ഒരാളിൽ നിന്ന് ലഭിക്കുകയില്ല. അപ്രകാരം ഒരാളുടെ ക റിവും, കേട്ടറിവും സമമാകുകയില്ല. വിശ്വാസത്തിൽ ജനങ്ങൾക്ക് ഏററക്കുറച്ചിലുകളു ാകുമെന്നത് സുപരിചിതമായ കാര്യമാണ്. എന്തിനേറെ ഒരു വ്യക്തിക്കു തന്നെ ചില പ്രത്യേക സന്ദർങ്ങളിൽ മററു ചില സന്ദർങ്ങളേക്കാൾ വിശ്വാസം വർദ്ധിക്കാറു ്.

ര ാളുകളെക്കുറിച്ച് വിശ്വാസത്തിൽ തുല്യരാണെന്ന് ബുദ്ധിയുള്ള ഒരാൾക്ക് എങ്ങനെ വിധിപറയാൻ കഴിയും? ഒരാൾ നിർബന്ധകാര്യങ്ങളിലും ഐഹിക കാര്യങ്ങളിലും അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിക്കുന്നതിൽ സ്ഥിരാദ്ധ്വാനം ചെയ്യുകയും, അല്ലാഹുവിന്റെ വിലക്കുകളിൽ നിന്ന് വിട്ട് നിൽക്കുകയും വല്ല പാപവും അവനിൽ സംഭവിച്ചുവെങ്കിൽ അത് പിഴുതെറിയുന്നതിൽ തിരക്കു കൂട്ടുകയും പശ്ചാതപിച്ചു മടങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു.ര ാമത്തെ വ്യക്തിയാകട്ടെ,നിർബന്ധ കാര്യങ്ങളെ അവഗണിക്കുന്നവനും, നിഷിദ്ധമായ കാര്യങ്ങളിൽ മുഴുകുന്നവനുമാണ്. പക്ഷേ അവിശ്വാസിയായിപ്പോകുന്ന യാതൊന്നും അവൻ ചെയ്തിട്ടില്ല എന്നു മാത്രം. ഇവർ ര ുപേരും എങ്ങനെയാണ് തുല്ല്യരാണെന്ന് പറയുക?

ര ാമത്തെ വിഭാഗമായ വഈദിയ്യാക്കളോട് നമുക്ക് പറയാനുള്ളത്.വൻപാപം ചെയ്യുന്നവർ വിശ്വാസത്തിൽ നിന്നും പുറത്തു പോകുമെന്ന നിങ്ങളുടെ വാദം വിശുദ്ധഖുർആനിന്റെ

യും തിരുസുന്നത്തിന്റെയും അധ്യാപനങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമാകുന്നു. ഇത് വ്യക്തമായാൽ പിന്നെങ്ങനെയാണ് ര ാളുകൾ വിശ്വാസത്തിൽ ഒരുപോലെയാണെന്ന് വിധിപറയാൻ കഴിയുക. ഒരാൾ നിർബന്ധ കാര്യങ്ങൾ നിർവഹിക്കുകയും, നിഷിദ്ധമായ കാര്യങ്ങൾ വെടിയുകയും ചെയ്യുന്ന ചൊവ്വായ മാർഗം സ്വീകരിക്കുന്നവനും, മറേറയാൾ അല്ലാഹു നിർബന്ധമാക്കിയ കാര്യങ്ങളിൽ ഉപേക്ഷ കാണിക്കുകയും അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കിയ കാര്യങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സ്വന്തത്തോട് അന്യായം പ്രവർത്തിച്ചവനുമാണ്. പക്ഷേ കാഫിറായിപ്പോകുന്ന തെററുകളൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ലെന്ന് മാത്രം. ഇവരെങ്ങനെയാണ് ഒരുപോലെയാവുക?

ര ാമതായി പറയാനുള്ളത്. വൻപാപം ചെയ്യുന്നവരെ നാം ഈമാനിൽ നിന്നും പുറന്തള്ളി എന്ന് സങ്കൽപിക്കൂ. എങ്കിൽ പിന്നെ എങ്ങനെയാണ് ചൊവ്വായ മാർഗം സ്വീകരിക്കുന്നവനും അല്ലാഹു നിർബന്ധമാക്കിയ കാര്യങ്ങളിൽ ഉപേക്ഷ കാണിക്കുന്ന അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കിയ കാര്യങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സ്വന്തത്തോട് അന്യായം പ്രവർത്തിച്ചവനുമായവർക്കിടയിൽ തുല്ല്യരെന്ന് വിധിക്കുക?

ഈമാൻ വർദ്ധിക്കുന്ന കാരണങ്ങളിൽ ചിലത്

1. അല്ലാഹുവിന്റെ നാമവിശേഷണങ്ങളെ അറിയൽ: ഒരു അടിമക്ക് ഇതിനെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവും അതിന്റെ താൽപര്യങ്ങളും അടയാളങ്ങളും വർദ്ധിക്കുന്തോറും തന്റെ രക്ഷിതാവിനെക്കുറിച്ചുള്ള വിശ്വാസവും, സ്നേഹവും, ആദരവും വർധിക്കുന്നതാണ്.

2. പ്രപഞ്ചത്തിലും പ്രമാണങ്ങളിലും കാണുന്ന അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിലേക്ക് നോക്കുക.കാരണം ഒരു അടിമ ഇ

വയെ നോക്കിക്കാണുകയും അവയിലടങ്ങിയ അല്ലാഹുവിന്റെ അപാരമായ കണ്ണഞ്ചിപ്പോകുന്ന കഴിവുകളെക്കുറിച്ചും പരിപൂർണമായ അറിവിനെക്കുറിച്ചും ചിന്തിക്കുമ്പോഴെല്ലാം ഒരിക്കലും സംശയമില്ലാത്ത രീതിയിലുള്ള ഉറപ്പായ വിശ്വാസം വർധിക്കുന്നതാണ്.

3. അല്ലാഹുവിന്നിഷ്ടപ്പെടുന്ന സൽകർമങ്ങൾ അധികരിപ്പിക്കുക, കാരണം സൽകർമങ്ങൾ അധികരിപ്പിക്കുന്നതുമൂലം ഈമാൻ വർധിക്കുന്നതാണ്. അപ്പോൾ കർമം എത്രക ˇ നന്നാകുന്നുവോ അത്രക ˇ വിശ്വാസവും (ഈമാൻ) മഹത്തരമായിത്തീരുന്നു. കർമങ്ങൾ നന്നാകുന്നതാകട്ടെ പ്രവാചകനെ അനുഗമിക്കുന്നതും ആത്മാർത്ഥതയും പരിഗണിച്ചാകുന്നു.

ഇനി കർമങ്ങളുടെ ഇനത്തിലാണെങ്കിൽ സുന്നത്തായ കർമങ്ങളേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമായ കർമങ്ങൾ. ചില ആരാധനകൾ മററു ചിലതിനേക്കാൾ മഹത്തരവും ശ്രേഷ്ഠവും പ്രബലവുമാകുന്നു. ചെയ്യുന്നകർമങ്ങൾ എത്രമാത്രം മഹത്തരവും ശ്രേഷ്ഠവും പ്രബലവുമാകുന്നുവോ അത്രമാത്രം ഈമാനും വർദ്ധിക്കുന്നു. കർമങ്ങൾ വർധിപ്പിക്കുന്നതുകൊ ˇ ഈമാനും വർധിക്കുന്നു ˇ. കാരണം കർമങ്ങൾ ഈമാനിൽ പെട്ടതാകുന്നു. കർമങ്ങൾ വർധിപ്പിക്കുന്നതുകൊ ˇ വിശ്വാസം വർദ്ധിക്കുമെന്നതിൽ സംശയമേയില്ല.

4. അല്ലാഹുവിനെ ഭയന്നുകൊ ˇ പാപങ്ങൾ വെടിയുക. പാപം ചെയ്യുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത് ശക്തിപ്പെടുന്നിടത്തോളം അതുപേക്ഷിക്കുന്നതുകൊ ˇ ഈമാനിന്റെ വർധനവും അധികരിക്കുന്നുന്നതാകുന്നു. കാരണം അടിമ ആ തിന്മ ചെയ്യാനുള്ള പ്രേരണ ശക്തമായിട്ടും അതുപേക്ഷിച്ചുകൊ ˇ തന്റെ ഇഛയേക്കാൾ അല്ലാഹുവിന്റെയും റസൂലിന്റെയും ആജ്ഞകൾക്ക് മു

ൻഗണന നല്കുന്നുവെന്നത് അയാളുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ ശക്തിയാണറിയിക്കുന്നത്.

ഈമാൻ കുറയുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ ചിലത്

1. അല്ലാഹുവിന്റെ നാമവിശേഷണങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള അജ്ഞത.

2. പ്രപഞ്ചത്തിലും പ്രമാണങ്ങളിലും കാണുന്ന അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ അവഗണിക്കുകയും അശ്രദ്ധനാവുകയും ചെയ്യൽ, അത് മോഹങ്ങളുടെ ആധിക്യം മുഖേന മനസ്സുകളിൽ രോഗമു ാക്കുകയോ, നശിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യും.

3. പാപം ചെയ്യൽ: ചെയ്യുന്ന പാപത്തിന്റെ തരവുംതോതും ഉദാസീനതയും അത് ചെയ്യാനുള്ള പ്രേരണയുടെ തോതും ബലഹീനതയും അനുസരിച്ച് ഈമാൻ കുറയുന്നു.

ഇനി പാപങ്ങളുടെ തോതിലാണെങ്കിൽ: ചെറിയ കുററങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നത് മൂലം വിശ്വാസം കുറയുന്നത് പോലെയല്ല വൻപാപങ്ങൾ കൊ ് കുറയുന്നത്. കൊലചെയ്യാൻ പാടില്ലാത്ത ഒരു വ്യക്തിയെ വധിക്കുന്നത് കൊ ് ഈമാൻ കുറയുന്നതു പോലെയല്ല അന്യായമായി ഒരാളുടെ ധനം അപഹരിക്കുന്നത്. ഒരു കുററം ചെയ്യുമ്പോൾ ഈമാൻ കുറയുന്നത് പോലെയല്ല, ര ു കുററം ചെയ്യുമ്പോൾ ഈമാൻ കുറയുന്നത്.

ഇനി തെററുകളെ നിസ്സാരവത്കരിക്കുന്നതാണെങ്കിൽ: ഹൃദയത്തിൽ അല്ലാഹുവിനെ മഹത്വപ്പെടുത്തുകയും കൂടുതൽ ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരാളിൽ വന്നുപോകുന്ന തെററ് കാരണം ഈമാൻ കുറയുന്നതിനേക്കാൾ, ഹൃദയത്തിൽ അല്ലാഹുവിനെ കൂടുതൽ ഭയപ്പെടാതെ എതിര് പ്രവർത്തിച്ചുകൊ ് ചെയ്യുന്ന തെററുകളെ നിസ്സാരവത്കരിക്കുന്നവരിൽ നിന്നു ാകുന്ന കുററങ്ങൾക്ക് ഈമാൻ കുറയുന്നു.

എന്നാൽ തെററു ചെയ്യാൻ പ്രേരണ നൽകുന്ന ശക്തിയെക്കുറിച്ചു പറയുകയാണെങ്കിൽ തെററിനെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന ശക്തി കൂടുതലുള്ള ഒരു വ്യക്തിയിൽ നിന്ന് തെററു സംഭവിച്ചാൽ ഈമാൻ കുറയുന്നതിനേക്കാളും അത് ദുർബലമായ ഒരു വ്യക്തിയിൽ നിന്ന് തെററു സംഭവിച്ചാൽ വിശ്വാസം കുറയുന്നു.അതുകൊ ാണ് സമ്പന്നനായ ഒരാൾ അഹങ്കരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ വലിയ പാപമായി ദരിദ്രനായ ഒരാൾ അഹങ്കരിക്കുന്നതിനെ കാണുന്നതും, യുവാവായ ഒരാൾ വ്യഭിചരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ വൃദ്ധനായ ഒരാൾ വ്യഭിചരിക്കുന്നത് വലിയ പാപമായി കാണുന്നതുമെല്ലാം. നബി(ﷺ)യുടെ വചനം ഇവിടെ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു:

‘‘മൂന്ന് വിഭാഗം ആളുകൾ; ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിന്റെ നാളിൽ അല്ലാഹു അവരോട് സംസാരിക്കുകയോ, അവരുടെ നേർക്ക് (കാരുണ്യപൂർവം) നോക്കുകയോ അവർക്ക് വിശുദ്ധി നൽകുകയോ ഇല്ല. അവർക്ക് വേദനയേറിയ ശിക്ഷയു ായിരിക്കുന്നതുമാണ്.’’ നബി(ﷺ) അവരിലെണ്ണിപ്പറഞ്ഞവരിൽ വൃദ്ധനായ വ്യഭിചാരിയും, ദരിദ്രനായ അഹങ്കാരിയും, കള്ളവാദിയായ രാജാവുമാകുന്നു. കാരണം ഇവർക്ക് ആ തെററുചെയ്യാനുള്ള പ്രേരണ താരതമ്യേന കുറവായതുകൊ ാണിത്.

4. സൽകർമങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കുക. ഇതുകൊ ് ഈമാൻ കുറയുന്നു. കർമങ്ങളനുസരിച്ചാണ് ഇവിടെ കുറവുവരുന്നത്. ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട കർമം എത്രമാത്രം മഹത്തരമാകുന്നുവോ അതനുസരിച്ച് ഈമാനും കുറഞ്ഞുവരുന്നു. ചിലപ്പോൾ നമസ്കാരം പോലെയുള്ള കർമങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതുകൊ ് ഈമാൻ പൂർണമായും നഷ്ടപ്പെട്ടേക്കാം.

സൽകർമങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കുക മൂലം ഈമാൻ കുറയുന്ന

ത് ര ു തരമാണ്.

ഒന്ന്: ഉപേക്ഷിക്കുന്നതുകൊ ് ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത്. നിർബന്ധമായ ഒരു കർമം കാരണം കൂടാതെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതുപോലെ.

ര ാമത്തേത് ശിക്ഷിക്കപ്പെടാത്തതാണ്. മതപരമായ കാരണം കൊ ് മറ്റൊരു നിർബന്ധത്തെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതുപോലെ, ഉദാഹരണത്തിന് ആർത്തവ കാലങ്ങളിൽ സ്ത്രീകൾ നമസ്കാരം ഒഴിവാക്കുന്നതുപോലെ, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു ഐഛിക കർമത്തെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതുപോലെ ഉദാഹരണത്തിന് ദുഹാ നമസ്കാരം. വിശ്വാസകാര്യങ്ങളിലെ 'ഇസ്തിഥ്നാഅ്' അഥവാ 'ഇൻശാ അല്ലാഹ്' പറയൽ.

(അന മുഅ്മിനുൻ ഇൻശാഅല്ലാ) ''അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചാൽ ഞാൻ വിശ്വാസിയാകുന്നു''. എന്ന് പറയുന്നതിനെക്കുറിച്ച് മൂന്ന് അഭിപ്രായങ്ങളാണുൽത്.

ഒന്ന്: ഇങ്ങനെ പറയൽ നിഷിദ്ധമാകുന്നുവെന്നതാണ്. മുർജിആക്കൾ ജഹ്മിയാക്കൾ പോലെയുള്ളവരുടെ വാദമാണിത്. വിശ്വാസമെന്നത് കേവലം ഹൃദയംകൊ ുള്ള അംഗീകാരം മാത്രമാണെന്നതിൽ നിന്ന് ഉടലെടുത്തതാണിത്. അതിൽ 'അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചാൽ എന്ന്' പറയുന്നത് സംശയമു ് എന്നതിനുള്ള തെളിവാകുന്നു. അതുകൊ ിവർ വിശ്വാസത്തിൽ 'ഇസ്തിഥ്നാഅ്' അനുവദിക്കുന്നവരെ സംശയമു ാക്കുന്നവർ എന്ന് ആരോപിക്കുന്നു.

ര ്: നിർബന്ധമാകുന്നുവെന്നതാണ്. ഇതിന് ര ു കാരണമാണ് പറയപ്പെടുന്നത്.

1 ഈമാനെന്നത് മനുഷ്യരുടെ മരണസമയത്തെ അവസ്ഥയനുസരിച്ചാണ് തീരുമാനിക്കപ്പെടുന്നത്. കാരണം മനുഷ്യർ വി

ശ്വാസിയാണോ, അവിശ്വാസിയാണോ എന്ന് പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നത് മരണത്തോടെയാണ്. ഇത് ഭാവികാലത്ത് നടക്കാനിരിക്കുന്നതിനാൽ നമുക്ക് അജ്ഞാതമാകുന്നു. എന്നിരിക്കെ നാം മുഅ്മിനാണെന്ന് ഖണ്ഡിതമായി പറയൽ അനുവദനീയമല്ല. പിൽക്കാലത്തുവന്ന കുല്ലാബിയാക്കളും(50) മററും സ്വീകരിച്ചതാണീ മാർഗം. പക്ഷേ മുൻഗാമികളിലാരും ഈ മാർഗം സ്വീകരിച്ചതായി അറിവില്ല. അവർ സ്വീകരിച്ചത് ഇനി പറയുന്ന ര ാമത്തെ മാർഗമായിരുന്നു.

2 അല്ലാഹു കൽപിച്ച മുഴുവൻ കൽപനകളും പ്രവർത്തിക്കലും, വിലക്കുകൾ ഉപേക്ഷിക്കലുമുൾക്കൊള്ളുന്നതാണ് പൊതുവെ വിശ്വാസം. ഇത് മനുഷ്യന് സ്വയം തീരുമാനിക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല. അങ്ങനെ വല്ലവനും സ്വയം തീരുമാനിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവൻ സ്വന്തത്തെ പരിശുദ്ധനാക്കുകയും, അവൻ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്ന പുണ്യവാന്മാരിൽപെട്ടവനാണെന്ന് സ്വയം സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകയുമാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഈയടിസ്ഥാനത്തിൽ തന്നെക്കുറിച്ച് അവൻ സ്വർഗാവകാശിയെന്ന് സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തേ ിയിരിക്കുന്നു. ഇത് അസംഭവ്യവുമാണ്.

3 വിശദീകരണാടിസ്ഥാനത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കുക. ഈമാനുേ ാ ഇല്ലേ എന്ന് സംശയിച്ചുകൊ ാണ് 'ഇൻശാഅല്ലാ' എന്ന് പറയുന്നതെങ്കിൽ അത് നിഷിദ്ധമാകുന്നു. മാത്രമല്ല കുഫ്റു കൂടിയാകുന്നു. കാരണം ഈമാൻ എന്നത് ഉറപ്പുള്ളകാര്യമാകുന്നു. അതിൽ സംശയമു ാകുക എന്നത് അതിനെ നിഷേധിക്കലാണ്. എന്നാൽ ആത്മപ്രശംസയോ വിശ്വാസം കൊ ും പ്രവർത്തികൊ ും ഈമാൻ സ്ഥിരീകരിച്ചിട്ടുെ ന്ന സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തലിനേയോ ഭയപ്പെട്ടുകൊ ാണെങ്കിൽ അത് നിർബന്ധമായിത്തീരുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തെ സ്മരിക്കുന്ന

തിലുടെ അനുഗ്രഹം തേടുന്നതിനോ, കാരണം വിവരിക്കുന്നതിനോ, തന്റെ ഹൃദയത്തിലുള്ള വിശ്വാസം അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമനുസരിച്ചാണെന്നോ ആണെങ്കിൽ അതനുവദനീയമാണ്.

ഈ രീതിയിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തുന്നതുകൊ ˇ ഈമാനിന്റെ സാധുതയെ നിഷേധിക്കുകയില്ല. കാരണം ഇത്തരം ഉറപ്പായ കാര്യങ്ങളെ അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തിക്കൊ ˇ വന്നിട്ടിട്ടു ˇ. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നപക്ഷം സമാധാനചിത്തനും തലമുണ്ഡനം ചെയ്തവരും മുടി വെട്ടിയവരും ആയിക്കൊ ˇ നിങ്ങൾ ഒന്നുംഭയപ്പെടാതെ പവിത്രമായ ദേവാലയത്തിൽ പ്രവേശിക്കുക തന്നെ ചെയ്യുന്നതാണ്. (അൽ ഫത്ഹ്: 27)

മേൽപറഞ്ഞവയിൽ നിന്നും വിശ്വാസകാര്യങ്ങളിൽ 'ഇസ്തിഥ്നാഅ്' പറയുന്ന വിഷയത്തിൽ പൊതുവെ ഒരു വിധി പറയാൻ സാധ്യമല്ല.

മറിച്ച് മേൽപറഞ്ഞ വിശദീകരണമാവശ്യമാണ്.

□□□